

Om pitbuller og leppestift

VGs Sarah Palin-diskurser

Illustrasjon: Risiko/Vanity Fair

En masteroppgave av Fredrik Aabrekk Lauritzen

Institutt for medier og kommunikasjon

Universitetet i Oslo – 2011

Sammendrag

Høsten 2008 ble verden introdusert for en politiker som ikke passet helt inn i det vanlige bildet av hvordan politikere skal være. Sarah Palin gikk fra en relativt beskjeden tilværelse som guvernør i Alaska til å bli republikanernes visepresidentkandidat. Mediemessig gikk hun fra null til hundre, både i USA og her i Norge. Denne oppgaven avdekker diskursene VGs papirutgave plasserte henne innenfor i løpet av valgkampen. Et av hovedfunnene er at VG konstruerer Palin i morsrollen i større grad enn det hun selv gjør. Et annet funn er at Palin utover i valgkampen omtales på måter som faller langt utenfor politikerdiskursen. Det gir grunnlag for at oppgaven lanserer begrepet blondinediskurs, der Sarah Palin forstås som kvinnene i blondinevitsene: Dumme og deilige. Funnene baserer seg på en kvantitativ kartlegging av forhåndsdefinerte variabler av VGs oppslag der Sarah Palin nevnes. Den kvantitative analysen suppleres av at tre av oppslagene analyseres kvalitativt. Flere amerikanske undersøkelser om Palin og valgkampdekningen i USA brukes som bakteppe for oppgaven.

Abstract

In the fall of 2008, the world witnessed the emergence of a politician who did not match any of our preconceived ideas of how politicians ought to be. Sarah Palin travelled from a relatively quiet life as governor of Alaska to sudden world fame as the first female Republican candidate for Vice President. In the media she became an overnight sensation, also in Norway. This thesis aims at revealing the discourses that surrounded Sarah Palin in VG during the election campaign (VG was at the time Norway's largest newspaper). One of the main findings is that VG constructed an image of Palin as a mother to a greater extent than she did herself. Another main finding is that VG reported on Palin in ways that fell outside the scope of the political discourse. All though her hair is dark, she was presented as a blonde, in the meaning attractive and stupid. These findings are based on a quantitative analysis of every story where Palin's name occurred and a qualitative in-depth discourse analysis of three stories in which she played a pivotal role. For comparative purposes several US reports on Palin and the media coverage are referred to.

Forord

De uskrevne reglene for hvordan et forord skal skrives, innebærer at jeg her skal redegjøre for hvordan teksten har blitt til, hvem jeg ser for meg som lesere, hvordan teksten bør leses, at eventuelle feil i teksten ene og alene er mitt ansvar etc. På et vis kan vi si at det er forordets *diskurs* som avgjør hva som passer seg å skrive her - det blir oppfattet som selvfølgelig at elementene jeg nevnte over, skal med i forordet. Det er denne implisitte kodeksen som står sentralt i denne masteroppgaven.

Målgruppetenking, som de fleste mediebedrifter er svært opptatt av, har vært fraværende i arbeidet med denne oppgaven. Jeg har skrevet den primært fordi jeg selv har lurt på hvordan Sarah Palin egentlig blir fremstilt. Men det betyr ikke at oppgaven du nå leser, ikke kan interessere andre. Jeg håper, og tror, mediestudenter, medielærere, journalister, VG-sjefer og vanlige nysgjerrige kan ha glede av å lese deler av eller hele denne masteroppgaven.

Språkbruken har jeg forsøkt å gjøre så enkel som mulig. Med bakgrunn som journalist føler jeg meg forpliktet til det: Det bør ligge en anelse folkeopplysning i bunn. Men enkelte steder i teksten vil noen kanskje oppleve at ordene svever høyt. Det skyldes delvis at ”vanlig norsk” ikke strekker til for å sette ord på begrepene og fenomenene, og dels kan det skyldes at jeg har blitt *fanget av diskursen*.

En takk går til min fremragende veileder professor Thore Roksvold ved Høgskolen i Oslo og til medstudenter ved IMK. Dessuten vil jeg takke Sarah Palin, uten henne ville amerikansk politikk vært kjedeligere.

Denne oppgaven har blitt til i et år med store endringer på det personlige plan - en måned før innlevering døde min mor av kreft. En varm tanke og inderlig takk går derfor til familie, og venner, for støtte i en vanskelig tid.

Til slutt, kjære Inga, takk for utrettelige tilbakemeldinger, oppmuntringer, støtte, klemmer – og spark. Snart blir vi tre.

Forskningsparken, 18. februar 2011

Fredrik Aabrekk Lauritzen

Innhold

Ordforklaring.....	5
1. Innledning.....	7
1.1 Problemstilling	7
1.1.1 Begrunnelse for valg av problemstilling og studieobjekt.....	8
1.2 Gangen i det hele.....	9
2. Teoretisk rammeverk.....	11
2.1 Det diskursteoretiske utgangspunkt	11
2.1.1 Definisjon av diskurs.....	11
2.1.2 Definisjon av diskursanalyse.....	12
2.2 Dekningen i USA: “From quite positive, to very negative...”.....	14
2.3 Palin i et feministisk lys	16
2.4 Entmans nedadgående spiral	17
2.5 VG-diskursen – en diskurs for et helt folk?	18
2.6 Hva er journalistikk, og hvilke kriterier ligger til grunn?	19
3. Metode.....	23
3.1 Kvantitativ metode – rammeverk for innholdsanalysen.....	24

3.1.1 Finjustering av kodeopplegg	25
3.1.2 Kodebok med instruks.....	26
3.1.3 Interkoder-reliabilitet	28
3.1.4 Utvelgelse av analyseobjektene	29
3.2 Kvalitativ metode – rammeverk for næranalyse	30
3.2.1 Faircloughs tredimensjonale modell	30
3.2.2 Representasjoner, identiteter og relasjoner	33
3.2.3 Hågvars segmentering	34
3.2.4 Min innsirkling.....	35
3.3 Hvorfor er dette en hensiktsmessig metodebruk?	36
4. Kvantitativ analyse.....	39
4.1 Sarah Palin i fire akter.....	39
4.1.1 Første akt: Bevæpnet og ukjent fembarnsmor entrer storpolitikken	42
4.1.2 Andre akt: Palins store uke.....	43
4.1.3 Tredje akt: Palin parodieres.....	45
4.1.4 Fjerde akt: Det er valg, og kronprinsessen kler seg dyrt.....	47
4.2 Gradvis blir Sarah dum og deilig	49
4.3 Foreløpig oppsummering – de foreløpige diskursene	50

5. Kvalitativ analyse - næranalysen.....	53
5.1 ”Slo alle menn”	56
5.1.1 Segmentering.....	56
5.1.2 Innsirkling 1 – Kontekst.....	66
5.1.3 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling.....	66
5.1.4 Innsirkling 3 – Layout	75
5.1.5 Foreløpig oppsummering av ”Slo alle menn”	76
5.2 ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK”	80
5.2.1 Innsirkling 1 – Kontekst.....	80
5.2.2 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling.....	80
5.2.3 Innsirkling 3 – Layout	86
5.2.4 Foreløpig oppsummering av ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK”	86
5.3 ”Pitbull med appell”	90
5.3.1 Innsirkling 1 – Kontekst.....	90
5.3.2 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling.....	90
5.3.3 Innsirkling 3 – Layout	95
5.3.4. Foreløpig oppsummering av ”Pitbull med appell”	96
6. Diskusjon.....	97

6.1 Palin-diskursene endrer karakter	97
6.2 Entmans snøball og Goldmans teori.....	100
6.3 Det amerikanske bakteppet	101
6.4 Hvordan passer VGs Palin-diskurser inn i VG-diskursen?	103
6.5 Palins nyhetsverdighet.....	103
6.6 Sarah langs to spor	104
7. Konklusjon og kritiske bemerkninger	107
8. Litteratur.....	111
9. Vedlegg	115
Vedlegg 1: Segmentering av ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK”	115
Vedlegg 2: Segmentering av ”Pitbull med appell”	127
Vedlegg 3: Kodeskjema	137

Ordforklaring

Bristol Palin – Sarah Palins datter som ble gravid

GOP – Grand Old Party, annet navn for Det republikanske partiet

Doxa – normer det er enighet om

Katie Couric – TV-journalisten som intervjuet Palin på CBS

Levi Johnston – far til Bristol Palins barn

NRA – National Rifle Association

News Interest Index - ukentlig måling over hvilke saker som dominerer det amerikanske mediebildet

Pew – amerikansk forskningsinstitutt

PEJ – Project for Excellence in Journalism, en gren av Pew Research Center

SNL – forkortelse for Saturday Night Live, satireprogrammet der skuespiller Tina Fey parodierte Sarah Palin

Tina Fey – skuespilleren som imiterte Sarah Palin

Trig Palin – Sarah Palins barn med Downs syndrom

Troopergate – saken der Palin ble beskyldt for å ha sparket politisjefen som nektet å avskjedige hennes ekssvoger

Wasilla – byen i Alaska hvor Sarah Palin var ordfører

1. Innledning

“The difference between a hockey mom and a pitbull?”¹ spurte Sarah Palin under den amerikanske presidentvalgkampen høsten 2008. Stedet var republikanernes landsmøte, og hun var få dager tidligere blitt utpekt som John McCains visepresidentkandidat. Palin lot stillheten trykke et øyeblikk før hun svarte ”lipstick” og ble møtt med ellevill jubel og latter fra sine tilhengere.

Hva slags fenomen var det som hadde entret den amerikanske, og dermed også den globale, politiske arenaen? Missedeltager, jeger, alaskagubernør, mor til et barn med Downs syndrom, presidentemne, vordende bestemor til et ”uekte” barn - og sydebukk. Merkelappene Sarah Palin fikk underveis i valgkampen, var mange, og mediene ble overrumplet av henne. I USA var hun relativt ukjent på landsbasis, og i norske medier var hun knapt omtalt før hun ble lansert: Et A-tekstsøk viser at Palin ikke var nevnt med ett eneste ord i VG, på det tidspunktet Norges største avis, før hun ble valgt som visepresidentkandidat 29. august 2008. Men fra den dagen og frem til presidentvalget 4. november figurete hun i 93 artikler i VGs papirutgave. Det betyr at hun i gjennomsnitt dukket opp hyppigere enn én gang om dagen, hele valgkampen igjennom. Sarah Palin gikk fra null til hundre, og som politisk skikkelse og mediefigur måtte hun, i alle fall for norske lesere, konstrueres fra bunnen av.

Denne masteroppgaven handler om prosessen der Sarah Palin blir konstruert for VG-leseren.

1.1 Problemstilling

Problemstillingen for denne oppgaven hviler på en rekke underspørsmål som tar utgangspunkt i konstruksjonen av Sarah Palin, samt min egen antagelse om at hennes mangesidede bakgrunn og selvbilde gjør henne til en tabloidvennlig politiker – oppslag om henne vil selge godt med aviser.

Spørsmålene som har vært styrende for valg av problemstilling, er: Hva velger VG å skrive om henne? Hvordan vinkler avisa sakene om henne? Hva slags kontekst putter de henne i? I hvilken grad setter VG-tekstene krav til norske leseres kjennskap til amerikanske samfunnsforhold? I hvilken grad skiller VGs Palin-dekning seg fra det amerikanske medier skriver om henne? Var det tradisjonelle nyhetskriterier som styrte dekningen, eller fantes det

---

¹ Palin comes out throwing punches - <http://edition.cnn.com/2008/POLITICS/09/03/rnc.day/index.html> Sist åpnet 17.2.2011

så mye spektakulært ved Palin at VG lot seg blende? Disse spørsmålene danner grunnlaget for denne oppgavens hovedproblemstilling:

Hvilke diskurser kan avdekkes i VGs omtale av Sarah Palin i den amerikanske presidentvalgkampen i 2008?

1.1.1 Begrunnelse for valg av problemstilling og studieobjekt

Presseanalyse er i seg selv viktig fordi den kan hjelpe til med å forstå makten som ligger i en tekst (Gillespie & Toynbee 2006). I politisk sammenheng er det viktig å kartlegge hvordan aktørene i en valgkamp fremstilles i mediene, fordi fremstillingen er med på å danne folks oppfatning om aktørene. Mediesosiologen Brian McNair slår fast at journalistikk er “the raw material of public opinion, the stuff people base their decisions on” (1998:26). Høgskolelektor Yngve Benestad Hågvar (2006: 16) viser til lingvisten Norman Fairclough og konkluderer med at måten vi skriver og snakker om samfunnet på, henger sammen med måten vi tenker om det på. I samme bok siterer Hågvar Finn-Erik Vinje, som mener at ”avisene spiller en viktigere rolle for den alminnelige språk- og stilutvikling enn skjønnlitteraturen gjør” (2006: 16).

Når jeg har valgt å analysere en norsk avis’ dekning av en amerikansk visepresidentkandidat fra det tapende partiet ved presidentvalget i 2008, er det kanskje lett å spørre seg hvilken nytte det skal ha. Svaret er mangedelt. Dels ønsker jeg å finne ut av hvordan VG forvalter sitt samfunnsansvar som kritisk informant, dels vil jeg undersøke om Palin som kvinne fikk en redelig dekning, dels ønsker jeg å finne ut av hvordan familiestøyen rundt henne påvirket det VG skrev om henne.

I 2003 påpekte Hågvar at diskursanalyse av norske aviser nærmest er fraværende (2003: 19). Denne oppgaven er et forsøk på å fylle noe av dette tomrommet. Forhåpentligvis kan funnene jeg gjør, være med på å utvide innsikten i norsk utenriksjournalistikk generelt og i VGs Palin-dekning spesielt.

Det er VGs artikler som er studieobjektene i denne avhandlingen. Som bakteppe vil jeg bruke rapporter fra forskningsinstituttet Pew Research Center for the People & the Press om amerikansk presses dekningen av valgkampen. Jeg vil dra veksler på to Palin-studier fra USA, og jeg vil støtte meg på Yngve Benestad Hågvars avhandling om den gode VG-saken og Knut Wærstads hovedoppgave ”Verdens Gang?”.

En innvending mot forskningsdesignet mitt er kanskje at det komparative elementet ville vært styrket om jeg sammenlignet VGs dekning med for eksempel Dagbladets eller Aftenpostens. Imidlertid mener jeg undersøkelsen min tjener mer på å ha flere amerikanske kartlegginger som sammenligningsgrunnlag enn en annen norsk avis. Årsaken er at mediefiguren Sarah Palin i VG, og de andre norske avisene, blir konstruert via USA og ofte via andre amerikanske medier. Derfor mener jeg det er mer interessant å undersøke gapet mellom VGs dekning og medieomtalen Palin fikk i USA, enn det er å granske forskjeller og likheter mellom Palin-dekningen i VG og en annen norsk avis.

1.2 Gangen i det hele

I det neste kapittelet vil jeg redegjøre for den teoretiske plattformen som danner utgangspunkt for min analyse. Teorikapittelet er delt i tre, der den første delen tar utgangspunkt i generelle teorier om tekstanalyse, den andre delen er viet substanseteori, det vil si presse- og Palin-studier fra USA, samt to VG-studier fra Norge, og del tre handler om journalistikkteori. Metodekapittelet er delt i to hoveddeler, og årsaken til det er at jeg vil analysere VGs oppslag om Palin både kvantitativt og kvalitativt. Likeledes er analysedelen delt i to, der den første delen er viet den kvantitative innholdsanalysen, og den andre delen dreier seg om næranalysene, som er kvalitative. I kapittelet jeg kaller diskusjon, drøfter jeg funnene fra min egen analyse og sammenstiller dem med teorikapittelet. I den avsluttende konklusjonen samler jeg trådene, både fra mine egne og andres funn, og diskuterer hva funnene betyr i en større sammenheng.

2. Teoretisk rammeverk

Teorikapitler i akademiske avhandlinger dreier seg ofte om studier og teorier beslektet med problemstillingen i din egen avhandling - med andre ord; hvem har studert det samme tidligere, og hvilke funn har de gjort? Redegjørelsene i dette kapittelet vil danne det teoretiske utgangspunktet, plattformen, for min egen analyse (Everett & Furseth 2008: 97).

Jeg har valgt å dele dette kapittelet tre hoveddeler; metodeteori, substanssteori og journalistikkteori. I den første delen vil jeg redegjøre for teoretiske aspekter ved diskursanalysen. Jeg vil presentere og drøfte teoretiske begrep, som vil sette meg i bedre stand til å avdekke diskursene i VGs Palin-oppdrag. Delen som handler om substanssteori, har jeg delt i fire underdeler. I den første presenterer jeg hovedfunnene som ble gjort i det amerikanske Project for Excellence in Journalism (PEJ) undersøkelse av pressedeckningen av den amerikanske valgkampen i 2008. PEJ-kartleggingen er kvantitativ og vil derfor brukes som underlagsmateriale i masteroppgavens kvantitative del. Videre vil jeg dra veksler på en studie gjort av psykologiprofessor Jamie L. Goldberg (2009), og medforfatter Nathan A. Heflick, ved University of South Florida der tema er ringvirkningene av medias fokus på Palins utseende. Dernest vil jeg drøfte funnene i Robert Entmans artikkel (2010) om skjevheter i pressens dekning av presidentvalgkampen i 2008. I substanssteoriens siste del er det VG jeg retter søkelyset mot, idet jeg redegjør for funnene Yngve Benestad Hågvar gjorde i avhandlingen *Hele folkets diskurs: en kritisk diskursanalyse av den gode VG-sak* (2003) og Knut Wærstads avhandling *Verdens Gang?* (1993). Mot slutten av kapittelet drøfter jeg journalistikkens teoretiske forutsetninger: nyhetskriteriene.

2.1 Det diskursteoretiske utgangspunkt

Tilsynelatende kan ordet *diskurs* fremstå som ullent og diffust. I dagligtale brukes jo ordet om *diskusjon* eller *debatt*, og kanskje også for å antyde en *tone* eller *kultur*. I så måte kan det være befriende å lese at Hågvar oppfatter ordet som et moteord som flere helst unngår å bruke – og at ”det ofte kan være like greit” (2007: 18). Imidlertid er hensikten med denne avhandlingen å *avdekke diskurser*, og derfor er det nødvendig å utforske begrepet.

2.1.1 Definisjon av diskurs

En entydig definisjon av diskurs finnes ikke, og ordet brukes ulikt i ulike fag, samtidig som det snakkes om en ”økt tverrfaglighet på området” (Hågvar 2003: 16). Statsviteren Iver B. Neumann mener at en diskurs er

”et system for frembringelse av et sett utsagn og praksiser som, ved å innskrive seg i institusjoner og fremstå som mer eller mindre normale,

er virkelighetskonstituerende for sine bærere og har en viss grad av regularitet i et sett sosiale relasjoner” (2002: 18)

Hågvar (2007: 18) viser til sakprosaprofessor Johan L. Tønnesson, som simpelthen hevder at en diskurs kan bety *tekst i kontekst*. Medieprofessor David Hesmondhalgh (2006: 122) skriver at det går en skillelinje gjennom diskursbegrepet, der den britiske lingvisten Norman Fairclough og den franske historikeren og sosialteoretikeren Michel Foucault er eksponenter for hver sin retning. Foucault forsto diskurs som ”a social construction of reality, a form of knowlegde”. Fairclough betrakter diskurs som ”social action and interaction, people interacting in real social situations”, og poenget hans er å rette oppmerksomheten mot språket, slik det blir brukt. Imidlertid bygger Fairclough på Foucaults tanker siden hensikten hans er å trekke paralleller mellom språket og de sosiale og kulturelle prosessene som ligger til grunn for et språkuttrykk (Hesmondhalgh 2006: 122). Nettopp av den grunn blir Fairclough forbundet med begrepet *kritisk diskursanalyse* (critical discourse analysis – CDA), der ønsket er å belyse maktstrukturene som ligger i de sosiale og kulturelle prosessene

Mangfoldet i synspunkter på hva en diskurs er, har fått Bergstrøm & Boréus til å påpeke at begrepet diskurs faktisk består av ”et flertal kære barn med ett och samma namn” (2005: 307). Selv om diskursbegrepet kan virke uklart, definerer Marianne Winther Jørgensen og Louise Phillips det ganske enkelt når de skriver at diskurs ”er en bestemt måte at tale om og forstå verden (eller et utsnitt af verden) på” (2008: 9). Jeg velger å støtte meg på dette når jeg definerer diskurs som følger: *Diskurs er en måte å oppfatte og uttrykke seg om ting, personer eller fenomener på*. Denne definisjonen kommer til å ligge til grunn for oppgaven.

2.1.2 Definisjon av diskursanalyse

En analyse av diskurser - en diskursanalyse - vil da handle om å *granske* disse måtene å oppfatte og uttrykke seg om ting, personer eller fenomener på, både språklig og kulturelt. I et slikt perspektiv er det kun fantasien som setter begrensninger for diskursanalysens anvendbarhet. Det vil imidlertid være nyttig å se nærmere på noen konkrete definisjoner av *diskursanalyse*, ettersom vi allerede har gitt flere definisjoner på *diskurs*. Hesmondhalgh (2006: 120) skriver at diskursanalyse er en kvalitativ metode som baserer seg på tolkning fremfor måling. Hågvar konstaterer at diskursanalysen er ”opptatt av å fange de tenkemåtene teksten bygger på” (2007: 37), og at den undersøker hvordan ”valg av ord, setningsoppbygging, komposisjon, sjanger, illustrasjoner osv. signaliserer forskjellige perspektiver eller ideologier” (2007: 18).

Diskursanalysens hensikt er ikke å avdekke den objektive virkeligheten, hensikten er å undersøke hvordan *vi skaper* virkeligheten slik at den fremstår som objektiv og selvsagt for omverdenen (Jørgensen & Phillips 2008: 44). Diskursteoriens utgangspunkt er at vi skaper objektiviteten, og diskursanalysen skal avdekke denne skapelsesprosessen. Det essensielle her er at virkeligheten blir laget av oss som mennesker, den blir *konstruert sosialt*. Ordene vi bruker til daglig, gjenspeiler tankesettet som ligger bak. En klassisk illustrasjon er debatten om hva som skiller en frihetskjemper fra en terrorist. Eksempelet viser at språket er ikke naturgitt, men hviler på kulturskapte og normbaserte valg (Vagle, Sandvik & Svennevig 2004: 7).

Diskursanalysens hovedpoeng er nettopp å stille seg kritisk overfor vedtatte sannheter og selvsagt kunnskap (Jørgensen & Phillips 2008:13). Ifølge Foucault er diskursanalysens oppgave å sette grenser for hva som gir mening (siteret i Jørgensen & Phillips 2008: 22). Det er med andre ord diskursene som avdekker hva som kan sies, og hva man ikke kan si. Dersom vi aksepterer det sosialkonstruksjonistiske premiss, skriver Jørgensen & Phillips, godtar vi samtidig at én fremstilling er én av mange mulige, og at en betydning eller mening aldri kan slås endelig fast (2008: 32, 34). Det vi si at endringer forekommer kontinuerlig, og Bergström & Boréus (2005: 309) påpeker i den sammenheng at diskursene er dynamiske.

Dykker vi inn i denne oppgavens empiri, finner vi raskt eksempler. ”Pornokongen Larry Flynt har til og med laget en egen film hvor en Palin-kopi ligger med to russiske soldater.” Sitatet er hentet fra et VG-oppslag 8. november, altså fire dager etter valget. Palin, som på dette tidspunktet er en av de to store taperne i valget, omtales på en måte som hun antagelig ville vært skånet for i valgkampens tidlige fase. Reglene for hva som kan sies om henne, har endret seg.

Denne endringen er en prosess som pågår kontinuerlig. Vi kan for eksempel ikke tenke oss at en nylaget barnesang anno 2011 inneholder strofer som ”Jeg synger fistel, og Ludvigsen er negerbass”, som jo Knutsen og Ludvigsen sang i 1983. De diskursene som er så etablerte at vi glemmer deres betingelser, blir i diskursteorien omtalt om objektive, hevder Jørgensen & Phillips (2008: 48), og viser til Laclau. Denne nøytraliteten er et historisk resultat av en politisk prosess og kamp – det er en innlært diskurs. Det tankegodset som er bærende for hva vi er enige om kan uttales, kalles doxa, og begrepet er hentet fra sosiologien (Hågvar 2007: 20). Doxaen kan sies å skille diskursene fra hverandre. Det som er gjengs innenfor en diskurs, kan være uhørt i en annen. Det kan derfor oppstå en strid mellom diskursene om hvilken diskurs som skal være rådende og ha hegemoni. Hegemoniet inntreffer idet språkets

betydning blir fastlåst i en diskurs (Jørgensen & Phillips 2008: 15). I krimjournalistikken kan vi eksempelvis av og til høre at en ”mannsperson ble anholdt på bopel”. Her beveger politidiskursens hegemoni seg inn i journalistikkens. En våken journalist vil trolig si at ”en mann ble pågrepet hjemme hos seg selv”.

Jamfør min definisjon av diskurs, vil altså diskursanalysen som teori handle om å *kartlegge og avdekke sosiale konstruksjoner av ting, personer eller fenomener*, og det sentrale her er tolkning.

Ifølge Jørgensen & Phillips kan diskursanalysen også betraktes som en verktøykasse med to kammer. I det ene kammeret ligger diskursanalysen som *teori*, og i det andre kammeret ligger diskursanalysen som *metode*. De snakker derfor om diskursanalysen som en pakkøløsning (2008:12). Frem til nå har jeg behandlet de teoretiske aspektene ved diskursanalysen. Den metodiske delen vil jeg redegjøre for i metodekapittelet, og der vil jeg gå nærmere inn på teknikken *segmentering* (Hågvar 2007) og Faircloughs tredimensjonale modell, som mange akademikere refererer til (Bergström & Boréus 2005: 322, Jørgensen & Phillips 2008:81, Schrøder 2002: 107).

De neste sidene av oppgaven er viet substanseteori, med andre ord forskning som er gjort på henholdsvis Palin og VG.

2.2 Dekningen i USA: “From quite positive, to very negative...”

“For Governor Sarah Palin, her best days in the national spotlight were her first.” Slik starter avsnittet om Sarah Palin i PEJ-rapporten *Winning the Media Campaign: How the Press Reported the 2008 Presidential General Election*². Med utgangspunkt i 2.412 oppslag i 48 amerikanske nyhetsbedrifter innen trykt presse, nett, radio og TV har PEJ undersøkt mengden, tonen og temaene i valgkampdekningen av Barack Obama, Joe Biden, John McCain og Sarah Palin. Amerikanske mediers omtale av Sarah Palin kan ligne en berg-og-dal-bane. Tonen i dekningen i de seks ukene som er undersøkt, går ”from quite positive, to very negative, to more mixed”.

I valgkampens første fase, den første uken etter landsmøtet til Det republikanske partiet, GOP (8. til 14. september), hadde Palin en fremtredende rolle³ i 53 prosent av alle sakene som

---

² <http://www.journalism.org/node/13310> Sist åpnet 17.2.2011

³ PEJ bruker begrepet significant factor, som jeg har oversatt til fremtredende rolle.

dreide som om presidentvalget. Til sammenligning hadde John McCain en fremtredende rolle i 50 prosent av valgkampsakene i samme periode. I uken etter hadde Palins prosentandel sunket til 23, og i undersøkelsens tredje uke spilte Palin en fremtredende rolle i 15 prosent av sakene. I uke fire fikk hun et kraftig oppsving til 51 prosent grunnet den TV-sendte debatten mellom henne og demokratenes visepresidentkandidat Joe Biden, en debatt som hadde 73 millioner seere, høyere enn noen av debattene mellom Obama og McCain. Hele seksukersperioden sett under ett hadde Palin en fremtredende rolle i 28 prosent av oppslagene som handlet om valget. Joe Biden spilte samme rolle i kun 9 prosent av oppslagene. Vi ser med andre ord at Palins tilstedeværelse i valgkampdekningen i USA var tre ganger så sterk som Joe Bidens, og i undersøkelsens første uke var mediene mer opptatt av Palin enn av hennes potensielle sjef, presidentkandidat John McCain.

Med hensyn til tonen i oppslagene opererer PEJ med kategoriene nøytral, negativ og positiv. Rapporten konkluderer med at 39 prosent av Palins oppslag var negative, 33 prosent var nøytrale og 28 positive. Tilsvarende tall for Joe Biden var 32 prosent negative oppslag, 43 prosent nøytrale og 25 prosent positive oppslag.

Disse funnene understøttes av to uavhengige spørreundersøkelser, en fra Gallup og en fra Pew. Gallups kartlegging⁴, foretatt midt i det PEJ omtaler som *Palin's Big Week*, fra 8. til 11. september, viser at 33 prosent av de spurte mente at nyhetsmedienes dekning av Palin hadde vært *unfairly negative*. 30 prosent svarte at omtalen av McCain hadde vært urettferdig negativ. For Obama og Bidens del mente henholdsvis 16 og 11 prosent at dekningen var urettferdig negativ. I Pews spørreundersøkelse⁵, publisert 9. oktober, mente 38 prosent av de spurte, uavhengig av partitilhørighet, at pressdekning av Palin hadde vært *too tough*. 23 prosent mente mediene hadde vært for tøffe med McCain, 7 prosent svarte det samme for Obama, og for Bidens del svarte 5 prosent at han hadde blitt behandlet for tøft.

Hva tematikk angår, var det politiske spørsmål som preget dekningen. For å kategorisere oppslagene benytter PEJ merkelappene *Political Horserace*, *Advertising/Fundraising*, *Personal*, *Policy*, *Public Record* og *Other*. Av Palin-oppslagene var 62 prosent kodet i kategorien *Political Horserace*. De to neste kategoriene var *Advertising/Fundraising*, 11 prosent, og *Public Record* med 10 prosent. Stikk i strid med det mange har antydnet, skriver PEJ i rapporten, handlet svært lite av dekningen om de personlige aspektene ved Palin. Kun 5 prosent av oppslagene ble klassifisert i kategorien *Personal*. Paradoksalt nok burde Palin

---

⁴ <http://www.gallup.com/poll/110359/republicans-cry-foul-media-coverage-palin.aspx> Sist åpnet 17.2.2011

⁵ <http://people-press.org/reports/pdf/460.pdf> Sist åpnet 17.2.2011

ønsket seg flere oppslag rundt hennes person, siden hele 39 prosent av de personlige oppslagene var skrevet i en positiv tone, og således var det disse oppslagene som fremstilte Palin mest fordelaktig.

Basert på PEJ-analysen og spørreundersøkelsene fra Gallup og Pew kan vi trekke fire hovedkonklusjoner:

- I mengde var Palins tilstedeværelse på eteren og i avisspaltene berg-og-dal-bane-preget; først rett opp, så rett ned, før en ny topp og til slutt ebbet medieinteressen ut.
- Amerikanske medier omtalte Sarah Palin i mer negative ordelag enn det som var tilfellet for demokratenes visepresidentkandidat Joe Biden.
- Amerikanske velgere oppfattet at dekingen av Sarah Palin var dels for røff og dels urettferdig negativ i forhold til omtalen av Obama, Biden og McCain.
- Kun 5 prosent av sakene om Palin handlet om personlige sider ved henne.

Kartleggingene jeg har referert til over, undersøker ikke årsakene til at dekingen ble som den ble. Det gjør imidlertid de to neste undersøkelsen vi skal se på.

2.3 Palin i et feministisk lys

Den amerikanske professoren Jamie L. Goldman har gjort en undersøkelse blant 133 av studentene ved University of South Florida, der hun selv underviser i psykologi (Goldman & Heflick 2009). Hensikten med studien var å undersøke hvordan *objektivering* av kvinner påvirker folks persepsjon av kvinnen, og som studieobjekt brukte hun Sarah Palin og skuespilleren Angelina Jolie. I enkel forstand kan objektivering bety tingliggjøring, det at vi gjør noe til et objekt. I videre forstand skriver begrepet seg fra feminismen, og hviler på en oppfatning om at kvinner blir objektivert idet kroppen deres blir ansett, ofte av menn, som å representere kvinnen (Frederickson & Roberts 1999: 173).

Goldman hevder det er gjort en rekke studier av hva objektivering har å si for kvinnen som blir gjort til objekt, men fremholder at vi vet lite om hva objektiveringen har å si for folks oppfatning av den som blir objektivert. Det er persepsjonen av den objektiverte Palin Goldman ønsker å kartlegge, og hun stiller derfor støttespørsmålet: Vil oppmerksomhet om en kvinnes utseende redusere persepsjonen av hennes kompetanse? Funnene Goldman og medforfatter Heflick gjør, er entydige. Objektivering av kvinner fører til at folk oppfatter dem som mindre kompetente og mindre menneskelige (Goldman & Heflick 2009: 600). Dette funnet gjelder både for Palin og Jolie. Videre slår Goldman & Heflick fast at mediens

vektlegging av Palins utseende førte til at studentene ble mindre villig til å stemme på McCain/Palin (2009: 600). Goldman understreker at det er snakk om ”reduced intentions to vote”, og at vi ikke kan konkludere med at republikanerne faktisk gikk glipp av stemmer, siden undersøkelsen ble gjort før selve valget. Likevel antyder funnene at John McCain tapte oppslutning på at mediene gjorde et stort poeng av Palins utseende, ifølge Goldman.

2.4 Entmans nedadgående spiral

Den amerikanske medievitaren Robert M. Entman (2010) har gjennom en casestudie, der hovedfokuset hans var Sarah Palin, undersøkt hvordan forutinntatthet og partiskhet preget den amerikanske pressedekningen av presidentvalget i 2008. Entman bruker *framing* som metode, og definerer framing som en prosess: ”It involves selecting a few aspects of a perceived reality and connecting them together in a narrative that promotes a particular interpretation” (Entman 2010: 391) Menneskets tidligere kunnskap legger på denne måten føringer for ny kunnskap. For Palins del kan framingteori overføres på følgende måte: Enkelte ville kanskje tolke henne som en slags Margareth Thatcher, siden både Thatcher og Palin er kvinner i et mannsdominert miljø, og begge taler høyresidens sak. Problemet er at likhetene kanskje ikke er så store som vi kunne få inntrykk av ved første øyekast, og i dag er det få som nevner de to i samme åndedrag, men i et framingperspektiv kan en sidestilling av Palin og Thatcher forstås og begrunnes.

Når framing settes i sammenheng med begrepene *bias* og *slant*, mener Entman (2010: 391) at journalistene kan utøve politisk makt. Han betrakter bias som partiskhet, en skjev dekning som pågår over tid, og slant som sporadisk skjevhet, som kan ramme, eller fremme, en av to motstridende politiske blokker. Det er her verdt å merke seg at bias foregår over en gitt tidsperiode, mens slant mangler tidsaspektet. Én artikkel kan dermed være *slanted*, men snakker vi om en artikkelserie, er det mer trolig at Entman ville brukt *biased*. Han skiller med andre ord mellom ensidig skjev, *biased*, og flersidig skjev, *slanted*. Det Entman fant i sin undersøkelse av pressedekningen, var ingen ensidig skjevhet, men perioder med flersidig skjevhet. Palin fikk en svært positiv dekning i de tre første ukene i nasjonens søkelys, ifølge Entmans undersøkelse, dette samsvarer også med PEJs funn. I starten var dekningen skjev i den forstand at den var positiv, men diverse hendelser gjennom valgkampen gjorde at dekningen etter hvert fikk en negativ slagside.

Entman (2010: 395) mener at en politisk aktør som blir utsatt for kritikk, særlig fra egne rekker, men også fra politiske motstandere, raskt kan bli sårbar. Dersom inkompetanse eller svakhet preger ordbruken om aktøren, vil den journalistiske tenkemåten automatisk legitimere

negativt vinklede oppslag, hvilke igjen vil åpne for at politiske med- og motspillere kan iverksette nye angrep. Den negative spiralen eller snøballeffekt som Entman beskriver, gir grobunn for beskyldninger om at journaliststanden er som en ulveflokk som beruses av blodtåka. Dersom vi kan finne spor av en slik spiral i denne oppgavens empiri, vil det være interessant å lete etter hendelser som kan tolkes som et vendepunkt og startskudd for den negative dekingen.

Mens de to foregående avsnittene av substansteorien har handlet om Sarah Palin, skal neste avsnittet dreie seg om VG.

2.5 VG-diskursen – en diskurs for et helt folk?

I avhandlingen ”Verdens Gang?” (1993) identifiserer Knut Wærstad to normer *VG-logikken* hviler på. Hågvar (2003: 95) forstår Wærstads VG-logikk som *VG-diskurs*, og den tolkningen legger også jeg til grunn. Den ene normen skal vekke interesse hos publikum, og den andre skal ivareta VGs image. Punktvis kan de to normene presenteres slik:

Interesse-normen: En sak styrker sin mulighet til å bli et godt VG-oppslag hvis den kan vinkles slik at den:

- angår mange lesere
- framstår som truende
- virker dramatisk
- involverer sterke følelser
- gi mulighet for innlevelse
- er preget av sentimentalitet, forstemmelse eller indignasjon
- påviser innlysende urettferdighet

Image-normen: En sak styrker VGs image, og ligger an til å bli en god VG-sak, hvis den kan vinkles slik at den:

- er eksklusiv for VG
- er uforutsigbart og originalt presentert
- gjør saken til et eget VG-domene
- synliggjør udugelighet hos makthavere
- forsvarer den lille mannen

De to normene er tett vevd sammen, og det får Hågvar (2003: 102) til å stille spørsmålet om de kan betraktes som én: Er normer som knyttes til VGs image, også normer som vekker

publikums interesse? Samtidig slår Hågvar fast i sin hovedfagsoppgave, *Hele folkets diskurs: en kritisk diskursanalyse av den gode VG-sak* (2003), at i VG ligger nyhetspotensialet mer i *virkemidlene* enn i *saksinnholdet* (2003: 354). Det betyr at en sak som i utgangspunktet ikke er en god sak, kan bli det – dersom det presenteres på den riktige måten.

Før vi går videre til metodekapittelet, vil det være hensiktsmessig å kortfattet drøfte begrepet journalistikk og generelle nyhetsverdier.

2.6 Hva er journalistikk, og hvilke kriterier ligger til grunn?

Under en forelesning i kurset *Trends in International Journalism* ved Universitetet i Oslo våren 2009 stilte medieprofessor Helge Rønning følgende spørsmål til mastergradsstudentene: ”What is journalism?” Etter lang tids tenkepause kom flere studenter med forslag til svar, men det besynderlige var at ingen av svarene var like. De varierte fra ”a first draft of history” til ”reporting on daily events”. Episoden viser at det tilsynelatende enkle spørsmålet kanskje ikke er så enkelt likevel. I innledningen til denne oppgaven viste jeg til McNair (1998: 26), som hevdet at journalistikk er ”folkemeningens råstoff”. Et annet forslag kommer fra Anderson & Ward, som i enkel forstand oppfatter journalistikk som ”innsamling og presentasjon av nyheter” (2007:7). Spennvidden i definisjoner gjør at vi bør vie oppmerksomhet mot det som ligger til grunn for journalistikken, nemlig nyhetskriteriene.

Hågvar (2007: 49) setter bokstaven ”K” foran den klassiske VISA-regelen for nyhetskriterier. KVISA står dermed for *konflikt, vesentlighet, identifikasjon, sensasjon og aktualitet*.

Nettstedet⁶ til prosjektet *Avis i skolen* forteller elevene at mediernes nyhetskriterier er *viktighet, nærhet, ferskhet, dramatik, konflikt, curiositet, aktualitet og positivitet*. I 1965 presenterte Johan Galtung og Mari Holmboe Ruge ”The structure of foreign news”, som var en analyse av norske avisers utenriksdekning av Kongo, Cuba og Kypros. Ifølge de to fredsforskerne er det større sannsynlighet for at en historie eller hendelse i utlandet havner i norske aviser dersom disse fire punktene er oppfylt:

- The more the event concerns elite nations
- The more the event concerns elite people
- The more the event can be seen in personal terms, as due to the action of specific individuals
- The more negative the event in its consequences

---

⁶ http://www.ais-oslo-akershus.no/Meny/Aktuelle_tips/?module=Articles;action=Article.publicShow;ID=288

(Galtung & Ruge 1965: 68)

Egendefinerte nyhetskriterier for VG har jeg ikke klart å finne, men i et hefte⁷ til medarbeiderne skriver sjefredaktør Bernt Olufsen at

Verdens Gangs egenart og kvalitet skal uttrykkes gjennom innhold og utforming. Avisen skal inneholde en overveiende andel egenprodusert stoff. Avisen skal delta aktivt og selvstendig i samfunnsutviklingen. Avisen skal være mest mulig aktuell når den tilbys leserne. Det skal drives en aktiv og kontinuerlig produktutvikling i god kontakt med leserne.

Trass i at det ikke finnes noen fasit for hva som er journalistikk, og hvilke nyhetskriterier som ligger til grunn, kan vi altså finne visse fellesnevner. Selv har jeg i kurssammenheng blitt presentert for *ofanisme* som et nyhetskriterium, altså det at leseren, seeren eller lytteren skal utbryte ”åh, faen!” idet nyheten blir presentert. Det interessante med kriteriene som ofanisme, identifikasjon og konflikt er at de kan konstrueres av redaksjonen. Journalistenes vinkling – spissingen av saker – kan skape gode nyheter av ting som strengt tatt ikke er en nyhet. For eksempel skapte det oppstyr da det ble kjent at tidligere kulturminister Trond Giske sammenlignet de nye spillterminalene, som tok over da spilleautomatene ble forbudt, med en nettbank⁸. Giske hadde gitt uttalelsen i en skrytebrosjyre for Norsk Tipping, der de nye terminalene ble lansert. Først da sitatet ble presentert med pengespillproblematikk som bakteppe, ble det en nyhetssak. Her var det altså presentasjonen av sitatet, ikke sitatet i seg selv, som ble et nyhetsoppslag. Det er slike saker jeg forstår Hågvar (2007: 50) sikter til når han i tillegg til kriteriene jeg har nevnt over, også snakker om *presentasjonsbaserte* nyhetskriterier. Ifølge ham kan *fremstillingen* ofte være et mer fruktbart nyhetskriterium enn KVISA-regelen.

Et kriterium som vanligvis ikke finnes i de klassiske oppramsingene, er salgbarhet. Om kravet er uttalt fordi det ligger som en selvfølgelig del av den journalistiske tankegangen, eller om det er fraværende fordi journaliststanden ser på seg selv som den idealistiske vaktbikkja i samfunnet, en ideologi ofte kjent som journalisme, er egentlig ikke så viktig. Poenget er at nesten all journalistikk, og i hvert fall VGs journalistikk, som er basert på løssalg, må selge for å overleve. Dette kommersielle aspektet blir av McNair (1998: 28) fremstilt som en metafor. Han snakker om at journalistikk tilbys som en salgsvare på ideenes markeds plass.

---

⁷ http://vginfo.vg.no/filer/2006/etikk_i_vg_35.pdf Sist åpnet 17.2.2011

⁸ <http://www.nrk.no/nyheter/1.6226157> Sist åpnet 17.2.2011

Ifølge Anderson & Weymouth (2007:18) vil denne typen kommersialisert journalistikk betrakte mediebrukeren som en forbruker med kjøpekraft fremfor en borger med stemmerett. Det meste av journalistikken i Norge ligger nok et sted imellom den ikke-kommersielle og den hyperkommersielle, men at salgbarhet er et nyhetskriterium, mener jeg er en nødvendig erkjennelse for å kunne analysere pressetekster.

Nyhetskriteriene og VG-logikken jeg har nevnt her, bør vi ha i bakhodet når vi snart skal i gang med analysen. Men først skal det handle om metode.

3. Metode

Metode kan beskrives som alternative fremgangsmåter for å belyse en problemstilling, eller læren om hvordan vi kan innhente og bearbeide relevante opplysninger for å trekke pålitelige konklusjoner (Rose: 2009). Metodebruken i mediefaget plasserer seg langs det tradisjonelle skillet i akademia som går mellom samfunnsvitenskapen og humaniora. Klaus Bruhn Jensen fremholder at mediefaget drar veksler både på det tekstlige fokuset i humaniora og det institusjonelle fokuset i samfunnsvitenskapen (2002: 18). Medie- og kommunikasjonsforskningen har utviklet seg like mye i en akademisk tradisjon som i en kommersiell tradisjon, slår Murdock fast (2002: 44), og viser til at medieforskningen opprinnelig ikke har hatt en egen metodologisk plattform, og at medieforskere av den grunn har lånt metoder fra andre vitenskapsgrener. I metodologisk forstand kan det derfor virke som om medievitenskapen fremstår som en hybrid som bruker de metodologiske tilnærmingene som til enhver tid er mest hensiktsmessig. Det avgjørende synes å være at problemstillingen er styrende for de metodene vi bruker, noe vi kan si gjelder for all vitenskap.

For best å svare på min problemstilling mener jeg at også denne oppgaven er tjent med en hybridlignende metodologisk tilnærming. Jeg har delt den i to. Den første delen består av en kvantitativ innholdsanalyse av alle de 93 oppslagene jeg har hentet fra A-tekst. Den andre delen består av en kvalitativ analyse, der jeg foretar næranalyser av tre utvalgte oppslag. Hensikten med denne todelingen er å utnytte det komplementære styrkeforholdet mellom det kvantitative og det kvalitative. Schrøder (2002: 104) lener seg på både Krippendorf (1980) og Berelson (1952) når han hevder at *quantitative and qualitative approaches, also to media text, are complimentary in that they produce different analytical versions of reality*. Videre fremhever Hesmondhalgh (2006: 121) potensialet som ligger i det kvantitative til å kunne generalisere, og potensialet som ligger i det kvalitative, til å avdekke meninger, siden det kvantitative egner seg godt til å utforske manifesterte meninger, mens det kvalitative er best egnet til å utforske latente betydninger. Han mener det fruktbare ved å bruke begge disse fremgangsmåtene er at de styrker hverandres kapasitet når de kombineres: Det kvalitative kan produsere hypoteser eller påstander som kan bekreftes eller avkreftes av generaliseringen det kvantitative tillater (2006: 151, 155).

Nettopp i forståelsen av at det ikke finnes én sannhet, ønsker jeg å bruke en tosidig tilnærming for å komme nærmest det vi i fellesskap kan forstå som en sannhet. Ved å bruke de to tilnærmingene, den kvantitative og den kvalitative, vil jeg også forsøke å redusere faren for at mine egne fordommer og forutinntatthet skal gjenspeiles i funnene jeg gjør. I det følgende vil jeg gjøre rede for hvordan jeg har tenkt å bruke de ulike metodene i praksis.

3.1 Kvantitativ metode – rammeverk for innholdsanalysen

Innholdsanalysens styrke ligger i at den kan skape oversikt over et større materiale, finne mønster og gjøre grovinndelinger, skriver Bergström & Boréus (2005: 84), og legger til at analyseformen egner seg godt som komplement til andre typer analyser. I læreboken *The Content Analysis Guidebook* understreker Kimberley Neuendorf (2002: 10) at innholdsanalyse kan være et diffust begrep og lister opp sju ulike definisjoner. Karakteristisk for alle definisjonene er at ord som *systematic*, *valid*, *objective* og *replicable* går igjen. Selv sier hun at innholdsanalyse:

...is a summarizing, quantitative analysis of messages that relies on the scientific method (including attention to objectivity-intersubjectivity, a priori design, reliability, validity, generalizability, replicability and hypotheses testing) and is not limited as to the types of variables that may be measured or the context in which the messages are created or presented (2002: 10).

De tre byggesteinene som går igjen i alle kvantitative undersøkelsesopplegg, er enheter, variabler og verdier (Hellevik 2006: 48). I mitt forskningsdesign er enhetene VGs artikler der Palin er nevnt, variablene er artiklenes innholdskategorier, og verdien er forekomsten (ja/nei) av egenskapen i oppslaget. Det er med andre ord forekomsten av ulike innholdskategorier i Palin-artiklene jeg leter etter. Analysearbeidet har foregått via en kodebok og et kodeskjema, slik all menneskelig kvantifisering bør skje (Neuendorf 2002: 132). I kodeboken har jeg spesifisert og definert variablene – altså innholdskategoriene – og boken korresponderer med kodeskjemaet der selve kodingen har foregått. Målet i alle typer innholdsanalyse er at kodeboken og –skjemaet skal være så utvetydig som mulig, slik at ulike kodere vil komme frem til samme resultat – det er på denne måten vi oppnår reliabilitet (Neuendorf 2002: 141).

Hvilke variabler som skal med i et kodeskjema, avhenger av empirien, og av den grunn var det formålstjenlig at jeg tidlig i prosessen gjorde meg kjent med analyse materialet. Slurver vi i dette arbeidet, kan vi overse variabler som er avgjørende for analysen, og det kan igjen føre til at vi ikke undersøker det vi har satt som mål å undersøke (Bergström & Boréus 2005: 85, Neuendorf 2002: 103). Som et forprosjekt opprettet jeg derfor 21 variabler som jeg i utgangspunktet tenkte ville være nyttige å bruke i kvantifiseringsarbeidet. Etter hvert som jeg fikk bedre kjennskap til empirien, tilpasset jeg variablene. Jeg droppet noen og føyd andre til. Hovedårsaken til at jeg valgte å vrake variabler som ”agens” og ”patiens” (Hågvær 2007: 94), var oppdagelsen av at de ikke er gjensidig utelukkende kategorier. Med andre ord kunne Sarah Palin fremstå som både aktiv og passiv i det samme avisoppslaget, og dermed fungerer agens og patiens dårlig som variabler i denne kvantitative analysen, fordi de vil medføre

dobbeltregistreringer. De såkalte universelle variablene, *evaluering* (god-dårlig), *potens* (sterk-svak) og *aktivitet* (aktiv-passiv) (Neuendorf 2002: 97, med henvisning til Osgood, Suci og Tannenbaum), vil også fungere dårlig i den kvantitative analysen. Årsaken er den samme som nevnt over, Palin vil kunne opptre som både sterk og svak i en og samme reportasje, og variabler som ikke er gjensidig utelukkende, kan medføre dobbeltregistreringer.

3.1.1 Finjustering av kodeopplegg

Da jeg var tilfreds med variablene, ønsket jeg å få et foreløpig inntrykk av kodebokens *replicability* ved å la min samboer, som er universitetslektor ved Institutt for lærerutdanning og skoleforskning på Universitetet i Oslo, foreta en pilotkoding av oppslag nummer 1, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 og 90. Hensikten med en slik testkoding var å undersøke om en annen person kom frem til samme resultat som jeg hadde gjort. Pilotkodingen viste raskt at kodeboka, som beskriver kriteriene for hva som kvalifiserer for registrering av en variabel, måtte spesifiseres ytterligere. For variabelen ”politisk ståsted”, for eksempel, krysset testkoderen av i de tilfellene Sarah Palin var omtalt som republikaner, mens jeg ikke hadde gjort det. Jeg endret derfor definisjonen av ”politisk ståsted” i kodeboka og spesifiserte at partitilhørighet alene ikke er nok til å utløse registrering av variabelen. At opplegget for kodingen kan virke uoversiktlig i prosjektets tidlige fase, trenger ikke bety at den endelige kvantitative analysen blir uoversiktlig. Tvert imot skriver Bergström & Boréus (2005: 49) at kodeskjema og instruksjoner i kodeboken nesten alltid blir endret underveis i analysearbeidet før det endelige kodeopplegget foreligger. Prøving og feiling skal altså være med på å øke kvaliteten i analysen.

En måned etter første pilotkoding prøvekodet jeg på nytt. Denne gangen ti suksessive artikler med tilfeldig valgt startnummer: 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 og 68. Med hensyn til antall og type variabler fungerte den andre testkodingen bedre enn den første. Likevel fant jeg ut at jeg manglet variabelen ”klær”, som refererer til omtalen av Palins garderobe i valgkampen, og ”begeistring”, som viser til stemmer på grasrotnivå som er begeistret, og som uttaler seg positivt til at Sarah Palin var utnevnt som republikanernes visepresidentkandidat. Disse to variablene ble derfor føyd til, og da kodeboken var ferdig utarbeidet, besto den av

20⁹ variabler. Kodeboken med instruksjoner for koding følger under. Kodeskjema følger som vedlegg.

3.1.2 Kodebok med instruks

Dette er en oversikt over variabler i kodeboken og instruksjon for hvordan koding bør foregå. Variablene er lagt til venstre i skjemaet og instruksjonen til høyre. I parentes i venstre kolonne står variabelen i forkortet form, slik den av plasshensyn står oppført i kodeskjema. Koderen skal markere i kodeskjemaet med et kryss i riktig kolonne dersom vedkommende mener å finne noen av disse variablene i oppslaget.

VARIABEL	INSTRUKS
1. Palins politiske rulleblad fra Alaska (Alaska)	Her leter vi etter referanser til hennes virke som guvernør i Alaska, hennes virke som ordfører i Wasilla. At Palin refereres til som Alaska-guvernør uten at det står noe om hva hun har gjort i guvernør/ordførerebetet, kvalifiserer ikke til koding.
2. Palins politiske ståsted (Ståsted)	Vi ser etter politiske merkelapper som konservativ, liberal, nasjonalist, patriot etc. Også hennes standpunkter i saker som antiabort, skattelette, Irak/Afghanistan-krigen, helsepolitikk, redningspakker og generelle økonomiske saker skal registreres her. Det holder ikke at hun kun er omtalt som republikaner, vi må få vite noe mer enn partitilhørighet.
3. Palins tro (Tro)	Her ser vi etter både hennes egne og andres uttalelser/påstander om hennes forhold til Jesus eller Gud, hennes tilknytning til menigheten Wasilla Assembly of God etc. Hennes ståsted om kreasjonisme/utviklingslære i skolen registreres her og ikke i variabel 2.
4. Levi og Bristols barn (Levi og Bristol)	Her leter vi etter saker, påstander, referanser til oppstyret rundt graviditeten til Palins datter Bristol, og oppslag rundt Levi, Bristols kjæreste, og hans liv og virke. Alle referanser til at Sarah Palin skal bli bestemor.
5. Palins tale til landsmøtet (Talen)	Alle referanser til Palins tale til republikanernes landsmøte skal registreres her.
6. Palin med våpen (Våpen)	Alle oppslag om at Palin er NRA-medlem (National Rifle Association), våpentilhenger, elgjeger, forkjemper for en liberal våpenlovgivning skal kodes i her.

⁹ Riktignok forekommer det 23 kolonner i kodeskjemaet. Kolonnene 18, 21, 22 og 23 viser til henholdsvis kildehenvisning, sjanger på oppslaget, artikkelforfatter og dato for publisering, og forteller oss således ingenting om innholdet.

7. Palin som kvinne (Kvinne)	Alle referanser til at Palin kan bli USAs første kvinnelige visepresident, at hun er kvinnelig guvernør, kvinnelig politiker. Alle sammenhenger der ordet kvinne nevnes eller der det av teksten går frem at det er snakk om en kvinne (f. ex: når ordet lærerinne brukes istedenfor lærer). I de tilfellene hvor det kun står ”hun”, utløser det ikke registrering.
8. Palin som mor (Mor)	Alle referanser og henvisninger til Palins unger og hennes rolle som fembarnsmor, hockey mom etc. skal registreres her. Denne variabelen kvalifiserer automatisk registrering for kategorien Kvinne.
9. Trig er ikke Palins sønn (Ikke Trigs mor)	Denne variabelen utløses registrering ved alle henvisninger og referanser til ryktene om at Trig, babyen med Downs syndrom, ble født av Sarahs datter Bristol. Denne utløser automatisk registrering for Mor og Kvinne.
10. Palins bakgrunn som missedeltager (Miss)	Her leter vi etter oppslag og referanser om at Palin i ungdomstida deltok i skjønnhetskonkurranser.
11. Troopergate (Troopergate)	Det skal registreres for denne variabelen ved alle referanser til etterforskningen av Sarah Palins rolle i Troopergate, saken der Palin sparket politisjefen som nektet å avskjedige hennes tidligere svoger, som også var en politimann.
12. Katie Couric-intervjuet (Katie Couric)	Alle referanser og henvisninger til TV-intervjuet med CBSs Katie Couric utløser registrering for denne variabelen.
13. Palin som ukvalifisert og inkompetent (Ukvalifisert)	Her leter vi etter stemmer som hevder hun ikke er tilstrekkelig skikket, mangler erfaring, ikke er flink eller smart nok, eller ikke innfrir, eller som stempler henne som syndbukk.
14. Tina Feys Palin-imitasjon (Tina Fey)	Her ser vi etter alle hentydninger til imitasjonen Tina Fey gjorde av Sarah Palin i underholdningsprogrammet Saturday Night Live.
15. Palin blir sitert med anførselstegn eller sitatstrek (Sitat)	Dersom Palin siteres enten med anførselstegn eller sitatstrek, skal det registreres her. Indirekte tale skal ikke utløse registrering, vi ser etter ordrette gjengivelser.
16. Palins klær (Klær)	Her leter vi etter all omtale av Palins klesdrakter, eller kritikk av hennes garderobe, og kostnadene tilknyttet denne Her regner vi også omtale av sminke og frisyre.
17. Begeistring for Palin (Begeistring)	Her ser vi etter stemmer som uttrykker seg, i sitats form eller indirekte sitat, begeistret for Palin. Stemmer fra politikken eller medienes kommentatorer regnes ikke med her. Det letes etter velgere eller kjendiser, men altså ikke aktører i nyhetsmediene.

18. Kilder (Kilder)	Dersom VG åpent i teksten refererer til andre kilder, altså andre medier, eller bruker NTB-stoff, skal det registreres her.
19. Palin 2012 (2012)	Alle rykter, påstander, uttalelser som antyder at Sarah Palin sikter seg inn på presidentvalget i 2012, eller at hun pekes ut som ”fremtiden” for republikanerne, skal registreres her.
20. Annet (Annet)	Oppslag der Palin kun nevnes i en underordnet sammenheng skal registreres her. For eksempel: Portrettintervju med Arnold Schwarzenegger der han nevner Palins navn én gang, eller en sak om Jo Biden, der Palin kun nevnes som Bidens konkurrent. Også smånotiser av typen ”Palin møter Biden til debatt i neste uke” registreres her.

3.1.3 Interkoder-reliabilitet

Min egen tentative testing av materialet kan kalles *intra-reliabilitet*, siden begrepet viser til graden av samsvar jeg oppnår idet jeg analyserer de samme artiklene flere ganger (Roksvold 2005: 324). Imidlertid sier intra-reliabiliteten lite om undersøkelsens *replicability* – som kan fortelle oss om to kodere som arbeider med samme materiale, oppnår likt resultat. For å kartlegge repliserbarheten er det nødvendig å foreta en test av undersøkelsens *interkoder-reliabilitet* (Hesmondhalgh 2006: 145, Neuendorf 2002: 142). Hensikten med å kartlegge interkoder-reliabilitet er at vi kan tallfeste graden av samsvar mellom to ulike kodere. Jo høyere samsvaret er, desto bedre er undersøkelsens repliserbarhet.

Det finnes en rekke måter å måle interkoder-reliabilitet på. Neuendorf (2002: 148) nevner et knippe: Scotts *pi*, Cohens *kappa*, Krippendorfs *alpha*, Spearmans *rho* og Pearsons *r*. Felles for alle disse målemetodene er at de kan brukes til å regne ut et tall på mellom 0 og 1, som angir interkoder-reliabiliteten. 1 betyr fullt samsvar mellom to kodere, og 0 betyr at det ikke finnes samsvar i det hele tatt. Hva som regnes som et akseptabelt nivå, finnes det ingen enighet om. Enkelte mener at vi bør ha et samsvar på mellom .80 og .90, mens andre mener et samsvar på .40 må kunne godtas (Neuendorf 2002: 143). En formel for utregning av interkoder-reliabilitet kan se slik ut:

$$S = \frac{c}{\frac{1}{2}(a + b)}$$

S står her for samsvar, c står for felles registreringer, a for resultatene for koder a og b for resultatene for koder b. Formelen brukes blant annet av Roksvold (2005: 323). Denne

formelen benyttet også jeg for å kartlegge samsvaret for hver av min undersøkelses 20 variabler. Siden variabelen som figurerte hyppigst, Kvinne, forekom i 36 artikler, og den mest sjeldne variabelen, Miss, kun var registrert to ganger, kunne feilregistreringer for variabler med lav forekomst gi større utslag enn feilregistreringer for variabler med høy forekomst. De 20 artiklene jeg valgte ut for å teste interkoder-reliabiliteten, baserte seg på et representativt utvalg av populasjonen. Av de 93 artiklene jeg har analysert, utløste 36 oppslag, eller 39 prosent, registrering for variabelen Kvinne. Variabelen Klær utløste registrering 9 ganger, eller i 10 prosent av artiklene. Ved å velge ut artikler til reliabilitetstesten som prosentvis gjenspeiler hele populasjonen, er hensikten at testen skal være valid også for de artiklene som ikke undersøkes av testkoderen.

Testmaterialet korresponderte godt med hele populasjonen, og variabelen med størst avvik var Levi og Bristol, artikler som handler om at Sarah Palins datter Bristol er gravid. Denne variabelen forekom i 20 prosent av materialet gitt til testkoderen, mens forekomsten var 12 prosent for populasjonen sett under ett.

En svakhet ved test av interkoder-reliabilitet når verdien på variabelen er ja/nei, slik som i dette tilfellet, er at testkoderen statistisk sett vil være enig med min koding i om lag 50 prosent av tilfellene, uavhengig av om vedkommende setter seg inn i materialet. Av denne grunn skriver Neuendorf (2002: 150) at en viss andel av samsvaret som kan påvises mellom to kodere, må skyldes tilfeldighet. En annen innvending er at testkoderen åpenbart ikke var like kjent med empirien som det jeg var. Hvilke utslag dette ga, er vanskelig å spekulere i, men aspektene bør uansett tas med i betraktningen når man leser denne oppgaven.

Da interkoder-reliabilitetstesten var ferdig, viste det seg at åtte variabler hadde fullt samsvar mellom meg og koderen. Dårligst samsvar, .67, var det for variablene Talen, Troopergate og Tina Fey. Det gjennomsnittlige samsvaret for alle variablene ble .89, som tyder på høy grad av samsvar mellom testkoderen og meg, altså høy interkoder-reliabilitet.

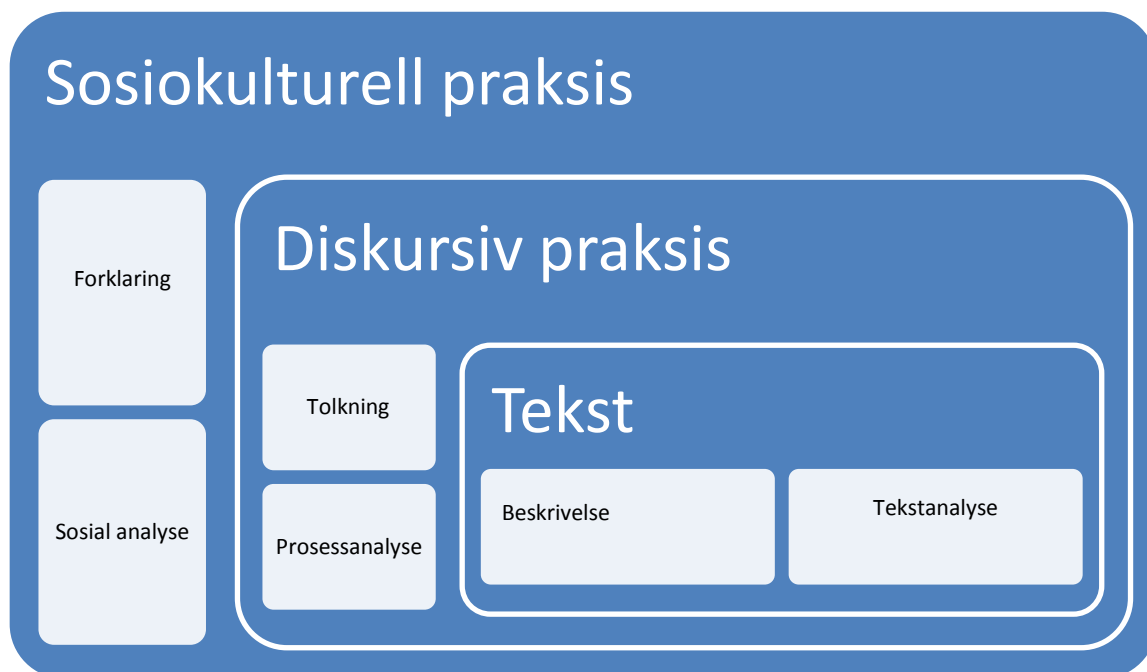
3.1.4 Utvelgelse av analyseobjektene

Undersøkelsens analyseobjekt, altså avisoppslagene om Palin, er identifisert via Retriever. Jeg har brukt søkeordet "Palin" og begrenset søket fra 15. august 2008 til 26. november 2008. Startdatoen for søket er to uker før hun ble lansert som visepresidentkandidat, og sluttdatoen er om lag tre uker etter at valget var avholdt. Siden VGs papiravis aldri tidligere hadde omtalt Sarah Palin, spilte startdatoen for søket liten rolle. Grunnen til at jeg satte sluttdato til 26. november, var at jeg ville fange opp omtalen hun fikk også etter at valget var over.

3.2 Kvalitativ metode – rammeverk for næranalyse

I denne oppgaven skiller jeg altså mellom diskurs som teori og diskurs som metode, jamfør det Jørgensen og Philips omtaler som en pakkøløsning (2008:12). Derfor vender jeg nå tilbake til diskursteorien, men i metodisk forstand. I det kommende avsnittet vil jeg fortelle om fremgangsmåten jeg har brukt i den kvalitative delen av min analyse. Først retter jeg oppmerksomheten mot Faircloughs utgangspunkt (2010), der den tredimensjonale modellen for diskursanalyse står sentralt, dernest greier jeg ut om Hågvars segmentering. Til slutt presenterer jeg min egen fremgangsmåte, der jeg forklarer hvordan jeg skal operasjonalisere det hele.

3.2.1 Faircloughs tredimensjonale modell

I metodisk forstand spiller lingvisten Norman Fairclough en viktig rolle i diskursanalysen. Som vi så i teorikapittelet, setter Hesmondhalgh (2006) ham i forbindelse med den kritiske diskursanalysen, CDA. Denne analyseformen har intellektuelt sett sine røtter i den kritiske lingvistikken, men den representerer også en egen metodologisk retning innenfor den tverrfaglige studien av mediediskurser (Schrøder 2002: 106). Fairclough (2010: 133) har utviklet en tredimensjonal modell for diskursanalyse, som mange akademikere refererer til (Bergström & Boréus 2005: 322, Hågvar 2007: 35, Jørgensen & Phillips 2008: 81, Schrøder 2002: 107).

Dimensjonene består av tekst, diskursiv praksis (produksjon, distribusjon og forbruk) og sosiokulturell praksis. Hågvar (2007) opererer med en modell bygd over samme lest, men han

snakker om tekst, tekstuell kontekst/situasjonskontekst og kulturkontekst, og dimensjonene er tilpasset hans eget undersøkelsesopplegg. Ifølge Fairclough (2010: 132) kan enhver diskurs til enhver tid betraktes som en eksponent for hver av de tre dimensjonene. Det betyr at en diskurs kan sees på som en tekst, som en diskursiv praksis og som en sosiokulturell praksis.

Fairclough bruker forholdet mellom en kvinne og en mann som er gift med hverandre, som eksempel: Vi kan se på ekteskapet som et forhold mellom to personer (dimensjon 1), vi kan betrakte det som et forhold mellom to medlemmer av en familie (dimensjon 2), og vi kan se på det som forholdet mellom to representanter fra hvert kjønn i samfunnet (dimensjon 3). I Faircloughs eksempel ser vi tydelig omriss av en mikro-makro-akse, der dimensjon 1 foregår på detaljnivå, og dimensjon 3 foregår på et overordnet plan.

Selv synes jeg den tredimensjonale modellen kan eksemplifiseres bedre ved at vi vender tilbake til denne oppgavens empiri. La oss se nærmere på overskriften i en reportasje VG trykte 2. november 2008. "HET hos de amerikanske jegerne" er tittelen. Ut ifra tekstdimensjonen i Faircloughs modell forteller ikke denne overskriften oss veldig mye. Vi antar at noen eller noe er varmt hos jegerne i USA. Avisoverskrifter leses imidlertid ikke isolert, og siden Sarah Palin nevnes allerede i ingressen, og det er et bilde av en smilende Palin til venstre i oppslaget, skjønner vi hva avisen vil si oss: Sarah Palin er populær, kanskje hun til og med begjæres av amerikanske jegere, siden ordet "het" også kan brukes om pene og tiltrekkende mennesker. Analyser av den diskursive praksis, dimensjon 2, avdekker hvordan tekstforfatterne drar veksler på allerede eksisterende diskurser for å skape en tekst, understreker Jørgensen & Phillips (2008: 81). Den eksisterende diskursen er også kjent for tekstmottageren, som konsumerer og forstår medietekster ut ifra allerede etablerte referanserammer. Det er disse rammene som gjør at vi i dimensjon 2 kan analysere mer av overskriften enn det dimensjon 1 tillater. Adjektivet "het" er ikke dagligkost når politikere beskrives i norske aviser. Ordet er langt vanligere når popstjerner eller fotomodeller presenteres. Vi husker at Palin har vært misssdeltager, og her ser vi at VG vinkler en sak om hennes popularitet, og diskursene avisa spiller på, er hentet fra den populærkulturelle sfæren – ikke den politiske. Den journalistiske vinklingen utformes altså i dimensjon 2, den diskursive praksisen.

Flytter vi oss et skritt inn i den sosiokulturelle praksisen, dimensjon 3, kan vi betrakte overskriften mer på makroplan og lete etter forklaringen på hvorfor overskriften på en sak som handler om en amerikansk visepresidentkandidat, er "HET hos de amerikanske jegerne". Med ett ben i den sosiokulturelle praksisen og det andre benet i den diskursive kan tittelen både forstås og forklares, for eksempel slik: Avisene søker å popularisere valgkampstoff fra

USA, pressefolk vet at sex selger, og som vi så i avsnittet om nyhetsverdier, er salgbarhet et vesentlig kriterium for en sak, i hvert fall for en løssalgssavis. Inntjeningskravet kan deretter forstås som en konsekvens av det kommersielle samfunnet vi lever i, og på dette makroplanet har vi forlatt den diskursive praksisen og befinner oss utelukkende i den sosiokulturelle.

Vi ser altså at analyser i dimensjon 3 er av en helt annen karakter enn analyser i dimensjon 1 og 2, og samtidig ser vi at det ikke finnes vanntette skott mellom dem. Fairclough (2010: 133) påpeker at *tekstanalysen* av dimensjon 1 dreier seg om *beskrivelse*, *prosessanalysen* av dimensjon 2 dreier seg om *tolkning*, og den *sosiale analysen* av dimensjon 3 dreier seg om *forklaring*. Riktignok trekker han også forbindelseslinjer mellom tolkning og dimensjon 1 og forklaring og dimensjon 2, men rekkefølgen synes klar: Diskursdimensjonene er 1) tekst, 2) diskursiv praksis og 3) sosiokulturell praksis, og de diskursanalytiske dimensjonene er 1) beskrivelse, 2) tolkning og 3) forklaring.

Når vi analyserer diskurser, er hensikten er å kartlegge forbindelser mellom de tre dimensjonene, påpeker Hågvar (2007: 35). Dimensjon nummer 2, den diskursive praksis, forstås som et mellomledd mellom den første og den tredje (Schrøder 2002: 107). Gjennom denne modellen forsøker diskursanalytikeren å avdekke hvordan skribentens språkvalg legger opp til en bestemt fortolkning av teksten, skriver Hågvar (2007: 35). At VG kaller Palin ”het” istedenfor ”populær” er et eksempel på at avisa plasserer henne i en kvinnediskurs med islett av begjær og glamour.

Siden diskursanalyse er et tverrfaglig felt, er det naturlig at ulike fagretninger vil vektlegge forskjellige sider ved Faircloughs modell. Lingvister vil trolig være mest opptatt av dimensjon 1 i modellen, mens sosiologer vil interessere seg mest for dimensjon 3. Jeg vil konsentrere meg hovedsakelig om nivå 2, den diskursive praksisen, siden jeg mener det er her *journalistikken* ligger. Dette er en oppgave i medievitenskap, og det er journalistiske produkter som er gjenstand for min analyse. Naturligvis vil jeg også berøre de to andre dimensjonene – de er jo uløselig knyttet sammen – men jeg mener det er *tolkning* av teksten som vil være den mest hensiktsmessige fremgangsmåten når jeg skal besvare denne materoppgavenes problemstilling.

Jeg vil i det følgende gjøre rede for de metodiske redskapene jeg vil anvende for å tolke VGs oppslag om Palin ved å se nærmere på to teknikker - Faircloughs (1995b) spørsmål og Hågvars (2007) segmentering.

3.2.2 Representasjoner, identiteter og relasjoner

I boken *Media Discourse* (1995b) tar Fairclough for seg nettopp diskursanalyser i mediene. Her oppfatter jeg at Fairclough i hovedsak befinner seg innenfor den midterste dimensjonen, den diskursive praksisen. Han skriver at en god tilnærming til diskursanalyse vil være å stille teksten tre spørsmål (1995b: 5):

1) *Hvordan er verden (hendelser, forhold etc.) representert?*

2) *Hvilke identiteter blir tildelt de involverte i oppslaget (reporteren, publikum, kilder som blir intervjuet eller referert til)?*

3) *Hva slags relasjon blir etablert mellom de involverte i oppslaget (reporter-publikum, ekspert-publikum, politiker-publikum)?*

La oss igjen gå tilbake til Palin-oppslagene for å se hvordan tilnærmingen kan operasjonaliseres. Her følger et utdrag fra kommentaren ”Sarah Sixpack” på side 3, skrevet av Svein A. Røhne 25. oktober:

Alaska-guvernør Sarah Palin var småbykvinnen som landet med et brak i den amerikanske presidentvalgkampen. Fembarnsmoren var så fjern fra Washingtons maktkorridorer som vel mulig. Hun var hockeyammaen som kappkjørte på snøscooter, gikk på elgjakt og sa ikke nei takk til en sixpack øl eller to sammen med gutta. I tillegg hadde hun valset opp med de store olje- og gasselskapene i hjemstaten, sparket korrupte politikere, sagt opp kokken i guvernørboligen og solgt flyet som sto til hennes disposisjon. På alle måter et grepa kvinnfolk med ben i nesen, som skulle hjelpe John McCain med å valse opp i Washington på vegne av den lille mann og kvinne. Dette bildet har etter hvert fått en del riper, og amerikanske medier kastet seg begjærlig over avsløringene i et politisk webmagasin om hvordan Det republikanske partiet bokstavelig talt har pusset opp fasaden til Sarah Palin. Hele 150000 dollar - nær en million kroner - har partiet brukt på å fornye garderoben hennes.

Her ser vi et stort gap mellom hvordan Palins gamle verden blir *representert* og hvordan hennes nye tilværelse potensielt kan bli. Avstanden mellom ”kappkjøring på scooter” og ”Washingtons maktkorridorer” er betydelig.

Identiteten, eller *identitetene*, hun tildeles, er svært sprikende: ”guvernør”, ”fembarnsmor”, ”elgjeger”, ”grepa kvinnfolk” og ”Sarah Sixpack”. Skribenten fremstår, som ofte er tilfellet i kommentarer, som analytisk, allvitende og med stor autoritet, noe også et bylinefoto i

halvfigur er med på å understreke. Publikum blir passive mottakere av teksten. Det finnes ingen interaksjon mellom leseren og skribenten. Det stilles ikke spørsmål til publikum, og leseren omtales ikke som *du*. ”Amerikanske medier” blir tildelt en identitet, men samtidig er VG en del av denne identiteten, siden også den norske avisen ”kaster seg begjærlig over avsløringene”.

Relasjonsmessig er det forholdet mellom reporter og publikum som dominerer, noe som virker uunngåelig når skribenten opptrer med så stor autoritet, publikum er fraværende og ingen er intervjuet. Men som det avsløres allerede i overskriften: Relasjonen bærer preg av at avsender betrakter leseren som forbruker fremfor borger, jamfør Anderson & Weymouths innvendinger mot den kommersialiserte journalistikken (2007:18). Tekstutdraget kjennetegnes ved at ønsket om å underholde virker like sterkt som ønsket om å opplyse. Hadde vi sett på en reportasje, og ikke en kommentar, kunne relasjonen mellom to intervjuobjekt vært med på å drive saken fremover, siden denne typen forhold ofte er konfliktfylte. Fairclough (1995b: 125) opererer for øvrig alltid med tre kategorier som kan ha relasjoner til hverandre: reporteren, publikum og ”andre deltagere”, som hovedsakelig er snakk om kilder i oppslaget.

Som illustrert over, kan Faircloughs tre spørsmål være nyttige verktøy i analyser innenfor den diskursive praksisen. Ved å rette de tre spørsmålene til teksten, vil det bli lettere å avdekke diskursene, og, ikke minst, det vil bli lettere å se hvem som uttrykker diskursene vi avdekker.

3.2.3 Hågvars segmentering

Fordi diskursene er dynamiske og endrer seg, vil også metodene for å avdekke diskursene gjøre det samme. Faircloughs tredimensjonale modell er ett utgangspunkt, men det finnes også flere. I min Palin-analyse vil jeg også benytte meg av en teknikk som ligner på den Hågvar bruker i boka *Å forstå avisa* (2007). Han er inspirert av Fairclough, men går mer konkret og detaljert til verks idet han deler opp teksten som skal næranalyseres, i segmenter, og nummererer overskrift, stikktittel, ingress, brødtekst og bildetekst etc. Segmentene plasserer han i en tabell. Ved siden av selve presseteksten setter han opp en kolonne over hvilke stemmer avisleseren får høre og en kolonne med kommentarer til segmentene. Han kaller metoden segmentering, og kolonnene og nummereringen vil fungere som en slags kodebok (2007: 57). Det er i segmenteringens kommentarfelt min metode skiller seg fra Hågvars. Han lar kommentarfeltene korrespondere med flere segmenter av gangen, opptil elleve segmenter (2007: 63). Jeg velger å dele verbalteksten opp i færre segmenter, samtidig

som jeg lar hvert segment få hvert sitt kommentarfelt, og det er i kommentarfeltene analysen foregår.

Hensikten med segmenteringen er å grovinndeles setningene i oppslaget og gi dem nummer, slik at det blir lettere for leseren å følge med når jeg i analysen hopper frem og tilbake i pressteksten. Tolkningene jeg gjør i kommentarfeltet, skriver jeg også ut i normaltekst, og her vil jeg sirkle inn diskursene på tre nivåer.

3.2.4 Min innsirkling

Inspirert av Faircloughs modell og Hågvards segmentering har jeg utviklet en egen treleddet fremgangsmåte for å angripe empirien. Jeg har kalt operasjonaliseringen *innsirkling*, og den vil hjelpe meg til å strukturere analysen når jeg skriver den ut fra segmenteringsskjemaets kommentarfelt. Innsirkling 1 har jeg kalt *kontekst*, og hensikten her er å redegjøre for konteksten oppslaget blir presentert i. Konteksten for VGs første Palin-oppslag skiller seg naturligvis fra konteksten for oppslag etter at presidentvalget var over, og derfor mener jeg det er viktig å ta dette med i betraktningen i en næranalyse. Innsirkling 2 har jeg kalt *journalistisk vinkling*, og dette er det mest omfattende nivået i min analyse. Her analyserer jeg oppslagets verbalspråk, jeg gransker hvem som får slippe til, hvem som får si hva og hva VG sier selv. Til sammen vil dette fortelle oss hva slags journalistisk vinkling avisen har valgt. Dette analysenivået korrelerer dels med dimensjon 1 i Faircloughs modell, men hovedsakelig med dimensjon 2, altså den diskursive praksisen, der journalistikken befinner seg, og det er her jeg vil identifisere de ulike diskursene. Det er også på dette nivået jeg vil undersøke oppslagenes *sitater*, og Faircloughs spørsmål vedrørende *representasjon*, *identitet* og *relasjon*. I innsirkling 3, *layout*, analyserer jeg den grafiske utformingen av artiklene. Billedbruken er en åpenbar del av layouten, men jeg vil også undersøke hvordan teksten er plassert i forhold til bildene, og hvordan overskrifter, undertitler og faktabokser er med på å presentere Sarah Palin. Avslutningsvis for hver analyse vil jeg komme med en foreløpig oppsummering av diskursene jeg har avdekket.

I det første oppslaget jeg næranalyserer, vil skjemaet for segmenteringen komme før selve analysen. For resten av oppslagene vil segmenteringen finnes som vedlegg bakerst. Det vil imidlertid være hensiktsmessig å ha segmenteringsskjemaene for hånden når man leser analysen.

3.3 Hvorfor er dette en hensiktsmessig metodebruk?

Fremgangsmåten jeg har skissert ovenfor, kan sies å være typisk for mediefaget. Ikke fordi noen har benyttet nøyaktig samme metode før, men fordi den er en hybrid som er tilpasset denne masteroppgavens problemstilling. På kvantitativt plan analyserer jeg hva VG skriver om Palin gjennom hele valgkampen. Denne "Palin-koden" fremstiller jeg både skjematisk, i form av et kodeskjema, og verbalt. På kvalitativt nivå går jeg dypere til verks og næranalyserer tre oppslag. Jeg drar veksler på både Faircloughs tredimensjonale modell og Hågvars segmentering, samtidig som jeg sirkler inn diskursene på tre egendefinerte nivåer. Ved å ha en slik mangesidig tilnærming prøver jeg å eliminere potensielle feilslutninger som kunne oppstått dersom jeg kun hadde valgt én fremgangsmåte.

Med hensyn til kvalitetssikring tilbyr innholdsanalysen, altså den kvantitative, et strammere regelsett enn diskursanalysen, og det finnes standardiserte oppskrifter myntet på å redusere feilene (Neuendorf 2002: 122). Slik kan det hevdes at den kvantitative innholdsanalysen både er mer valid og reliabel enn den kvalitative analysen, men i forhold til min problemstilling kommer metoden til kort dersom den brukes alene. Det er fordi en av innholdsanalysens begrensinger er at den ikke kan avsløre noe om ideologiproduksjon eller publikumpåvirkning, ifølge Bruhn Jensen (2002: 222). For å motvirke disse svakhetene benytter jeg meg altså av begge metodene.

Hvor stor grad av reliabilitet og validitet vil så forskningsdesignet mitt ha? Jørgensen & Phillips (2008: 133) påpeker at kvantitative forskere ofte kan kritisere kvalitativ forskning for mangel på stringens, hvilket fører til lav validitet. De forsvarer seg med å hevde at heller ikke i naturvitenskapen kan forskerne være sikre på at de tar høyde for alle parametre når de undersøker hvorfor verden er slik den er.

Min kvantitative og kvalitative analyse vil være *min* tolkning av empirien. Konklusjonene jeg trekker, hviler på måten *jeg* har lest Palin-oppslagene. Særlig innenfor det kvalitative, hvor det ikke finnes metoder for å undersøke interkoder-reliabilitet, vil kvaliteten på analysen min avhenge av min evne til nøkternt å vurdere og ikke overtolke empirien. Forskningsetisk ser jeg meg forpliktet til å følge mantraet om aktivt å gå inn for å avkrefte egne forhåndsoppfatninger (Hellevik 2006: 16). Imidlertid finnes det ingen garanti for at mine forhåndsoppfatninger samsvarer med alle andres. Derfor har jeg forsøkt å gjøre analysene så transparente som mulig, og jeg oppfatter at både segmenteringene og kodeskjemaet er med på å styrke oppgavens etterprøvbarehet.

Nå flytter vi oss over til masteroppgavens hoveddel, nemlig analysen. Den kvantitative analysen kommer først, deretter den kvalitative.

4. Kvantitativ analyse

I denne delen av oppgaven vil jeg gjøre rede for og diskutere funnene fra den kvantitative analysen. Totalt er 93 oppslag analysert, og tidsrommet spenner fra 30. august til 19. november, som er to uker etter at valget var over. Som bakteppe vil jeg benytte meg av kartleggingen *Winning the Media Campaign: How the Press Reported the 2008 Presidential General Election*¹⁰, utført av Project for Excellence in Journalism (PEJ), som jeg redegjorde for i teorikapittelet. PEJ-undersøkelsen strekker seg fra perioden 8. september til 16. oktober. Disse seks ukene er kjerneperioden i den amerikanske valgkampen, siden tidsrommet strekker seg fra første mandag etter GOP-landsmøtets avslutning til den siste TV-sendte debatten mellom de to presidentkandidatene. Jeg vil også referere til rapporter Pew-senteret har utgitt om pressedeckningen av den amerikanske valgkampen.

4.1 Sarah Palin i fire akter

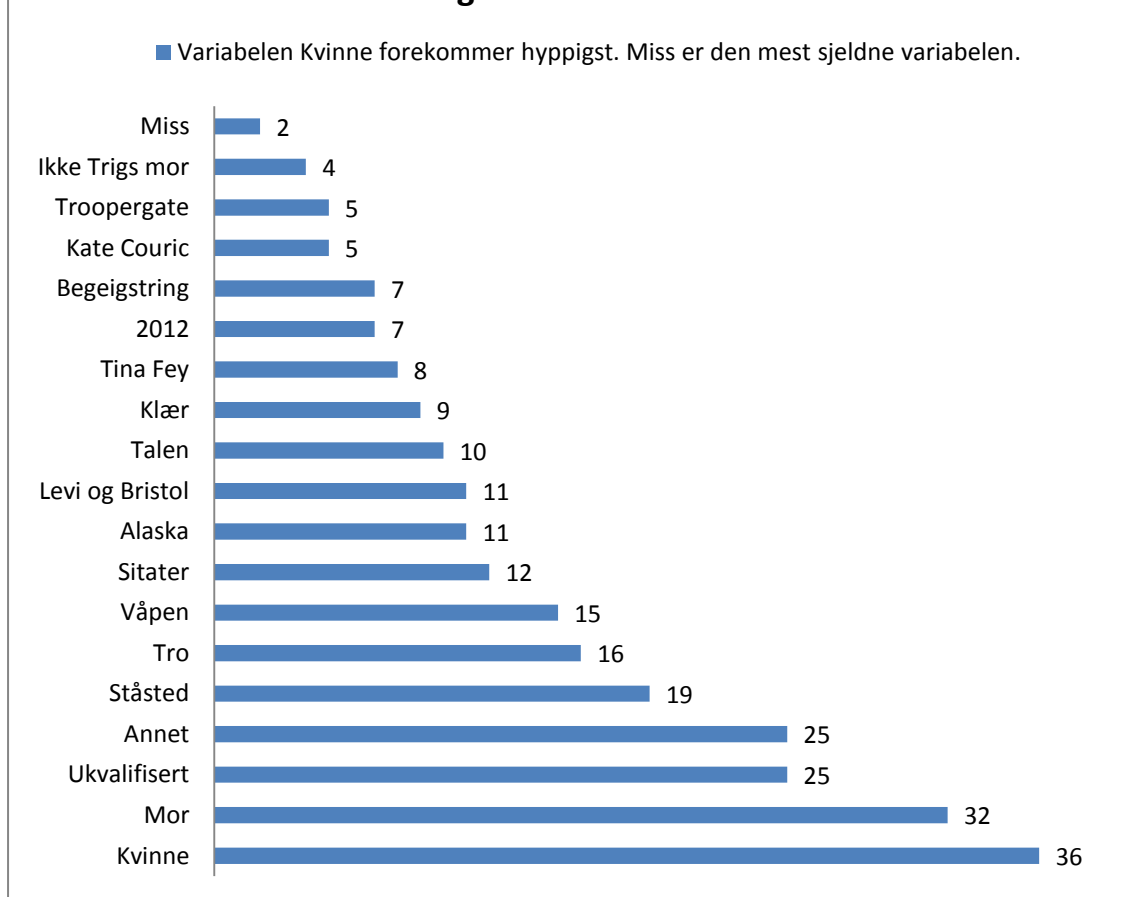
Nedenfor følger en skjematisk fremstilling av variablenes forekomst i kodeskjemaet. Denne *Palin-koden* er grunnlaget for analysen som kommer på de neste sidene. Analyseenhetene er VGs artikler om Palin, variablene er artiklenes innholdskategorier og verdien er forekomsten (ja/nei) av egenskapen i oppslaget. Det fullstendige kodeskjema finnes som vedlegg bakerst.

Jeg vil presisere at flere variabler kan registreres i samme oppslag, men hver variabel registreres kun én gang for hvert oppslag. Det betyr at dersom Palin i en artikkel omtales som mor ti ganger, utløser det likevel bare én registrering for variabelen Mor og dersom variabelen Klær nevnes tre ganger i den samme artikkelen, utløser det også kun én registrering for variabelen.

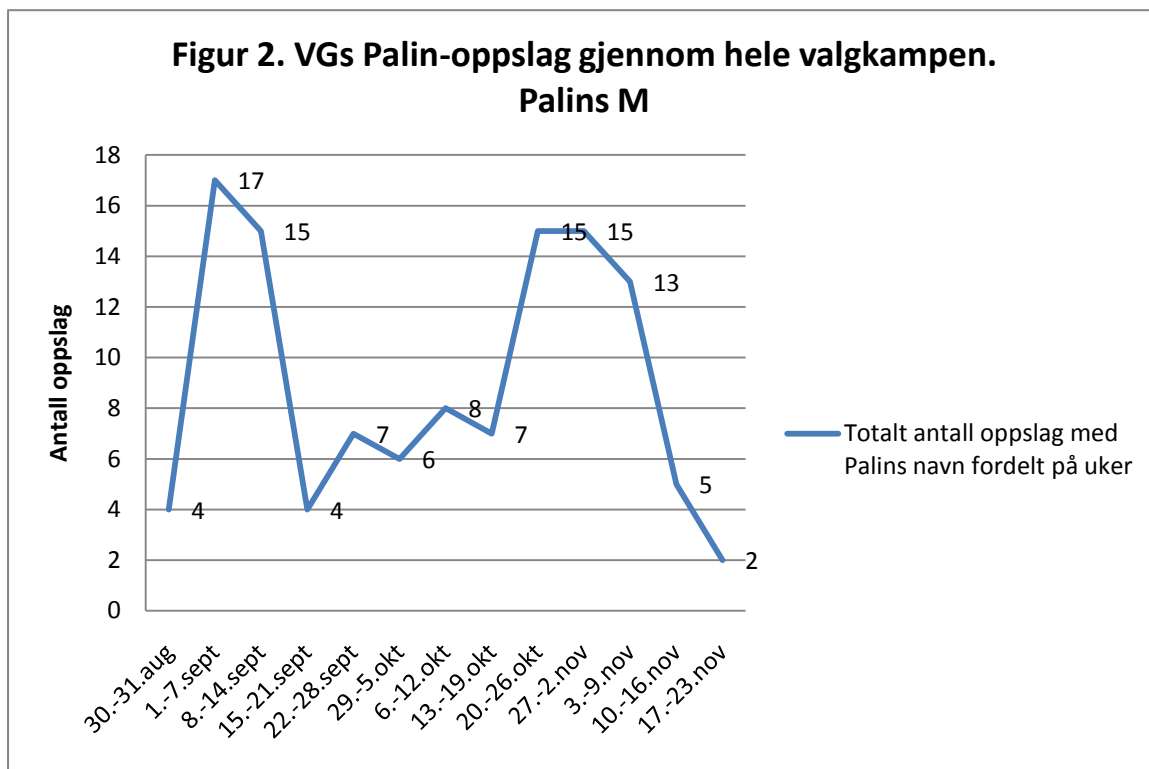
¹⁰ http://www.journalism.org/analysis_report/winning_media_campaign Sist åpnet 17.2.2011

Figur 1. Palin-koden

Av de 93 analyserte oppslagene kvalifiserte 25 for variabelen annet. Dette er snakk om oppslag der Palins navn nevnes, men i en underordnet sammenheng, for eksempel i en notis om skuespilleren Tina Fey, som ble virkelig kjent via sine Palin-parodier. Tar vi bort Annet-oppslagene fra populasjonen, står vi igjen med 68 oppslag der Sarah Palin beskrives på måter som er relevante for kodeskjemaet. Variablene som hyppigst går igjen, er Kvinne (36 ganger) og Mor (32 ganger). Som jeg klargjorde i instruksene for kodingen, skal Mor automatisk også utløse registrering for Kvinne. Det betyr at i de 36 oppslagene VG omtalte Palin som kvinne, skjedde det kun fire ganger uten at avisen samtidig omtalte henne som mor. Den tredje hyppigste variabelen er Ukvalifisert (25 ganger) etterfulgt av Ståsted (19 ganger), Tro (16 ganger) og Våpen (15 ganger). Avisen rettet søkelys mot Palins virke som ordfører og guvernør i Alaska like mange ganger som den skrev om graviditeten til Levi Johnston og Palins datter Bristol (elleve ganger). Talen til republikanernes landsmøte ble referert til ti ganger, og oppstyret rundt hennes klesdrakter og garderobe ble nevnt ni ganger. Palin-imitasjonen gjort av Tina Fey dukket opp i VG etter intervjuet med CBSs Katie Couric og ble omtalt åtte ganger. Sju ganger viet avisen plass til stemmer som var begeistret for at Palin hadde entret den nasjonale politiske scenen, og like mange ganger ble Palin omtalt som fremtiden for Det republikanske partiet eller som en fremtidig presidentkandidat. Selve intervjuet med Katie Couric, som av VG ble karakterisert som ”oppsiktsvekkende dårlig” og

”katastrofalt”, ble nevnt fem ganger. Fire ganger fikk VG-leserne høre om ryktene som gikk ut på at det var Sarah Palins datter Bristol, og ikke Sarah selv, som er mor til Trig, babyen med Downs syndrom. Sarah Palins fortid som missedeltager ble omtalt to ganger og er med det variabelen med lavest forekomst.

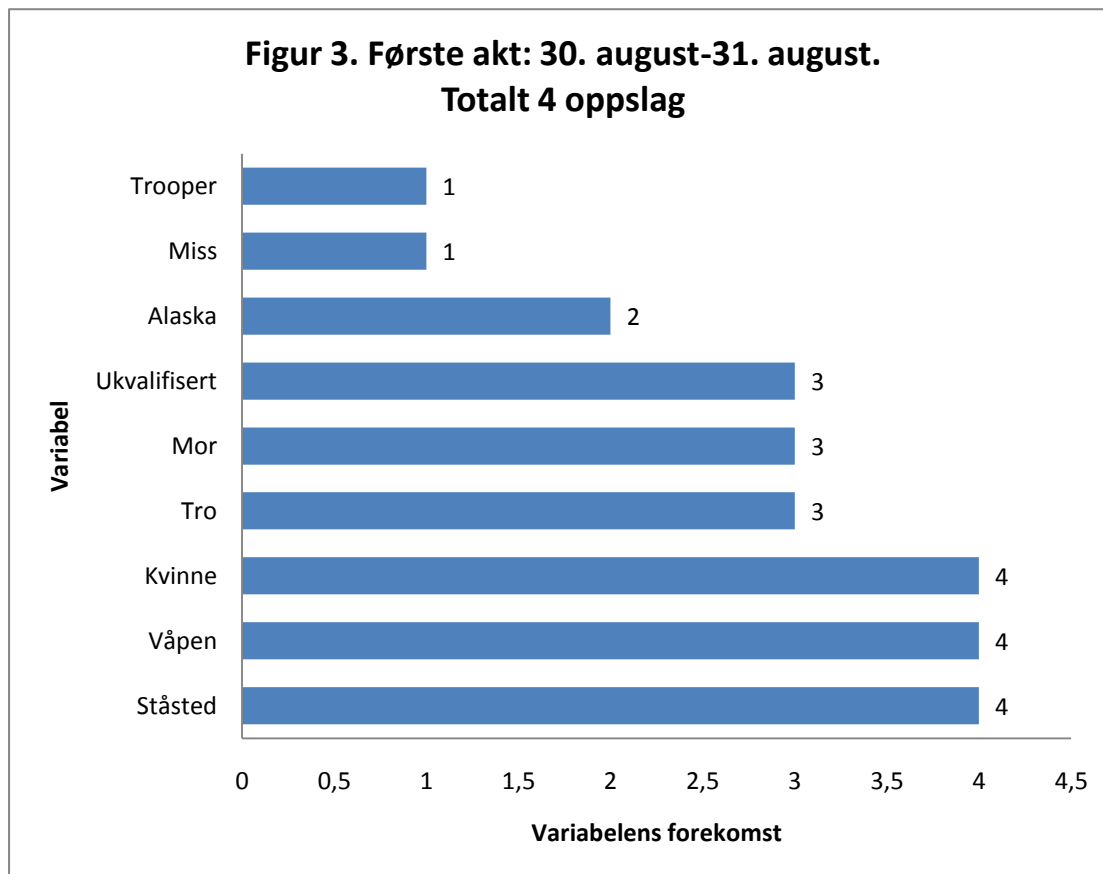

Figur 2 viser hvordan VGs Palin-dekning fordeler seg ukevis utover i valgkampen. Fremstillingen tar ikke hensyn til hva som blir skrevet om henne, kun at hennes navn blir omtalt. Det betyr at også de 25 oppslagene der variabelen Annet ble registrert, er med. Oversikten ligner bokstaven M, med en topp tidlig og en topp sent i valgkampen. Senere i analysen vil jeg diskutere mulige forklaringer på de to toppene i ”Palins M”.

På de neste sidene har jeg delt opp VGs Palin-dekning i flere akter basert på hvilke tankesett – hvilke diskurser – som virket å dominere oppslagene utover i valgkampen. Aktene kommer i kronologisk rekkefølge, og for å illustrere hvilke variabler som dominerer i de forskjellige aktene, har jeg laget et diagram knyttet til hver akt. Vær oppmerksom på at Annet-variabelen er tatt med i figuren som viser Palin-dekningen under ett, men at den er tatt ut av grafene som korresponderer til hver enkelt akt. Årsaken til det er at Annet-variablene ikke gir noen informasjon om hva som skrives om Palin i de ulike aktene. Akt-grafene baserer seg derfor på 68 oppslag, ikke 93.

4.1.1 Første akt: Bevæpnet og ukjent fembarnsmor entrer storpolitikken

”Slo alle menn – McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin (44)” er overskriften på VGs aller først oppslag om Palin 30. august 2008. De to første setningene i ingressen skulle vise seg å være karakteristiske for vinklingene i oppslagene om henne: ”Guvernør og småbarnsmor Sarah Palin (44) kan bli USAs første kvinnelige visepresident. I april fødte hun sitt femte barn.”

Siden vi har slått fast at Palin var totalt ukjent for VG-leserne på forhånd, måtte avisa presentere en ubeskrevet visepresidentkandidat. Derfor vil det være naturlig at Palins politiske plattform og rulleblad, variablene Ståsted og Alaska, spiller en fremtredende rolle i den første fasen av dekingen. Det er da også tilfellet. Imidlertid viser kodeskjemaet, og diagrammet over, at VG vektlegger familieaspektene ved Palin nesten like mye: Med unntak av en faktaboks utløser alle de fire første oppslagene om Palin registrering for variablene Ståsted, Kvinne, Mor, Våpen og Ukvalifisert. Det gikk 17 dager før VG for første gang omtalte Sarah Palin som kvinne uten å samtidig skrive at hun var mor. Som sagt skjedde det kun fire ganger i løpet av hele valgkampen at avisen beskrev Palin som kvinne uten å referere til barna

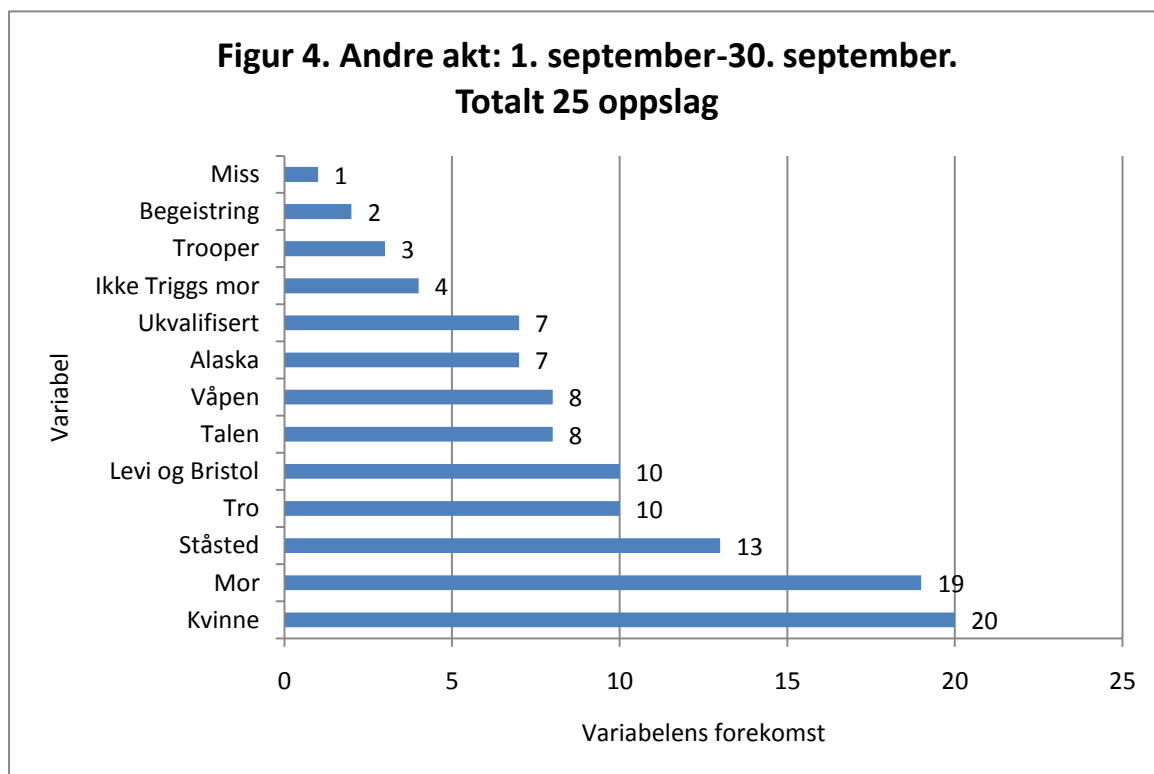

hennes. Dette funnet skiller seg markant fra PEJ-rapporten om valgkampen, som konkluderte med at kun fem prosent av dekningen Palin fikk, handlet om hennes personlige sider.

Grunnen til at den første akten kun dekker tre dager, er at Palin-dekningen tok en uventet vending på den fjerde dagen.

4.1.2 Andre akt: Palins store uke

Det tok bare fire dager fra Sarah Palin ble omtalt for første gang i VG, til den første store ikke-politiske nyheten om henne ble kjent: Hennes 17 år gamle ugifte datter Bristol var gravid med den ett år eldre high school-kjæresten Levi Johnston. På fire dager, fra 2. til 5. september, ble nyheten omtalt i åtte oppslag, hvorav tre også handlet om ryktene som gikk ut på at Trig skulle være sønn av Bristol og ikke Sarah. Overskriftene lød ”Stolt av gravid datter – Avslørte graviditet for å stoppe rykter”, ”Bristol og Levis ufødte barn blir storpolitikk – vil han være far til visepresidentkandidatens barnebarn?” og ”- Han henger med en litt rølpete gjeng, men blir sikkert moden av ansvaret og en fin far etter hvert” (en reportasje fra Wasilla, hvor ungdommer som *kjenner til Levi*, uttaler seg om ham).

Også i USA var tenåringsgraviditeten en stor sak i mediene. I en Pew-undersøkelse¹¹ om Palins medieopptreden, foretatt fra 5. til 8. september, svarte 69 prosent av de spurte at de hadde hørt mye om at Bristol var gravid. I samme undersøkelse sa 35 prosent at de hadde hørt mye om Palins virke som alaskaguvernør, 33 prosent sa de hadde hørt mye om forundersøkelsene John McCains stab gjorde av Palin (the vetting process), og 30 prosent sa de hadde hørt mye om Troopergate. Frem til dette tidspunktet i valgkampen har VG trykket fire saker om Palins virke som politiker i Alaska og én sak om Troopergate. Her er det for øvrig verdt å merke seg at Pew-kartleggingen målte det folk sa de hadde fått med seg, mens PEJ-rapporten kartla den reelle mediedekningen, uten å ta hensyn til hvilke typer nyheter folk fikk med seg.

Den neste store saken i VGs dekning av Palin kom 5. september og var talen hun holdt til GOP-landsmøtet da hun formelt godtok utnevningen som visepresidentkandidat. I det første oppslaget om talen spurte VG i ingressen ”Ble en stjerne født da Sarah Palin tok scenen på Republikanernes landsmøte i går? Eller var det bare et stjerneskudd?”. De fem dagene som fulgte, omtalte VG talen fem ganger med ord som ”inspirerende”, ”velformulert”, ”vellykket”, ”fikk landsmøtet til å koke” og ”overnight sensation”. I denne femdagersperioden ble Palin kun omtalt som ukvalifisert én gang – og det var på lederplass. Pew omtalte talen som ”clearly the highlight of the GOP convention”. I samme Pew-undersøkelse som jeg refererer til ovenfor, ga 81 prosent av velgerne talen toppkarakteren *excellent*. 75 prosent av de uavhengige velgerne mente talen var *excellent* eller *good*, og blant de demokratiske velgerne svarte 55 prosent det samme.

I tiden frem til talen hadde VG seks oppslag om Palins begrensninger (variabelen Ukvalifisert), hvorav halvparten kom på leder- og kommentar plass. Samtidig viste Pew-undersøkelsen at halvparten av alle amerikanere, uavhengig av partipreferanser, mente Palin på dette tidspunktet var kvalifisert for jobben som president – i fall hun skulle forfremmes ved presidentens bortgang. I USA sørget medieoppslagene rundt de to store hendelsene, GOP-talen og Bristols graviditet, for at de andre aktørene havnet i bakleksa. Pews *News Interest Index*, en ukentlig måling over hvilke saker som dominerer det amerikanske mediebildet, viste at Palin hadde en dominant rolle i 60 prosent av alle oppslagene om valgkampen. I samme tidsrom figurerte John McCain i 52 prosent av oppslagene, mens Barack Obama og Joe Biden til sammen hadde en score på 24 prosent. Det er grunnen til at PEJ kalte tidsperioden 8. til 14. september ”Palin’s Big Week”.

---

¹¹ McCain’s image improves - with big assist from Palin - <http://pewresearch.org/pubs/946/mccain-image-palin-coverage> Sist åpnet 17.2.2011

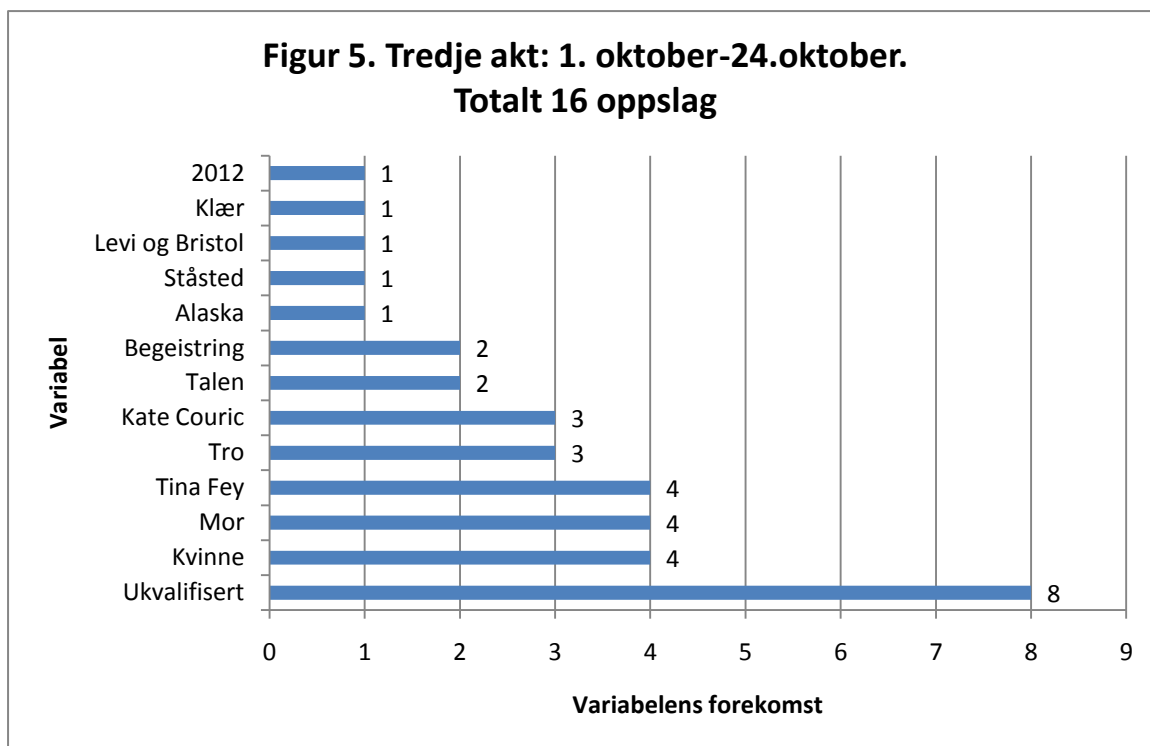
For denne oppgavens vedkommende vil det også være riktig, i alle fall delvis, å kalle den første delen av september – andre akt – for Palins store uke. Fra 2. til 15. september dukker Palins navn opp i 27 oppslag. De første to ukene etter utnevnelsen skrev VG om Palin i gjennomsnitt to ganger daglig, og sjangerspennvidden er stor; vi ser artikler, ledere, reportasjer, notiser, faktabokser, kommentarer og tre forsidehenvisninger. Dette medietrykket forklarer den første toppen i Palins M. Fremdeles er det Kvinne og Mor som er de hyppigst forekommende variablene i kodeskjemaet, men de to *hendelsene* som hyppigst blir omtalt i denne perioden, er datterens graviditet (ti ganger) og GOP-talen (sju ganger). Det vil si at graviditeten refereres til i hvert tredje oppslag om Palin. Frekvensen gir grunn til å undres om ikke begrepet ”Palin’s Big Week” like gjerne kunne vært kalt ”Bristol’s Big Week”. VGs korrespondent drar til Alaska og intervjuer bekjente av vordende Levi og Bristol og snakker blant annet med Levis hockeytrener og to jenter som har gått i klasse med Bristol. Ett av spørsmålene treneren får, er ”hadde han spesielt draget på jentene?”.

Det som skjer i andre akt, er altså at Palins GOP-tale og tenåringsgraviditeten dukker opp, men fremdeles er det variablene Mor, Kvinne og Ståsted som er de mest dominante. En annen interessant observasjon er at variabelen Våpen også i denne akten er godt representert. I første akt var Våpen-variabelen på delt første plass, og i denne akten er den den femte hyppigste variabelen. Ordene og formuleringene som går igjen, er ”retten til å bære våpen” og ”elgjakt”.

Fra midten av september blir Palins synlighet i VG tonet ned. Fra 16. september til 1. oktober trykker avisa kun tre oppslag hvor Palin omtales på måter som er relevant for kodeskjemaet. Jeg har derfor valgt å utelukke denne perioden fra inndelingen i akter. Men ved månedsskiftet kommer en ny bølge, og vi ser opptappingen mot den andre toppen i Palins M.

4.1.3 Tredje akt: Palin parodieres

I omslaget til boken *The persecution of Sarah Palin: How the elite media tried to bring down a rising star* skriver Matthew Continetti (2009): “Never before had a vice presidential candidate gotten such a strong response. Then Katie Couric and Tina Fey came along...”

Utdraget fra Continettis bok rimer godt med PEJs påstand om at Palins beste dager i rampelyset var hennes første, for akten vi nå skal analysere, etterlot Palin i et alt annet enn fordelaktig lys. Den andre toppen i Palins M har nemlig et negativt fortegn. CBS-journalisten Katie Courics intervju med Palin skulle vise seg å bli et slags vendepunkt for måten VG omtalte Palin på. Den første delen av intervjuet ble sendt på CBS 24. september, men først én uke etter, 1. oktober, kom VGs første sak basert på CBS-innslaget. Da skrev VG at Palin i intervjuet ”prater bortimot usammenhengende” og at hun ”gir inntrykk av å ikke vite hva hun svarer på”. Overskriften på oppslaget er ”-Palin bør TREKKE SEG”. De to første gangene VG skrev om Palins møte med Couric, nevnte avisen også skuespilleren Tina Feys imitasjon av Palin, som tok utgangspunkt i CBS-intervjuet. Feys Palin-parodi gikk sin seiersgang på satireprogrammet *Saturday Night Live* (SNL), og etter det på internett. Som figur 5 viser, var parodien den nest hyppigste variabelen innen for den tredje akten.

4. oktober skrev VG at Palin i sitt intervju med Couric hadde brukt ”Alaskas nærhet til Russland som bevis for at hun som guvernør i Alaska har utenrikspolitisk tyngde”. Denne opplysningen ble rettet først 8. november, over en måned senere og flere dager etter valget, da VG presiserte at Palin hadde forsøkt å forklare en uttalelse fra Cindy McCain, John McCains kone, om at Palin var utenrikspolitisk skolert grunnet Alaskas geografiske beliggenhet. Innen presiseringen kom, hadde VG omtalt eller referert til Tina Feys parodier (”I can see Russia from my house!”) sju ganger. Og valgkampen sett under ett ble parodiene skrevet om nesten dobbelt så mange ganger, åtte mot fem, som Katie Courics intervju med Palin.

Når jeg beskriver Couric-intervjuet som et vendepunkt, skyldes det ikke bare at hendelsen banet vei for Tina Feys parodier. Graviditeten til Bristol, som frem til dette tidspunktet i valgkampen hadde vært en av de store sakene i VGs Palin-dekning, forsvant nærmest ut av saga. I kodeskjemaet bakerst ser vi at variabelen Levi og Bristol utløste ti registreringer før Couric-intervjuet og kun én etter. Episoden som hadde gitt Palin mest positiv omtale til nå i valgkampen, hennes ”overnight sensation”-tale på GOP-møtet, ble også tonet ned. Talen var omtalt åtte ganger før intervjuet på CBS og kun én gang etter. På samme måte ser vi at frekvensen på variabelen Ukvalifisert økte etter Palins opptreden på CBS. Variabelen forekom i ti oppslag før Couric-intervjuet og 15 etter – selv om intervjuet plasserer seg både kronologisk og kvantitativt på midtstreken for denne oppgavens avgrensede tidsrom. Og innenfor grensene i akten jeg beskriver nå, er Ukvalifisert-variabelen den som dukker opp oftest – den utløser 8 registreringer av 16 mulige. Nå kan det ikke utelukkes at andre årsaksforhold spilte inn, men en rimelig antagelse basert på det jeg har påpekt over, er at VGs oppfatning av Palin endret seg som følge av Katie Courics intervju, og at den endrede oppfatningen påvirket diskursene som preget VGs Palin-dekning resten av valgkampen.

Couric-intervjuet og den påfølgende SNL-parodien ble en stor sak også i USA. I Pews News Interest Index¹² for den første uken i oktober svarte 42 prosent at de hadde hørt mye om parodiene, og 41 prosent svarte de hadde hørt mye om intervjuet. Hva VGs lesere ville svart, får vi ikke kartlagt, men det ligger nært å anta SNL-parodiene ville fått en høyere score enn CBS-intervjuet, siden parodiene ble referert til nesten dobbel så mange ganger som intervjuet.

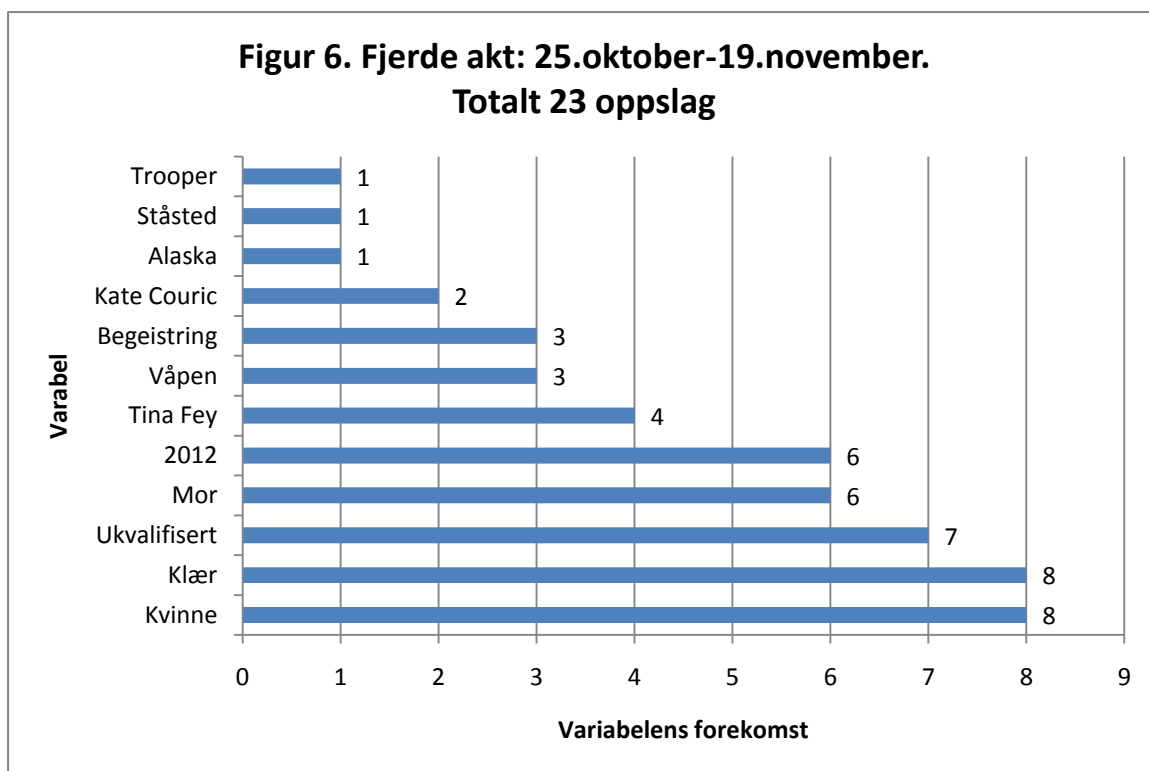
Det som skjer i tredje akt, er at variabelen Ukvalifisert blir suverent størst, og den nye variabelen Tina Fey dukker opp og får nest flest registreringer. Samtidig holder variablene Mor og Kvinne stand, i betydningen at de fremdeles er på pallplass. Vi ser også at variabelen Klær introduseres med én registrering.

4.1.4 Fjerde akt: Det er valg, og kronprinsessen kler seg dyrt

Det mest iøynefallende med denne akten er den høye forekomsten av variabelen Klær, som altså dreier seg om omtale av Palins klesdrakter, eller kritikk av hennes garderobe, sminke og frisyre. I de to ukene før og etter presidentvalget er det denne variabelen, sammen med variabelen Kvinne, som utløser flest registreringer. Også i denne akten er variabelen Ukvalifisert svært fremtredende.

---

¹² <http://people-press.org/reports/pdf/460.pdf> Sist åpnet 17.2.2011

At variablene med negativt fortegn er i flertall mot slutten av valgkampen, får vi bekreftet når vi ser nærmere på oppslagene. 1. november trykker VG artikkelen ”-SKADELIG for McCain-kampanjen”, og Palin omtales som ”diva” og ”en ustabil skrulling”. Tre dager etter valget siterer avisen en anonym kilde fra McCain-leiren som betegner Palin-familien som ”bondeknøler på plyndringstokt” som ”shoppet fra kyst til kyst” i ”luksusforretninger som Saks Fifth Avenue og Neiman Marcus”. Hun skal også ha ”trodd at Afrika var ett land og ikke et kontinent”. Tre bilder som hører til oppslaget, viser Sarah Palin i blå, rød og rosa klesdrakter. Neste dag kan vi lese at Palin ”spises av sine egne”, og at ”hun har måttet utstå mer latterliggjøring og stigmatisering” enn tidligere visepresident Dan Quale. I stor grad er det Sarah Palin som får skylden for at John McCain ikke ble president, og de som gir henne skylden, er anonyme medarbeidere fra McCains egen stab.

Samtidig som Palin blir sydebukk, blir hun paradoksalt nok også pekt ut som en mulig utfordrer til Barack Obama ved presidentvalget i 2012. Det første varselet om at Palin har større planer enn å være visepresident får vi allerede i akt tre - 24. oktober: ”Med all respekt for McCain og Biden, de tilhører fortiden. Det er Sarah Palin og Barack Obama som representerer morgendagens USA i dette valget”. En uke senere siterer VG Newsweek og skriver at ”Palin sikter seg inn på valget om fire år”. De første egenproduserte spekulasjonene om Palins presidentambisjoner kommer dagen etter valget. I tilknytning til en artikkel med tittelen ”Drømmer om presidentsjanse” har avisen spurt det den kaller et ekspertpanel om Palins muligheter i 2012. Professor Janne Haaland Matlary mener Palin er for ”intellektuelt

svak” og spår at hun vil vende tilbake til Alaska-politikken. Utenriksforskerne Halvard Leira og Svein Melby og førsteamanuensis ved NTNU Jennifer Leigh Bailey holder derimot muligheten åpen for at Palin kan komme til å stille.

Det som skjer i fjerde akt, er at den ”nye” variabelen Klær, sammen med Kvinne, forekommer oftest, etterfulgt av Ukvalifisert og Mor. Variabelen 2012 har seks registreringer. Det er én færre enn Ukvalifisert og to færre enn Klær. Vi ser altså at beskyldningene om at Palin er syndebukk, går hånd i hånd med spekulasjonene om at hun er en kronprinsesse for republikanerne i 2012. Siden PEJs kartlegging ikke dekker valgkampen helt frem til valgdagen, er det vanskelig å dra inn komparative aspekter i denne akten.

4.2 Gradvis blir Sarah dum og deilig

Aktene jeg skisserer i dette kapittelet, kan ikke adskilles fullstendig. De bygger på hverandre, og henger slik sett sammen, men kan også betraktes mer separat – akkurat som VGs diskurser om Palin. Et tema som ikke fremkommer tydelig i én spesiell akt, men som likevel preger dekningen som helhet, er oppmerksomheten rundt Palins utseende. Variabelen ”Miss” utløser kun to registreringer i kodeskjemaet og er således den minst betydelige innholdskategorien i alle de 93 VG-oppslagene der Palin nevnes. Likevel tillegger jeg variabelen stor vekt, fordi jeg oppfatter at den åpnet for å omtale Palin på måter som ligger langt utenfor den tradisjonelle politikerdiskursen. Referansene til Sarah Palins utseende endrer karakter utover i valgkampen og ender på et nivå som er de færreste politikere forunt. Det er verdt å merke seg at Palins ytre omtales i stadig mer pikante – og kanskje vulgære – vendinger, parallelt med at frekvensen for variabelen Ukvalifisert øker. Sarah Palin blir dum og deilig.

Den første referansen til Palins utseende kommer i VGs første oppslag om henne. 30. august skriver VG ”Tidligere var Sarah Palin, med en fortid som skjønnhetsdronning, ordfører i Wasilla, en liten by i Alaska...”. Her registrerer vi at missebakgrunnen plasseres i en apposisjon. To uker senere, i en reportasje fra Alaska 14. september, skriver avisen: ”Slik utvidet hun populariteten fra Wasilla til å gjelde hele Alaska; «Den kaldeste staten med den hotteste guvernøren», som det ennå står på enkelte støttingere rundt omkring i området.” 23. oktober trykker VG en NTB-notis der det står at Palin i september måned brukte over 1 million kroner på ”klær, hår og sminke”. Dagen etter, i en reportasje fra et valgkampmøte, slipper VG til en Palin-tilhenger: ”- Du er lekker! roper en mann nesten helt fremme ved podiet i Lehigh Universitys idrettsarena i Pennsylvania”. Gradvis ser vi at Palin går fra å ha en ”fortid som skjønnhetsdronning” til å være ”lekker”, det siste uttrykt som direktesitat fra en velger.

På selve valgdagen, 4. november, er det VG selv som uttrykker seg om Palins fasade med overskriften ”HET hos de amerikanske jegerne”. Artikkelen er akkompagnert av et bilde av en karikaturfigur som forestiller Palin, og på et banner under figuren står det ”Too hot to handle?”. To dager senere slipper VG til den tidvis svært lettkledde modellen og skuespilleren Paris Hilton, som i en bildetekst forteller at hun synes Palin er ”hot”. 8. november skriver avisen ”Pornokongen Larry Flynt har til og med laget en egen film hvor en Palin-kopi ligger med to russiske soldater.” Riktignok føyer avisen til at ”det sikkert ikke bare er moro for en fembarnsmor som snart blir bestemor”, men opplysningen blir like fullt brakt til torgs.

I løpet av tre måneder har VGs konstruksjon av en amerikansk visepresidentkandidat drastisk endret karakter, og reglene for hvordan Sarah Palin kan omtales i avisen, har tydelig endret seg. Spranget fra å ha deltatt i en skjønnhetskonkurranse til å bli etterlignet i en pornofilm kan sies å være betydelig. Et innlysende spørsmål er om oppmerksomheten rundt Palins ytre ville vært den samme dersom variabelen Ukvalifisert ikke hadde vært så fremtredende, og vice versa. Dette vil jeg komme tilbake til i oppgavens diskusjonsdel.

4.3 Foreløpig oppsummering – de foreløpige diskursene

Grovinnndelingen i akter jeg har gjort over, gjør det lettere å nærme seg diskursene. Det mest slående funnet er at Sarah Palin umiddelbart ble plassert i rollen som mor. Allerede i undertittelen på det første oppslaget om henne tildeles hun morsrollen: ”McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin”. Morsrollen får en ytterligere dimensjon da nyheten om Bristol Palins graviditet sprakk kun tre dager etter at John McCain presenterte Palin som visepresidentkandidat. Som en konsekvens av dette er det logisk å lansere begrepet *morsdiskurs*. Til tross for at Palin var guvernør i Alaska og visepresidentkandidat for Det republikanske partiet, var det hennes rolle som mor – og naturligvis også *kvinne* – som løftes frem. Hvem som uttrykker morsdiskursen, og hvordan den blir uttrykt, vil vi undersøke nærmere i den kvalitative analysen. Foreløpig nøyer vi oss med å konstatere at morsdiskursen og kvinnediskursen virker å være førende for VGs dekning av Sarah Palin i presidentvalgkampen 2008.

Til forskjell fra morsdiskursen er *politikerdiskursen* kanskje et mer kjent begrep. At Palin plasseres innenfor en politikerdiskurs, kan hevdes å være innlysende, all den tid det her dreier seg om amerikansk politikk. Av variablene i kodeskjemaet som hører hjemme i politikerdiskursen, finner vi primært Alaska, Ståsted og Talen, men også variablene Tro, 2012, og Våpen kan plasseres innenfor politikerdiskursen. Flere av disse variablene preger

den tidlige fasen av tidsrommet vi undersøker. Imidlertid var talen Palin holdt til GOP-landsmøtet i St. Paul, hennes første politiske prestasjon *etter* at hun ble lansert som McCains utvalgte. Følgelig fikk den stor oppmerksomhet, og den spiller en hovedrolle i politikerdiskursen VG plasserer Palin i.

At omtalen av Saturday Night Live-parodiene av Palin økte i takt med at hun ble betegnet som ukvalifisert, samtidig som hennes utseende ble omtalt på en gradvis mer seksualisert måte, er årsaken til at jeg hevder man kan si at Sarah Palin blir dum og deilig. Hvilke tankesett som ligger til grunn for en forståelse av Palin som dum og deilig, er muligens ikke så lett å identifisere. Selv har jeg valgt å låne logikken fra blondinevitsene, som jo fremstiller blonde kvinner som dumme og deilige. Jeg lanserer derfor begrepet *blondinediskursen*. Sarah Palin er ”hot” og ”en ustabil skrulling”. Hun ”gir inntrykk av å ikke vite hva hun svarer på”, men er samtidig ”lekker”. Hun er dum og deilig, som kvinnene i blondinevitsene. Når jeg senere i oppgaven bruker begrepet, er det på steder i hvor Palin fremstilles både som dum og deilig, men også når hun omtaltes kun som dum eller kun som deilig.

Da det etter hvert viste seg at John McCain ikke maktet å slå Barack Obama, kunne vi se konturene av en ny diskurs i VGs Palin-omtale: *skylddiskursen*. Et munnhell i amerikansk politikk er at en visepresidentkandidat aldri kan vinne valgkampen for sin presidentkandidat, men vedkommende kan sørge for at presidentkandidaten *taper* valget. Ifølge flere anonyme kilder VG slipper til, var det nettopp det som skjedde: McCain tapte på grunn av Palin. Stemmene som hevdet dette, ble aldri identifisert i VG, men de var med på å plassere Palin innenfor en skylddiskurs. Hun var ”årsaken til ”borgerkrigstilstanden” mellom McCain og Palin-fløyen”. Hun var en ”bondeknøl på plyndringstokt”, og hun ble ”spist av sine egne”. I denne diskursen er Sarah Palin syndebukken, og variabelen som tydeligst henger sammen med denne diskursen, er Ukvalifisert.

De to variablene som i liten grad er omtalt over, men som i relativt stor grad forekommer i kodeskjemaet, er våpen, med 15 registreringer, og tro, med 16 registreringer. Disse to variablene skal vi se danner grunnlaget for en av diskursene som kommer tydeligere frem i den kvalitative analysen, nemlig *farlighetsdiskursen*. Både skylddiskursen og farlighetsdiskursen forstår jeg imidlertid innenfor rammene av politikerdiskursen.

Palins M, figur 2, er en illustrasjon på hvordan oppslagene om Sarah Palin fordeler seg i løpet av hele valgkampen. Alene sier den ingenting om hva som skrives. Men med bakgrunn i min analyse kan det imidlertid hevdes at de to toppene i kurven kan knyttes til ulike diskurser. Den

første toppen kan forbindes med morsdiskursen og politikerdiskursen, og den siste toppen kan tolkes i lys av blondinediskursens fremvekst. Den første toppen synes å være uavklart med hensyn til tone, mens den andre toppen tydelig har et negativt fortegn.

Analysen i dette kapitlet har vært en tolkning av en kvantitativ kartlegging. For å operasjonalisere det jeg i metodekapitlet refererte til som det komplementære ved en tosidig tilnærming, vil jeg nå gjøre et dypdykk i tre av VGs Palin-oppslag.

5. Kvalitativ analyse - næranalysen

Siktemålet mitt i dette kapitlet er å avdekke meningene som produseres av tekstene gjennom å tolke fremfor å måle (jmfør Hesmondhalgh 2006: 120). Finner jeg meningene, blir det lettere å avdekke diskursene som preger VGs omtale av Sarah Palin, som jo er denne oppgavens fremste mål. Jeg har valgt meg ut tre oppslag for næranalyse. Analysen av den første artikkelen er mer omfattende enn de øvrige to. Dette skyldes flere forhold. For det første presenterer jeg selve segmenteringsskjemaet knyttet til den første artikkelen. Årsaken til det er at jeg trinnvis vil vise hvordan analysen har foregått. Det medfører at deler av analysen forekommer både i segmenteringsskjemaet og i oppgaveteksten. For de to andre oppslagene jeg har analysert, er segmenteringsskjemaene å finne som vedlegg. Den andre grunnen til at den første analysen er større i omfang enn de andre, er at jeg fortløpende vil bruke en del plass på begreper som jeg ikke har introdusert i teorikapitlet. Begrepene trenger ikke nødvendigvis være knyttet til diskursanalyse som teori, da ville de vært plassert i teorikapitlet. Det dreier seg i hovedsak om presserelaterte ord og uttrykk, og begreper som er nyttige å bruke når vi analyserer presseoppslag.

For å avgrense oppgavens omfang har jeg valgt meg ut tre oppslag til næranalysen. Den artikkelen jeg analyserer, er den første VG skrev om Palin. Artikkel nummer to handler om graviditeten til den da 17 år gamle og ugifte datteren Bristol. Det tredje oppslaget er hentet fra VGs valgbilag knappe to uker før selve valgdagen. I dette oppslaget omtales Palin for første gang som presidentemne ved valget i 2012. Til sammen utløser disse tre sakene registreringer for alle variablene i kodeskjemaet bortsett fra én; Klær. Ser vi bort ifra det unntaket, vil de tre oppslagene i sum danne et representativt bilde av den Sarah Palin VG konstruerte høsten 2008. Oppslag som handlet om Palins klær og garderobe, dukket først opp mot slutten av valgkampen. Betydningen av denne variabelen har jeg dels diskutert i den kvantitative analysen, men den skal også vies oppmerksomhet i diskusjonsdelen.

De tre oppslagene korresponderer ikke nødvendigvis med aktene jeg omtalte i den kvantitative delen, men diskursene jeg definerte der, vil også opptre i næranalysene. Analysene vil foregå etter et treleddet mønster: Innsirklingene jeg redegjorde for i metodekapitlet, der innsirkling 1 er kontekst, innsirkling 2 er journalistisk vinkling og innsirkling 3 er layout. Før hver analyse har jeg lagt ved en faksimile av oppslaget som skal analyseres.

USA-VALGET

SLO ALL

Av PER OLAV ØDEGÅRD

Guvernør og småbarnsmor Sarah Palin (44) kan bli USAs første kvinnelige visepresident. I april fødte hun sitt femte barn. I går sto hun for aller første gang i det nasjonale og internasjonale søkelys.

Med dette har det amerikanske valget fått enda et historisk preg.

Enten velger amerikanerne den første svarte president eller den første kvinnelige visepresident.

John McCain gjorde alle spådommer til skamme da han valgte Sarah Palin som sin partikamerat i løsestet på å nå Det hvite hus. McCain sjenerer det politiske USA med sitt valg. Politiske kommentatorer har i flere måneder spekulert i veitjenstmannlige kandidater, som de tidligere guvernørene Mitt Romney og Tom Blidge. Palin ble ikke fanget opp av radar.

- Hun er den som best kan hjelpe meg å rydde opp i Washington, sa McCain.

- Dette er en stor sære, sa Sarah Palin som i går brått ble verdens mest omtalte kvinne.

Skjønnhetsdronning

I stedet for mer etablerte menn i maldapparatet, valgte McCain en 44 år gammel kvinne som har vært guvernør i mindre enn to år og er lite kjent utenfor sin hjemstat.

Hun er tre år yngre enn Barack Obama og en generasjon yngre enn demokratenes visepresidentkandidat Joe Biden. McCain fylte selv 72 år i går og vil bli den eldste som valges til presidentembete, hvis han vinner i november.

Tidligere var Sarah Palin, med en fortid som skjønnhetsdronning, ordfører i Wasilla, en liten by i Alaska med bare 5700 innbyggere.

Hun er konservativ, motstander av selvbestemt abort og godt lidet av det kristne høyre. Hun kaller seg en vanlig hockey mor og regner seg som feminist. Hun styrer Alaska på dagtid og kjører barna til idrettsturnering på kvelden.

Kristenkonserver

I hjemstaten er hun kjent som en modig varler og fornyer av det politiske liv. Hun har ikke vellet unna å ta tunge politiske oppgaver med medlemmer av sitt eget parti. Valget av Palin kan trekke kvinner og uavhengige til McCains kandidat. Hun kan også appellere til yngre velgere.

Palin startet i går umiddel-

McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin (44)

bart å appellere til kvinner i det demokratiske parti. I sin tale nevnte hun Geraldine Ferraro, visepresidentkandidat for demokraten i 1984, og Hillary Clinton som fikk 13 millioner stemmer i primærvalgene.

- Men det viser seg at kvinnene i Amerika ikke er ferdige ennå, og vi kan løse gjenslaget en gang for alle, sa Palin.

Palin er utdannet journalist. Hun er medlem av våpenlobbyorganisasjonen National Rifle Association og er en yndling blant de kristen-konservative, fordi hun er mot selvbestemt abort og homofile ekteskap.

I går feiret hun også 20 års bryllupsdag med oletemannen Todd Palin. I et intervju med AP tidligere i år sa Palin om sitt siste svangerskap og at barnet som ble født i april var funksjonsheमत.

Gutten, som heter Trig Paxson, har diagnosen Downs syndrom.

- Han er valdiker og allerede eksistert av oss, sa hun til LifeNews.com kort tid etter fødselen.

- Vi visste fra tidligere tester han ville møte spesielle utfordringer. Vi loter oss privilegert av at Gud overvåker en slik gave til oss og gir oss muligheten til en slik ubeskrivelig glede, sier hun.

- Vi tror at alle babyer kommer til verden i god helse og har potensial til å lage verden til et bedre sted, sa McCains visepresidentkandidat.

- Toff leder

Hun har slått erfarne menn ut av politikkens tidligere. Først valgte hun den sittende guvernør Frank Murkowski, som var senator i Washington i 22 år, i primærvalget til guvernør i 2008. Deretter vant hun over en populær og erfaren demokratisk kandidat, Tony Knowles, som hadde vært guvernør i to perioder tidligere.

- Guvernør Palin er en toff leder som har demonstrert i offentlig tjeneste at hun er klar til å bli president. Hun har brakt republikanere og demokrater sammen i sin ad-

HYLLES: Alaskas guvernør Sarah Palin hadde datteren Piper ved sin side da hun ble hyllet av velgere som gjentatte ganger akkurat hennes ble med applaus. Med seg på scenen hadde hun også barna Brady som holder minstebarnet Trig og Willow, som snakker med John McCains kone Cindy og datteren Meghan.

Foto: REUTERS

ministrasjon og har i sine handlinger vist at hun kan klare de forandringer og reformer vi trenger i Washington, sier McCain.

Kan bli gransket

Politiske observatører mener McCain med valget av Palin forsøker å tiltrekke Hillary Clinton-tilhengere som ønsker å en kvinne i Det hvite hus. Dessuten vil hun skape entusiasme i grunnjellet av det republikanske parti på grunn av sine sterke konservativt slytspråk når det

gjelder sosiale og økonomiske spørsmål.

Men valget av Palin innebærer stor risiko. McCain har kritisert Barack Obama for å mangle utenrikspolitisk erfaring og den demokratiske kandidatens valgte Senatets nest erfarnere ekspert på internasjonale forhold. Sarah Palin har ingen erfaring med hvordan nasjonal eller internasjonal politikk.

- I dag har John McCain plassert en tidligere ordfører for en landsby med null utenrikspolitisk erfaring et hjertevalg fra presidentembetet, si-

er Bill Burton, en talsmann for Obama-kampanjen.

Hun er blitt kjent for sin kamp mot korruptjon og vinstyr, men i juli vedtok delstatensforsamlingen å granske guvernøren. Påstanden er at hun avsløydig et ansett i administrasjonen fordi vedkommende ikke ville gi en statspolitmann spillet. Denne politimannen er hennes tidligere svoger. Palin har sagt at hun ikke har noe å skjule og tar granningen med stor ro.

E-post: per.olav.odegaard@vg.no

2008 E MIENN

DEN JEG TRENGER: Sarah Palin omfavnes av presidentkandidat John McCain. Foto: FELTREPIS

GLEDESTÅRER: I sitt hjem i Alaska møtok Chuck Heath and kona Sally nyheten om at datteren blir visepresidentkandidat. Sarah Palin kan bli den første kvinnelige visepresident i amerikansk historie. Foto: AP

VG søker: Journalist i Tromsø

Medlems VG er et av de største lokalavisene i Norge. Vi søker etter en journalist til vårt kontor i Tromsø. Du vil jobbe med å rapportere om lokale og regionale hendelser, og du vil ha ansvar for å skrive gode og interessante artikler. Du vil også ha ansvar for å skrive gode og interessante artikler. Du vil også ha ansvar for å skrive gode og interessante artikler.

Vår redaksjon i Tromsø er det ledige stilling som journalist. Vi søker idenk medarbeider med solid faglig bakgrunn og fremstillingsevne. Vedkommende må drive selvstendig nyhetsrapportasje og kunne dekke de fleste stoffområder.

Tromsø-konkret er bemannet med to journalister og en fotograf. Det er noe kvote- og helsejobb.

Kvinner oppbødres til å søke. Ytterligere opplysninger om stillingen gis av nyhetsredaktør Håge Solberg eller avdelingsleder Kjersti Sortland.

Kun elektronisk søknad mottas på www.vg.no/jobbvg
Søknadsfrist 21. september 2008

BARNESHUSET
Troms politidistrikt - ledig stilling
PROSJEKTLEDER
(daglig leder av Bamehuset, Tromsø), st. kode 1113, 3 årig prosjekt.
Søknadsfrist: 14.09.2008.
For mer informasjon/søknad: Se: www.politijobb.no

«NORSKE SJØFOLK»
Dobbel DVD med over 4 timer materiale
DVD Plate nr. 1: Hovedfilmen om norske sjøfolk fra vikingene og frem til i dag pluss en time amatøropptak fra livet om bord og i fremmede havner.
DVD plate nr. 2: Bonusfilm: Filmklassikeren «Til Sjø» fra 1952 pluss over 100 stillbilder fra 50- og 60-årene ombord.
Kr. 295,-
Til salgs i bokhandlene, eller bestill på **tlf.: 90 86 99 39** eller www.sjofartsfilm.no
Wedel-Jørgensen v.34, 1950 År

5.1 "Slo alle menn"

Den første artikkelen jeg vil analysere, bærer overskriften "Slo alle menn", og den sto på trykk på side 20, lørdag 30. august 2008, dagen etter at Palin var blitt utpekt som republikanernes visepresidentkandidat. Sjangermessig ligner oppslaget tilsynelatende på en tradisjonell nyhetsartikkel. Sett gjennom kodeskjemaets linse, utløser artikkelen registrering for elleve ulike variabler. Kun ett annet oppslag utløser flere. Variablene som forekommer i "Slo alle menn", er: Alaska, Ståsted, Tro, Våpen, Kvinne, Mor, Miss, Troopergate, Ukvalifisert, Sitater, Kilde. Mangfoldet i variabler tyder på at artikkelen gir et sammensatt og mangesidig bilde av Palin. Om det stemmer, finner vi svar på i segmenteringsskjemaet. Hvis en diskurs opptrer tydelig innenfor ett segment, vil jeg gjøre oppmerksom på det i kommentarfeltet.

5.1.1 Segmentering

Tekst	Stemme	Kommentar
1. Slo alle menn	VG	Overskriften slår fast at Palin har vunnet en tevling og slått alle de mannlige konkurrentene. Hun vant, og det at hun gjorde det som kvinne, blir gjort til hovedpoeng i tittelen. Det virker underordnet at det er McCain som har valgt henne. Ut ifra tittelen fremstår Palin som sterk og handlekraftig. Hun er agens, ikke patiens.
2. McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin (44)	VG	Undertittelen fortsetter der overskriften slapp, men gjør et poeng av at det ikke bare er kvinnen Palin som har blitt valgt. Det er "småbarnsmoren" på 44 år som er utpekt som den republikanske presidentkandidatens høyre hånd. Her har Palin på et linjeskift gått fra agens til patiens. Allerede i disse to segmentene etablerer VG en kvinnediskurs og en morsdiskurs.
3. Guvernør og småbarnsmor Sarah Palin (44) kan bli USAs første kvinnelige visepresident. I april fødte hun sitt femte barn.	VG	Ingress. Her lanseres Palin også som politiker, men omtales som politiker og småbarnsmor som får sjansen til å bli den første kvinnelige visepresidenten. Palins yngste av fem barn (sønnen Trig, som har Downs syndrom) ble født bare fire måneder før McCain valgte henne, og det gjør avisa et stort poeng av. Kanskje det er Norges rause ordninger med foreldrepermisjon som gjør at Palins retur til arbeidslivet etter

		kun fire måneder løftes frem? Det er en bragd i seg selv å føde, og det at hun har gjort det fem ganger og er tilbake i toppolitikken, kan jo sies å være spektakulært. Hovedpoenget fra overskriften utdypes, og VG spiller tydelig på en mors- og kvinnediskurs.
4. I går sto hun for aller første gang i det nasjonale og internasjonale søkelys.	VG	Ingress. Arenaen Palin nå inntar, er ny for henne og for oss. Verken amerikanerne eller verden for øvrig har sett denne kvinnen i en så fremskutt posisjon før. Hun er ny – the new kid in town – og nå fanger hun også utenlandske mediers interesse.
5. Med dette har det amerikanske valget fått enda et historisk perspektiv: Enten velger amerikanerne den første svarte president eller den første kvinnelige visepresident.	VG	Brødtekst. Med valget av Palin får valgkampen en ny tabloidvennlig dimensjon. Uansett hvem som vinner, vil vinneren være ”den første”. Kvinnediskurs.
6. John McCain gjorde alle spådommer til skamme da han valgte Sarah Palin som sin parkamerat i forsøket på å nå Det hvite hus. McCain sjokkerte det politiske USA med sitt valg. Politiske kommentatorer har i flere måneder spekulert i velkjente mannlige kandidater, som de tidligere guvernørene Mitt Romney og Tom Ridge. Palin ble ikke fanget opp av radaren.	VG	Brødtekst. VG skriver at utvelgelsen kom som et sjokk. Ingen hadde trodd at Palin skulle bli valgt. Implisitt i at McCain sjokkerer, ligger det at Palin er sjokkerende. Den store overraskelsen bygger opp under Palin som ny. Hun er frisk pust i et mannsdominert og konservativt miljø. Hun har slått ”alle menn”. Dette segmentet står i uthevet skrifttype og er derfor et større blikkfang enn resten av brødteksten. Det nye og sensasjonelle finner klangbunn i nyhetsverdiene fra teorikapittelet.
7. - Hun er den som best kan hjelpe meg å rydde opp i Washington, sa McCain	John McCain, sitat	Brødtekst. Presidentkandidaten begrunner sitt valg. Palin skal komme inn og fikse den rotete situasjonen i landets hovedstad. I McCain-sitatet VG velger å trykke, er diskursene avisen har lagt opp til tidligere i oppslaget, fraværende. McCains uttalelse

		plasserer seg i en politikerdiskurs.
8. - Dette er en stor ære, sa Sarah Palin	Sarah Palin, sitat	Brødtekst. Palin uttrykker seg ydmykt og beskjedent over å ha blitt valgt. Vi får ikke vite noe om omstendighetene rundt uttalelsen hennes.
9. som i går brått ble verdens mest omtalte kvinne.	VG	Brødtekst. VG vektlegger igjen kvinneperspektivet. Trolig var det heller ingen mann som var mer omtalt enn henne på dette tidspunktet, og følgelig kan hun ha vært verdens mest omtalte person, men VG skriver kvinne.
10. Skjønnhetsdronning	VG	Mellomtittel. Mellomtittelen dekker kun en innskutt bisetning i avsnittets fjerde setning, men kaster glans over oppslaget. Skal det nå komme en vakker kvinne inn i den amerikanske valgkampen? Kvinnediskurs, frempek mot blondinediskurs.
11. I stedet for mer etablerte menn i maktapparatet, valgte McCain en 44 år gammel kvinne som har vært guvernør i mindre enn to år og er lite kjent utenfor sin hjemstat.	VG	Brødtekst. VG utdyper at Palin er den som "slo alle menn" og at hun er ny i rollen hun nå er tiltenkt. Ved å skrive at hun har vært guvernør i "mindre enn to år", antyder avisen at hun mangler erfaring. Dette underbygges ved at hun ikke tilhører "det etablerte maktapparatet".
12. Hun er tre år yngre enn Barack Obama og en generasjon yngre enn demokratenes visepresidentkandidat Joe Biden. McCain fylte selv 72 år i går og vil bli den eldste som velges til presidentembete, hvis han vinner i november.	VG	Brødtekst. VG påpeker at hun er yngre enn Obama, som jo allerede oppfattes som ung i politikken. Avisen spiller også på det aldersmessige motsetningsforholdet mellom den "eldre" McCain og den "yngre" Palin. Hadde det stått "erfaren" istedenfor "eldre", og "uerfaren" istedenfor "yngre", ville vi fått et annet inntrykk, men her presenteres det motsetningsfylte mellom en gammel, krokete mann og en ung, pen dame. Hennes alder poengteres også i undertittelen, der 44 står i parentes.
13. Tidligere var Sarah Palin, med en fortid som skjønnhetsdronning, ordfører i Wasilla, en liten by i Alaska med	VG	Brødtekst. I denne setningen henter avisen opp igjen informasjonen fra mellomtittelen. At hennes politiske meritter omtales i samme setning som hennes bakgrunn som missedeltager, gjør henne nærmest ufarlig.

bare 6700 innbyggere.		Skjønnhetsdronninger assosieres jo ikke med intelligens – tvert imot - og siden hennes politiske erfaring fra Alaska er begrenset, blir Palin presentert på en måte som gjør at leseren forstår hvorfor McCains valg var et sjokk; <i>han valgte en missedeltager som har vært ordfører i en bitteliten by, som ligger tusen mil unna alt annet!</i> Ved å nevne innbyggertallet i Wasilla understreker avisa at det bor svært få der. Politisk er det med andre ord småtterier Palin har å vise til, men hun er ung og pen. Ufarlighetsdiskurs og frempek mot blondinediskurs.
14. Hun er konservativ, motstander av selvbestemt abort og godt likt av det kristne høyre.	VG	Brødtekst. Dette er første gang i teksten leseren får vite noe om hva Palin står for politisk. Imidlertid kunne merkelappene VG setter på henne, like gjerne passet for Ronald Reagan eller de to Bush-presidentene, men vi registrerer en politikerdiskurs.
15. Hun kaller seg «en vanlig hockey mom» og regner seg som feminist. Hun styrer Alaska på dagtid og kjører barna til idrettshallen på kvelden.	Sarah Palin, indirekte tale og VG	Brødtekst. Palin omtaler seg selv som en kvinne av folket og betrakter seg selv som ”feminist”. VG tegner et bilde av henne som politiker om dagen og mor på kveldstid. Det er verdt å merke seg at det er Palin selv om vektlegger ”hockey mom”-begrepet, og avisen oversetter det for oss ved å forklare at en del av oppgaven en hockey mom har, er å kjøre ungene på trening. Hun fremstår som folkelig. Morsdiskurs.
16. Kristenkonservativ	VG	Mellomtittel. Bygger på segment 14 og peker frem mot et avsnitt om hennes tro. I Norge forbindes kanskje ordet med mørkemenn og en streng fortolkning av religion, men i USA-sammenheng, og i hvert fall i enkelte deler av GOP, kan ordet tvert imot gi positive assosiasjoner.
17. I hjemstaten er hun kjent som en modig varsler og fornyer av det politiske liv.	VG	Brødtekst. VG bruker hedersbetegnelser om Palin, men vi merker oss at avisa skriver at hun ”er kjent som” og ikke at hun ”er” eller ”har vært”. Det er med andre ord <i>noen</i> som oppfatter henne som ”modig varsler” og ”fornyende”. Samtidig ligger det uttalt i dette segmentet at ikke alle går god for hedersbetegnelsene. På et vis kan vi si at VG roser Palin, men

		gjør det med forbehold.
18. Hun har ikke veket unna å ta tunge politiske oppgjør med medlemmer av sitt eget parti.	VG	Brødtekst. Her er forbeholdet fra forrige segment fjernet. VG understreker at Palin ikke er konfliktsky, selv ikke overfor partifeller. Hun kjører på i sin tøffingstil, hun varsler og tar ikke hensyn til de uskrevne reglene i GOP. Vi får ikke vite hvilke situasjoner dette er snakk om.
19. Valget av Palin kan trekke kvinner og uavhengige til McCains kandidatur. Hun kan også appellere til yngre velgere.	VG	Brødtekst. Basert på det VG har skrevet om Palin til nå i oppslaget, spekulerer avisa i hvilke implikasjoner valget av Palin kan få og peker ut tre velgergrupper hun kan hente stemmer fra. Skribentens identitet endrer seg fra refererende stil til analytisk, og vi får innblikk i hvilke taktiske vurderinger VG mener McCain har gjort før han valgte Palin. Kan Palin ha blitt valgt av hensyn til strategisk kommunikasjon?
20. Palin startet i går umiddelbart å appellere til kvinner i det demokratiske parti.	VG	Brødtekst. Segment 19 bygger opp under dette segmentet. Palin fremstilles som en aktør i valgkampen, og hun går aktivt og ”umiddelbart” til verks, hun viser handlekraft. Setningen bygger opp under Palins og VGs presentasjon av henne som en kvinnepolitiker, en kvinnepolitiker som ”Slo alle menn”.
21. I sin tale nevnte hun Geraldine Ferraro, visepresidentkandidat for demokratene i 1984, og Hillary Clinton som fikk 18 millioner stemmer i primærvalgene.	Palin, indirekte	Brødtekst. Dette er første gang i verbalteksten VG viser til at Palin har holdt en tale. Sammen med de tre bildene forstår vi at det er snakk om en tale på et GOP-møte, men dette står ikke noe sted i oppslaget. Vi antar her at direktisitatet i segment 8 også er hentet fra denne talen. Det bygges på en kvinnekurs, men her er det Palin som er avsenderen.
22. - Men det viser seg at kvinnene i Amerika ikke er ferdige ennå, og vi kan knuse glasstaket en gang for alle, sa Palin.	Palin, direkte sitat	Brødtekst. Palin gir her legitimitet til den indirekte påstanden i segment 15 om at hun regner seg som feminist. VG lar henne fortelle at kvinnene i USA er på vei oppover i en så stor hastighet at ”glasstaket” kan bli ødelagt. Metaforen må vi anta er et bilde på det Palin oppfatter som en gjennomslukt barriere som hindrer kvinner i å oppnå det samme som menn. Vi ser klare spor av en kvinnekurs. Ved å ”knuse taket” kan resten

		av kvinnene beseire mennene i politikken, slik Palin ”slo alle menn”. Segment 17 til 22 representerer politikerdiskursen, og i 19 til 22 ser vi også kvinnediskursen opptre.
23. Palin er utdannet journalist. Hun er medlem av våpenlobbyorganisasjonen National Rifle Association og er en yndling blant de kristenkonserverne fordi hun er mot selvbestemt abort og homofile ekteskap.	VG	Brødtekst. Her tar artikkelen en ny vending uten at det markeres med en mellomtittel – faktisk er det dette segmentet avsnittets mellomtittel ”Kristenkonserver” spiller på. Vi får ytterligere påfyll av Palins bakgrunn; hun er våpentilhenger og journalist. Akkurat som i segment 14 gjentar avisa at hun er en favoritt blant de kristenkonserverne, og på samme måte repeterer VG at hun er imot abort. I tillegg blir hennes skepsis til homoekteskap brukt som bevis for at hun er godt likt av de kristne. Opplysningene her gir lett assosiasjoner til begrepet ”mørkemenn”, som vi kjenner som betegnelse for norske kristenkonserverne politikere, og bildet av Palin her står i sterk kontrast til den <i>ufarlige</i> Palin vi leste om i segment 13. Nå ser vi henne som en reaksjonær, og vi kan ane at hun kan utgjøre en fare. Farlighetsdiskurs.
24. I går feiret hun også 20 års bryllupsdag med ektemannen Todd Palin.	VG	Brødtekst. Dette segmentet er løsrevet fra alt annet i oppslaget, men det understreker Palins image som familiekjær, trofast og stabil. Dette imaget er øyensynlig skapt både av Palin selv og av VG.
25. I et intervju med AP tidligere i år snakket Palin om sitt siste svangerskap og at barnet som ble født i april (sic) var funksjonshemmet.	VG, Palin indirekte	Brødtekst. VG løfter igjen opp informasjonen fra ingressen om at Palin nylig har født. Avisen viser til at Palin har snakket om dette selv – med det amerikanske nyhetsbyrået AP – tidligere. Den viktigste opplysningen i dette segmentet er at babyen som ble født, var utviklingshemmet. AP-intervjuet nevnes ikke noe annet sted i oppslaget.
26. Gutten, som heter Trig Paxson, har diagnosen Downs syndrom.	VG	Brødtekst. Layoutmessig står denne setningen i særklasse. Den står i uthevet skrift, og det er satt inn et linjeskift både under og over setningen. Verbalspråklig inneholder setningen lite nytt, bortsett fra at vi får vite at barnet heter Trig Paxson og funksjonshemmingen er Down syndrom. Samtidig forsterker

		setningen <i>bragden</i> fra ingressen. Her har vi en dame som er mor til fem, det siste barnet er født for fire måneder siden og har Downs syndrom, og <i>likevel</i> er moren visepresidentkandidat.
27. - Han er vakker og allerede elsket av oss, sa hun til LifeNews.com kort tid etter fødselen.	Palin, direkte sitat	Brødtekst. VG trykker her tre sitater Palin ga tre dager etter fødselen. Sitatene er hentet fra en sak på nettsiden LifeNews, som er en nettavis knyttet til anti-abortbevegelsen i USA.
28. - Vi visste fra tidlige tester han ville møte spesielle utfordringer. Vi føler oss privilegert av at Gud overlater en slik gave til oss og gir oss muligheten til en slik ubeskrivelig glede, sier hun.	Palin, direkte sitat	Brødtekst. Sitatet er fortsatt hentet fra LifeNews. Dette blir ikke eksplisitt uttrykt, og at anføringsverbet nå er endret fra preteritum til presens, kan forvirre leseren.
29. - Vi tror at alle babyer kommer til verden i god hensikt og har potensial til å lage verden til et bedre sted, sa McCains visepresidentkandidat.	Palin, direkte sitat	Brødtekst. Fortsatt er uttalelsen hentet fra LifeNews, men nå er anføringsverbet endret tilbake til preteritum etterfulgt av ”McCains visepresidentkandidat”, noe som kan oppfattes som at Palin sa dette ved møtet vi er til stede på. De tre sitatene er imidlertid fire måneder gamle og hentet fra omstendigheter som er ganske annerledes enn de som omgir GOP-møtet. Og i alle de tre sitatene uttaler Palin seg primært som mor, ikke som visepresidentkandidat. I segment 27-29 fremstår Palin som varm og omsorgsfull. Samtidig viser hun at det ikke er språk mellom hennes liv og lære. Segment 25 til 29 utgjør en klar morsdiskurs.
30. - Tøff leder	McCain, direkte	Mellomtittelen er John McCains beskrivelse av Palin
31. Hun har slått erfarne menn ut av politikken tidligere. Først ved å beseire den sittende guvernør Frank Murkowski, som var senator i Washington i 22 år, i	VG	Brødtekst. I dette segmentet har vi forlatt morsdiskursen. Det er Palin som <i>kvinnelig</i> politiker som beskrives. Poenget fra overskriften understrekes igjen. Hun, som kvinne, har slått ”populære og erfarne” menn før. Igjen kan segmentet oppfattes som en sterk kontrast til den ufarlige Palin (segment 13). Ut ifra

<p>primærvalget til guvernør i 2006. Deretter vant hun over en populær og erfaren demokratisk kandidat, Tony Knowles, som hadde vært guvernør i to perioder tidligere.</p>		<p>dette segmentet forstår vi heller ikke hvorfor McCain ”sjokkerte” med valget av Palin. Tvert imot fremstilles hun som en dreven politiker som har slått gamle ringrever.</p>
<p>32. - Guvernør Palin er en tøff leder som har demonstrert i offentlig tjeneste at hun er klar til å bli president. Hun har brakt republikanere og demokrater sammen i sin administrasjon og har i sine handlinger vist at hun kan levere de forandringer og reformer vi trenger i Washington, sier McCain.</p>	<p>McCain, direkte</p>	<p>Brødtekst. Her begrunner McCain sitt valg av Palin. Han sier hun er klar til å bli president – selv om det er visepresidentkandidat som har blitt valgt som, og hun fremstilles som ”tøff” og en brobygger mellom de to partiene som dominerer politikken i USA. Vi legger merke til at McCain verken nevner kvinne eller mor når han snakker om sin utvalgte. Vi får ikke vite hvor sitatet er hentet fra, men et innrammet bilde av McCain og Palin i armene på hverandre, gir oss grunn til å tro at McCains skussmål kom på samme GOP-møtet hovedbildet er hentet fra. Hun fremstilles som en administrator og leder. I segment 30 til 32 finner vi politikerdiskursen.</p>
<p>33. Kan bli gransket</p>	<p>VG</p>	<p>Mellomtittel, peker frem mot det faktum at Palin på dette tidspunktet er under etterforskning. Imidlertid virker det ikke som om vedkommende som har laget mellomtittelen, har fått med seg hva som står i brødteksten i avsnittets sistedel – nemlig at hun <i>er</i> under granskning.</p>
<p>34. Politiske observatører mener McCain med valget av Palin forsøker å tiltrekke Hillary Clinton-tilhengere som ønsker å (sic) en kvinne i Det hvite hus.</p>	<p>Politiske observatører, indirekte</p>	<p>Brødtekst. VG viser til ”observatører” som forklarer valget av Palin ut ifra et kvinneperspektiv. Setningen er i stor grad en repetering av kvinnediskursen fra segment 19, 20, 21 og 22, men mens det tidlig i oppslaget var VG (20) og Palin (indirekte 21, direkte 22) som sto som avsender av budskapet, er det i dette segmentet den ulne massen ”politiske observatører” som er avsender. Hvem disse er, får vi ikke vite. La oss kalle dem <i>de uspesifiserte andre</i>.</p>

<p>35. Dessuten vil hun skape entusiasme i grunnfjellet av det republikanske parti på grunn av sine sterke, konservative synspunkter når det gjelder sosiale og økonomiske spørsmål.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. I dette segmentet har avisa overtatt avsenderrollen. VG skriver at Palin kan skape entusiasme på grasrotnivå i GOP. Påstanden kan oppfattes som en kontrast til segment 18, der VG hevder at hun ikke viker unna ”tunge politiske oppgjør med medlemmer av sitt eget parti”. Palins konservative synspunkter når det gjelder ”økonomiske spørsmål”, har vi som lesere ikke fått vite noe om. Både dette og segmentet over er for øvrig skrevet i fete typer.</p>
<p>36. Men valget av Palin innebærer stor risiko. McCain har kritisert Barack Obama for å mangle utenrikspolitisk erfaring og den demokratiske kandidaten valgte Senatets mest erfarne ekspert på internasjonale forhold. Sarah Palin har ingen erfaring med hverken nasjonal eller internasjonal politikk.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. VG skriver at McCain har tatt en sjanse ved å velge Palin. Hennes manglende fartstid i rikspolitikken kan ramme ham. Her anes en ny farediskurs, men denne gangen er det McCain som kan bli offer. Palins begrensninger kan skade McCain.</p>
<p>37. - I dag har John McCain plassert en tidligere ordfører for en landsby med null utenrikspolitisk erfaring et hjerteslag fra presidentembetet, sier Bill Burton, en talsmann for Obama-kampanjen.</p>	<p>Bill Burton, direkte sitat</p>	<p>Brødtekst. Representanten fra Obama-leiren snakker i nedlatende ordelag om Palins politiske fortid, slik VG også gjorde i segment 13, men nå har ”liten by” med ”bare” 6.700 innbyggere blitt til ”landsby”, og i amerikanske presidentvalgkamper er ikke landsby et honnørord.</p>
<p>38. Hun er blitt kjent for sin kamp mot korrupsjon og vanstyre, men i juli vedtok delstatsforsamlingen å granske guvernøren.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Akkurat som i segment 17 roser VG Palin ved å skrive ”hun har blitt kjent for” før den positive betegnelsen. I motsetning til i segment 17 får vi her vite hvorfor det tas et forbehold; de lokale folkevalgte har besluttet å etterforske henne. Det er dette som mellomtittelen feilaktig sikter til. Hun er under etterforskning.</p>

<p>39. Påstanden er at hun avskjediget en ansatt i administrasjonen fordi vedkommende ikke ville gi en statspolitimann sparken. Denne politimannen er hennes tidligere svoger.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Saken som i amerikanske medier ble hetende Troopergate, redegjøres for. Søsterens tidligere ektemann kan skape problemer for henne. Her aner vi en familiediskurs, men med negativt fortegn. Er korrupsjonsjegeren korrumpert? Segment 35 til 39 utgjør en politikerdiskurs med islett av farlighetsdyktighets- og udyktighetsdiskurs.</p>
<p>40. Palin har sagt at hun ikke har noe å skjule og tar granskingen med stor ro.</p>	<p>Palin, indirekte tale</p>	<p>Brødtekst. VG slipper Palin indirekte til og lar henne få hevde sin uskyld. Setningen er den siste i brødteksten og skurrer satt opp mot hennes korrupsjonsjakt. Riktignok får vi som lesere forsikringer fra Palin om at alt er i orden, men avisen, som tidligere i oppslaget har kommet med påstander og analyser, tar ikke stilling til Palins rolle i Troopergate, og det etterlater et inntrykk av at noe <i>kan</i> være galt.</p>
<p>41. HYLLES: Alaskas guvernør Sarah Palin hadde datteren Piper ved sin side da hun ble hyllet av velgere som gjentatte ganger avbrøt hennes tale med applaus. Med seg på scenen hadde hun også barna Bristol, som holder minstebarnet Trig, og Willow, som snakker med John McCains kone Cindy og datteren Meghan. Foto: REUTERS</p>	<p>VG</p>	<p>Bildetekst. Oppslaget hovedbilde strekker seg over omtrent like mange spaltemeter som selv brødteksten. Bildet står godt til de to hoveddiskursene som preger oppslaget: kvinnekursen og morsdiskursen. Med unntak av lille Trig er det kun kvinner eller jenter som er avbildet. Fire av personene er Palins barn. Vi legger merke til et par hender i bildets venstre ytterkant. Hendenes plassering tyder på at personen hører hjemme på podiet sammen med de andre som er avbildet. Kanskje det er en mann som ikke passer inn i utsnittet de andre representerer? Kanskje det er Palins ektemann Todd eller selveste John McCain? Et opptak¹³ fra TV-kanalen C-Span lagt ut på Youtube viser at både McCain og Todd Palin var på scenen sammen med Palin.</p>
<p>42. DEN JEG TRENGER: Sarah Palin omfavnes av presidentkandidat John McCain. Foto: REUTERS</p>	<p>VG</p>	<p>Bildetekst. Lite bilde, høyt oppe til høyre på høyre side. Handlingen i bildet forteller det samme som McCains første sitat om Palin. Hun får anerkjennelse i form av en klem, og han får den visepresidentkandidaten han selv mener han trenger.</p>

¹³ <http://www.youtube.com/watch?v=WKByFPy7-RU&feature=related> Sist åpnet 17.2.2011

<p>43. GLEDESTÅRER: I sitt hjem i Alaska mottok Chuck Heath and kona Sally nyheten om at datteren blir visepresidentkandidat. Sarah Palin kan bli den første kvinnelige visepresident i amerikansk historie. Foto: AP</p>	<p>VG</p>	<p>Bildetekst. Lite bilde, helt ute i høyre kant av høyresiden. Foreldrene til den familiekjære Sarah Palin fryder seg. Bildet ligner det vi ser av foreldrene til norske idrettsutøvere under store mesterskapet: Sønnen eller datteren, som er langt unna, har oppnådd noe fabelaktig, og hjemme i den slitte TV-stua sitter mor og far stolt og tørker tårer, og lokalpressen er naturligvis på besøk.</p>
---	-----------	---

5.1.2 Innsirkling 1 – Kontekst

Artikkelen ”Slo alle menn” sto på trykk i VG lørdag 30. august. Selve nyheten sprakk dagen før, og Palin var derfor blitt introdusert i Norge via nettaviser og etermedier fredag 29. august. På dette tidspunktet i valgkampen var det et helt åpent spørsmål hvem som skulle vinne. Riktignok hadde Det demokratiske partiet ligget best an på meningsmålingene i månedene før, men enkelte målinger viste republikansk ledelse, og de aller fleste undersøkelsene hadde en feilmargin som kunne vippe resultatet i motsatt retning (Entman: 2010: 396).

For demokratenes del hadde partiet vært i gjennom en nominasjonsstrid mellom Barack Obama og Hillary Clinton. På republikansk side hadde John McCain vunnet nominasjonskampen lenge før tvekampen mellom Obama og Clinton var over. Da Obama til slutt vant, og pekte på Joe Biden som sin visepresidentkandidat, virket det som om også denne amerikanske valgkampen skulle foregå uten en fremtredende kvinnelig aktør.

Dagen Palin ble pekt ut, fredag 28. august, var hun knapt kjent utenfor Alaska. I Norge var hun i praksis ukjent. VGs papirutgave hadde aldri skrevet om henne. Et A-tekst-søk viser at hun var nevnt i NTBs, Aftenpostens, Bergens Tidenes og Dagens Næringslivs spekulasjoner om hvem John McCain skulle velge, men oppslagene var av typen ”Alaska-guvernør Sarah Palin nevnes som en av de aktuelle kandidatene”. De resterende fire treffene ”Palin” gir, handler om olje, rovdyrpolitikk og hundeløpet Iditarod. En rimelig påstand vil da være at hun, i alle fall for lesere av VGs papirutgave, kom fra det store intet. Med Palins entré hadde valgkampen fått en ny kvinnelig figur.

5.1.3 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling

I dette avsnittet tar jeg utgangspunkt i segmenteringen. Det gjør meg i stand til å fremstille teksten mer oversiktlig slik at vi lettere kan se hva som står der, og hva som blir vektlagt. Det vil være en fordel å ha segmenteringsskjemaet for hånden nå man leser næranalysene.

Skjematisk kan en alternativ versjon av ”Slo alle menn” presenteres slik.

1. *Palin har vunnet/er valgt ut. Segment 1-3, 4-8, 11, 19, 31, 32, 34, 36, 37 og 41-43 (bildetekster)*
2. *Palin er kvinne. Segment 1- 3, 5, 9-11, 13, 15, 19, 22, 24, 25, 27-29, 34, og 41 (bildetekst)*
3. *Palin er mor. Segment 2, 3, 15, 25, 26-29 og 41 (bildetekst)*
4. *Palin har en sønn med Downs syndrom. Segment 25-29*
5. *Palin har bryllupsdag. Segment 24*
6. *Palin kan bli første kvinnelige visepresident. Segment 3, 5, 22, 34, 43 (bildetekst)*

Og journalistisk behandlet kan ”Slo alle menn”, basert på segmentene i originalteksten, legges fram slik:

På sin egen bryllupsdag ble den tidligere skjønnhetsdronningen utpekt som republikansk visepresidentkandidat. Den 44 år gamle Sarah Palin elsker de fem barna sine – minstemann har Downs - og når hun ikke driver med politikk, kjører hun dem på hockeytrening.

Det er ikke *innholdet* i denne ingressen vi reagerer på, det er *sammenstillingen* av opplysningene. Ved å bruke ord som ”bryllupsdag” og ”skjønnhetsdronning” i ingressens første setning setter jeg en tone som gir assosiasjoner til noe langt mer glamorøst enn utnevnelser av visepresidentkandidater. Selve teksten er helt korrekt og inneholder ingen faktiske feil sammenlignet med VG-oppslaget, men ingen seriøs avis ville introdusert en ukjent politiker slik, fordi teksten kolliderer med politikerdiskursen. Imidlertid kan det hevdes at ”Slo alle menn” er relativt opptatt av at Palin er kvinne og fembarnsmor som nylig har født. La oss se nærmere på diskursene.

5.1.3.1 Diskursene

Kvinnediskurs

I overskriften, segment 1, som sammen med bildene er VGs eneste sjanse til å fange leserens oppmerksomhet, står det ”Slo alle menn”. Det står ikke ”Slo alle mann”, som ville vært en muntlig variant av det mer kjønnsløse ”Slo alle sammen”. Med andre ord antydes det allerede i overskriften at det er en kvinne som har slått alle de andre deltakerne i konkurransen om å vinne John McCains gunst. Sammenstiller vi overskriften med hovedbildet, der Palin smilende, med mørk drakt og høyrehånda vinkende til massene, blir antydningen bekreftet: *Denne kvinnen har slått alle mennene*. I oppslaget under tittel, segment 2, fjernes all tvil; ”McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin (44)”. For øvrig legger vi merke til at Palin går fra subjekt til objekt ved et linjeskift. I tittelen er hun agens, den aktive, og i undertittelen er hun passiv, patiens. Ingressen, segment 3 og 4, spiller videre på tonen som er satt: ”Guvernør og småbarnsmor Sarah Palin (44) kan bli USAs første kvinnelige visepresident. I april fødte hun sitt femte barn.”

I segmenteringskjemaet ser vi at det er VG som *eier* stemmen fra segment 1 til segment 6. I segment 7 slipper John McCain til med en nøktern uttalelse som verken handler om kvinner eller mødre: ”- Hun er den som best kan hjelpe meg å rydde opp i Washington, sa McCain”. Anførings verbet, sa, er også nøkternt og verdinøytralt. I segment 8 møter vi en ydmyk Palin: ”- Dette er en stor ære, sa Sarah Palin,” og anførings verbet er det samme nøytrale som i segment 7. I segment 9, derimot, er det VG som igjen har stemmen i artikkelen, og selv om setningen ikke er avsluttet, blir vi med ett tatt med tilbake til kvinnediskursen; ”som i går brått ble verdens mest omtalte kvinne”. Nå finnes det for så vidt ingen anerkjente verktøy for å måle hvem som til enhver tid er verdens mest omtalte kvinne, eller mann, men 29. august 2008 må det ha vært rimelig å anta at Palin ikke bare var verdens mest omtalte kvinne, men faktisk verdens mest omtalte *person*. VG velger, bevisst eller ubevisst, å skrive kvinne.

Kvinnediskursen fortsetter i en pirrende variant i segment 10, med mellomtittelen ”Skjønnhetsdronning”. Mellomtittelenes funksjon i en presstekst er å bryte opp teksten og få leseren til å bli med videre i oppslaget, altså å peke fremover. Segment 10 peker frem til segment 13, der VG eier stemmen og i en apposisjon skriver ”med en fortid som skjønnhetsdronning”. Mer om denne fortiden får vi ikke vite.

Når jeg skriver at stemmen i oppslaget endrer eier, er det en sannhet med visse modifikasjoner. Riktignok synes det åpenbart at Palin faktisk har sagt ”- Det er en stor ære” (segment 8), men det er strengt tatt VG som lar henne si det på trykk. Bortsett fra segment 22, som også er et sitat fra takketalen, kan vi bare gjette oss til hva annet Palin sa. Vi bør altså være oppmerksom på at det er en redigert utgave av Palin vi får servert, og det er VG som

redigerer, kanskje basert på allerede redigert stoff fra de internasjonale nyhetsbyråene eller amerikanske nettaviser.

Kvinnediskursen dukker opp igjen i segment 20-22. Her ser vi først at VG eier stemmen, ”Palin startet i går umiddelbart å appellere til kvinner i det demokratiske parti”. Segmentet bygger opp til et indirekte Palin-sitat i neste segment: ”I sin tale nevnte hun Geraldine Ferraro, visepresidentkandidat for demokratene i 1984, og Hillary Clinton som fikk 18 millioner stemmer i primærvalgene”. Dette avsnittet avsluttes med et direktesitat, ” - Men det viser seg at kvinnene i Amerika ikke er ferdige ennå, og vi kan knuse glasstaket en gang for alle, sa Palin.”.

En slags form for kvinnediskurs kan vi ane i segment 23, der VG skriver at Palin og mannen Todd har bryllupsdag. Opplysningen tilfører artikkelen lite, men den er med på å bygge opp under hennes image som en familiekjær kvinne. Den fungerer også som en bro til neste avsnitt, som handler om at Palin og Todd fire måneder tidligere fikk et barn med Downs syndrom.

I segment 34 finner vi kvinnediskursen på ny, og her kommer VG med en påstand hvor avsenderen er skjult. ”Politiske observatører” mener McCain med valget av Palin frir til de kvinnelige velgermassene. Segmentet er i stor grad en repetisjon av segment 20-22, men hvem de politiske observatørene er, blir vi som lesere ikke fortalt. Kanskje kan vi anta at det er artikkelforfatteren selv som serverer oss analysen, siden vi i neste segment får opplyst at Palin ”vil skape entusiasme i grunnfjellet av det republikanske parti på grunn av sine sterke, konservative synspunkter når det gjelder sosiale og økonomiske spørsmål.”. Hvem som står ansvarlig for denne påstanden, vet vi ikke. Ordrett står den for VGs regning, men sett i lys av segmentet før, kan vi også anta at det er de politiske observatørens synspunkt. Uansett ser vi kvinnediskursen nok en gang.

Morsdiskursen

Den journalistiske vinklingen i overskriften, undertittelen og ingressen i ”Slo alle menn” vitner om at VG har bestemt seg; dette er historien om småbarnsmoren ingen har hørt om, som plutselig har kommet seg til topps i amerikansk politikk, en slags moderne amerikansk drøm. Som jeg har påpekt over, kan morsdiskursen påvises i segment 2, 3, 15, 25, 26-29 og 41. La oss nå se nærmere på hvem som eier stemmen når Palin blir omtalt som mor. Både i segment 2, ”McCain valgte småbarnsmoren Sarah Palin (44)”, og i segment 3, ”Guvernør og småbarnsmor Sarah Palin (44) kan bli USAs første kvinnelige visepresident. I april fødte hun

sitt femte barn.”, er det VG som eier stemmen. I segment 15, ”Hun kaller seg «en vanlig hockey mom» og regner seg som feminist. Hun styrer Alaska på dagtid og kjører barna til idrettshallen på kvelden”, ser vi en blanding av indirekte tale fra Palin og en påstand fra VG. Segmentet kan også tolkes som at VG oversetter uttrykket ”hockey mom” til å bety *en mor som kjører barna til og fra trening*.

Særlig interessant blir det når vi kommer til segment 25-29. Her tar VG opp igjen informasjonen fra ingressen, ”I april fødte hun sitt femte barn”, og skriver at babyen er funksjonshemmet. Segment 26, ”Gutten, som heter Trig Paxson, har diagnosen Downs syndrom”, står med **uthevet** skrift, og det er satt inn linjeskift både over og under. Segmentet fungerer nærmest som en mellomtittel i setnings form. Dette er et formmessig grep som understreker at avisa synes den uthevede skriften er viktigere enn resten av brødteksten. I den påfølgende setningen refererer VG til et intervju med Associated Press Palin ga tidligere i 2008, og i intervjuet skal hun ha snakket om både ekteskapet og svangerskapet med Trig. Men ytterligere informasjon fra AP-intervjuet får vi ikke. De tre sitatene VG trykker i teksten som følger, er gitt i en uttalelse som det kristne nettstedet LifeNews.com har skrevet en artikkel¹⁴ basert på. Det har tilsynelatende ingenting med AP-intervjuet å gjøre. I sitatene, som VG trykker fortløpende, sier Palin:

- Han er vakker og allerede elsket av oss, sa hun til LifeNews.com kort tid etter fødselen. (Segment 27)

- Vi visste fra tidlige tester han ville møte spesielle utfordringer. Vi føler oss privilegert av at Gud overlater en slik gave til oss og gir oss muligheten til en slik ubeskrivelig glede, sier hun. (Segment 28)

- Vi tror at alle babyer kommer til verden i god hensikt og har potensial til å lage verden til et bedre sted, sa McCains visepresidentkandidat. (Segment 29)

Vi legger merke til at anføringsverbet endrer tid. I segment 27 bruker VG ”sa”, i segment 28 brukes ”sier” og i segment 29 er vi tilbake til ”sa”, men her omtales Palin som ”McCains visepresidentkandidat”, ikke som ”hun”. I det første segmentet hersker det ingen tvil om at sitatet ble gitt ”kort tid etter fødselen”, mens i de to neste sitatene kan vi ledes til å tro at Palin har gitt uttalelsene i forbindelse med talen de andre sitatene er hentet fra, særlig siden det står ”sa McCains visepresidentkandidat”. På tidspunktet Palin sendte ut pressemeldingen om baby Trig, som LifeNews skrev en artikkel ut ifra, var ikke Palin visepresidentkandidat, hun var guvernør i Alaska. Det er naturligvis vanskelig å si om den inkonsekvente bruken (”sa hun”, ”sier hun” og ”sa McCains visepresidentkandidat”) skyldes et ønske om variasjon, eller om

---

¹⁴ <http://www.lifenews.com/2008/04/22/state-3150/> Sist åpnet 17.2.2011

det ubevisst bare har blitt sånn. Poenget er at det kan gi inntrykk av at Palin har uttalt seg om Trig fra talerstolen, og inntrykket forsterkes av at Trig figurerer på venstre side i oppslaget hovedbilde; han bæres av søsteren Bristol, Sarah Palins eldste datter, som skulle stjele så mye oppmerksomhet fra moren i løpet av valgkampen.

Realiteten er altså at VG har sitert et fire måneder gammelt oppslag og bruker det som en av hovedpilarene i sin aller første artikkel om Palin. En foreløpig oppsummering vil derfor fortelle oss at det i all hovedsak er VG som vektlegger Sarah Palins rolle som mor.

I segment 41, artikkelens hovedbilde, finner vi også klare spor av morsdiskursen. På bildet har Palin yngstedatteren Piper ved sin side. I bakgrunnen står som sagt eldstedatteren Bristol, som holder baby Trig på armen, og ved siden av dem står den mellomste datteren Willow. Med på bildet er også John McCains kone Cindy og deres datter Meghan. Hvem som eier stemmen i bildet, er ikke godt å si. Men det vi kan anta, er at dersom Palin ikke ønsket å fremstille seg selv som familiekjær, ville hun heller ikke dratt med seg barna opp på podiet. Samtidig kan det innvendes at familien til politikere i USA spiller en viktigere rolle enn familien til norske politikere. Følgelig er det mulig at bildet i USA blir oppfattet som en del av den politiske diskursen, mens det i Norge også vil bli tolket som en del av familie- og morsdiskursen.

Politikerdiskursen

På banneret som går over dobbeltsiden med "Slo alle menn", står det "USA-valget". I så måte ligger den politiske diskursen som premiss for hele opplaget. Palin omtales da også innenfor denne diskursen. Ifølge VG er hun "konservativ og godt likt av det kristne høyre", hun er en "modig varsler og fornyer av det politiske liv" og hun går "umiddelbart" i gang med å "appellere til kvinner i det demokratiske partiet". McCain mener hun er en "tøff leder som har demonstrert i offentlig tjeneste at hun er klar til å bli president". Samtidig blir hun gitt betegnelser som er vanlig i kritikk av politikere. Motstanderen sier hun har "null utenrikspolitisk erfaring", og VG skriver at hun har "ingen erfaring verken med nasjonal eller internasjonal politikk". Hun er med andre ord dyktig og udyktig på en gang.

Kanskje er det den implisitte politikerdiskursen, oppslaget premiss, som gjør at Palin også omtales på måter som slekter til den politiske diskursen? Men med unntak av ordet "guvernør" i ingressen omtales ikke Palin som politiker før i segment 13, som "ordfører" i "en liten by i Alaska". I samme setning skriver VG at Palin har vært skjønnhetsdronning. Motsetningen mellom en ordfører og skjønnhetsdronning er stor, og sammenstilt reduserer begge ordene hverandres kraft. En vakker missedeltager assosieres ikke med kyndigheten og

autoriteten en folkevalgt bør ha. Slik er segmentet – innenfor politikerdiskursen – med på å konstruere et *ufarlig* bilde av Palin. Det indirekte sitatet om ”hockey mom” i segment 15 bygger også opp under det ufarlige; hun kjører barna til idrettshallen på kvelden, en aktivitet de aller fleste foreldre vil kjenne seg igjen i, og som de fleste vil anse som ufarlig.

Parallelt med ufarlighetsdiskursen kan vi formode en diskurs med motsatt fortegn. I segment 36 skriver VG at ”valget av Palin innebærer en stor risiko”, setningen legitimerer avisas påstand i segment 6 om at McCain ”sjokkerte” ved å velge Palin. I neste segment sier Bill Burton fra Obama-leiren: ”I dag har John McCain plassert en tidligere ordfører for en landsby med null utenrikspolitisk erfaring et hjerteslag fra presidentembetet”. I originalsitatet¹⁵ uttalte riktignok Burton ”town”, ikke ”village”, men i VGs oversettelse står det landsby, og i politisk sammenheng faller ordet ”landsby” utenfor språkbruken som kan gi drivkraft i en amerikansk presidentvalgkamp. Ut ifra Burton-sitatet kan vi forestille oss dystre konsekvenser dersom den inkompetente Palin plutselig må trå til som president. Avisa vektlegger dessuten i segment 23 hennes medlemskap i ”våpenlobbyorganisasjonen National Rifle Association” (NRA), som kjemper for amerikanske borgeres rett til å bære våpen. Blandingen ”sjokk”, ”risiko”, ”NRA” og ”et hjerteslag fra presidenten” tegner et omriss av en farlighetsdiskurs.

Innenfor politikerdiskursen i oppslaget kan vi med andre ord finne spor av en ufarlighetsdiskurs, farlighetsdiskurs, dyktighetsdiskurs og udyktighetsdiskurs.

5.1.3.2 Sitatene

Direkte tale, med talestrek, er med på å understreke et inntrykk av at leseren selv er til stede der uttalelsen faller. Det er mer fengende for avisleseren å lese ”-Forskjellen på en hockeymamma og en pitbull? Lepestift!” enn ”Sarah Palin sa det kun er lepestift som skiller en hockeymamma fra en pitbull”. Men her kan leseren fort bli lurt. Ved å sette talestrek foran et sitat, får vi jo inntrykk av at sitatet er gjengitt ordrett. Det trenger ikke nødvendigvis stemme. Ifølge NTBs ordliste (2007: 11) brukes nemlig sitatstrek ved tilnærmet ordrett gjengivelse av det utsagn som refereres. Anførselstegn, derimot, brukes når sitatet er gjengitt ordrett: ”The difference between a hockey mom and a pitbull? Lipstick!”. Når sitatene i tillegg skal oversettes fra amerikansk-engelsk til norsk, kan nyanser gå tapt.

Undersøker vi de direkte sitatene i ”Slo alle menn”, kan vi kartlegge hvem som sier hva om hvem. I segment 7 sier John McCain om Palin ” - Hun er den som best kan hjelpe meg å rydde

---

¹⁵ <http://www.reuters.com/article/idUSN2940588620080829> Sist åpnet 17.2.2011

opp i Washington”. I segment 32 følger han opp med ” - Guvernør Palin er en tøff leder som har demonstrert i offentlig tjeneste at hun er klar til å bli president. Hun har brakt republikanere og demokrater sammen i sin administrasjon og har i sine handlinger vist at hun kan levere de forandringer og reformer vi trenger i Washington”. McCains uttalelser har tydelige islett av politikerdiskurs, og både kvinne- og morsdiskursen er helt fraværende.

Representanten fra Obama-leiren, Bill Burton, sier om Palin i segment 37: ” - I dag har John McCain plassert en tidligere ordfører for en landsby med null utenrikspolitisk erfaring et hjerteslag fra presidentembetet”. Heller ikke denne uttalelsen bygger opp under diskursene VG har konstruert, de plasserer seg innenfor en klassisk politikerdiskurs.

Sarah Palins uttalelser om Trig har vi allerede diskutert. Imidlertid trykker VG også to sitater som er fra samme kontekst som McCain- og Burton-sitatene. I segment 8 sier hun ” – Dette er en stor ære” og i segment 22 sier hun ” - Men det viser seg at kvinnene i Amerika ikke er ferdige ennå, og vi kan knuse glasstaket en gang for alle”. Det første sitatet gir ingen gjenklang i diskursene vi har diskutert, det er en høflighetsfrase som kan passe inn i en rekke ulike diskurser. Det siste sitatet, derimot, handler om kvinner i politikken og markerer klart en kvinnediskurs, uttrykt av Palin selv.

Av til sammen fem direktesitater i oppslaget er det kun ett som bærer preg av en kvinnediskurs og ingen handler om Palin som mor, bortsett fra uttalelsene hentet fra det gamle oppslaget til LifeNew.com. Det viser med tydelighet at det er VG som konstruerer Sarah Palin innenfor en morsdiskurs, ikke kildene i oppslaget.

5.1.3.3 Representasjon, identitet og relasjon

Som jeg annonserte i metoddelen skal ”Slo alle menn” også analyseres i lys av Faircloughs spørsmål om representasjon, identitet og relasjon. Den ene av de to verdenene som representeres i oppslaget, er Sarah Palins familieorienterte og kristenkonserverve Alaska, der folk spiller ishockey, deltar i skjønnhetskonkurranser og har NRA-medlemskortet i lomma. Det hele minner litt om tilstanden i Ville vesten, og Entman (2010: 398) omtaler da også Palin som en ”plucky, self-reliant pioneer woman who could raise a passel of kids – and handle a rifle while her man was out on the range”. Dersom Palins verden tilhører *the last frontier*, representerer den andre verdenen i oppslaget den rake motsetningen. Washington og Det hvite hus ligger på USA østkyst, flere tidssoner unna Palins virkelighet. Hennes nærmeste støttespiller her er John McCain, som med sine 72 år nesten har vært lenger i rikspolitikken enn det Palin har levd. Han omgås ”etablerte menn i maktapparatet” og ”kritiserer Barack

Obama for å mangle utenrikspolitisk erfaring”. Verdenene er *worlds apart*. Hun er i sin egen, og oppslaget representerer den første dagen i reisen mot Washington. Hun higer altså etter å komme lenger inn i politikerdiskursen enn det hun allerede er.

Akkurat som ved eksempelet jeg viste til i metodekapittelet, får også Palin i dette oppslaget tildelt en rekke identiteter. Vi forstår henne primært som kvinne, mor og politiker, men også som våpenentusiast, kristenkonservativ, korrupsjonsjeger og som en person som har kjempet om berømmelse og penger via utseende og kropp. Hvilken identitet som vektlegges mest, avhenger av perspektivet vi har. Bruker vi Faircloughs tredimensjonale modell, synes det klart at det tekstuelle og diskursive er kvinne- og morsidentiteten som er mest fremtredende. Inntar vi det sosiokulturelle perspektivet, og leter etter forklaringer på hvorfor oppslaget har blitt som det har blitt, vil vi kanskje oppfatte politikerdiskursen som viktigst. Politikeridentiteten ligger som premiss for hele oppslaget. Uten denne ville hun ikke kommet i avisa. Men innvevd i dette ligger det en mulighet for at politikeridentiteten havner i bakleksa, fordi den blir tatt for gitt.

Ser vi identitetene i lys av nyhetsverdiene, vil politikeridentiteten gi gjenklang i vesentlighetskriteriet, mens ”hockey mom”, ”skjønnhetsdronning” og ”NRA-medlem”, alt i en person, både er sensasjonelt og dramatisk, og ikke minste utløser det en god porsjon ofanisme. Dette kan være med på å forklare hvorfor politikeridentiteten – og diskursen – havner i skyggen av mors- og kvinneidentiteten.

Parallelt med konstruksjonen av identiteter i teksten foregår konstruksjonen av relasjoner, eller forhold, og disse to prosessene kan ikke isoleres fra hverandre (Fairclough 1995b: 126). Når Palin omtales som ”hockey mom”, står hun først og fremst i et forhold til sine barn, og når hun omtales som visepresidentkandidat, står hun i et forhold til politiske med- og motspillere, og i begge tilfellene står hun også i et forhold til publikum. Vi husker at Fairclough begrenset kategoriene som kan ha relasjoner til hverandre, til tre: reporteren, publikum og andre deltagere. I ”Slo alle menn” etableres det flere relasjoner, men ingen virker å ha forrang. Relasjonen mellom reporteren og publikum kjennetegnes ved at reporteren fremstår som en blanding av referent og analytiker, mens publikum er passive mottakere som ikke utfordres i teksten. Forholdet mellom Palin og McCain ligner et forretningsmessig partnerskap: Sammen skal de prøve å vinne valget. Ikke overraskende er det rivalisering som preger relasjonen mellom Palin og Obama-leiren, men ikke i en så stor grad at konfliktnivået dem imellom blir en drivkraft i teksten. I neste artikkel vi analyserer,

skal vi se hvordan VG, via presentasjonsbaserte nyhetskriterier, skaper et konfliktnivå mellom Palin og datterens kjæreste som overskygger alle de andre relasjonene i oppslaget.

Av de tre Fairclough-spøsmålene vi nå har stilt ”Slo alle menn”, vil jeg hevde det er identitetsspørsmålet som har vist seg å være mest fruktbart, siden Sarah Palin i oppslaget ble tildelt så mange identiteter. Det er ikke nødvendigvis tilfellet med resten av oppslagene. Nå skal vi legge verbalteksten bak oss og rette oppmerksomheten mot det grafiske.

5.1.4 Innsirkling 3 – Layout

”Slo alle menn” står på side 20 og 21 i avisen under et banner som etterligner det amerikanske flagget og har påskriften ”USA-valget”. Med unntak av tre små stillingsannonser nederst i høyre hjørne på side 21 dekker oppslaget begge sidene. Overskriften strekker seg som et loft over oppslaget og går parallelt med banneret, mens undertittelen er plassert langt oppe til venstre, mellom ingressen og brødteksten, noe som i pressesammenheng regnes som en prioritert plassering (Lundgren, Ney & Thurén 1999: 10). Oppslagets hovedbilde er alene viet større plass enn selve teksten. Det strekker seg over tre spalter på venstresiden og tre spalter på høyresiden, og går nesten fra overskriften og helt ned til bunn av siden. Verbalteksten er begrenset til venstresiden av oppslaget og går over fem spalter, hvorav de tre siste er kuttet, slik at de til sammen utgjør størrelsen av de to første. To mindre bilder er lagt over hverandre til høyre for hovedbildet.

Med teksten til venstre og bildet til høyre passer oppslaget inn i det Gunther Kress og Theo van Leeuwen (1996: 186) i boka ”Reading Images” omtaler som vertikal deling, der det som er representert på oppslagets venstreside representerer det som er kjent (gitt), ofte teksten, og høyresiden representerer det som er ukjent (nytt). Palin er plassert helt til høyre i bildet, og hun har ikke luft i blikkretningen, noe som strider med det som ofte er normen i pressefotografi. Derimot ser hun opp og ut av bildet, videre mot høyre, som i Kress & Leeuwens gitt/nytt-perspektiv kan antyde en ny og ukjent fremtid. Imidlertid er det lettere å analysere det som manifesterer seg i bildet, og da må vi gripe tak i de andre personene som spiller en rolle. Palin figurerer i bildets forkant, og hun har yngstedatteren Piper ved sin side. Bak dem, i bildets annen rekke, står Palins to andre døtre i samtale med John McCains datter og kone. Lille baby Trig holdes av eldstedatteren Bristol. Med unntak av den fire måneder gamle gutten er det kun kvinner eller jenter på bildet, og tre av dem er Sarah Palins døtre. Et par hender helt til venstre i bildet tilhører sannsynligvis person som står på samme podiet som de andre personene på bildet – kanskje er det Sarahs ektemann Todd? – men personen er redigert bort, av årsaker vi kun kan spekulere i. Kan hende fordi vedkommende ikke passet

inn i det kvinnedominerte hovedbildet. Vi ser altså at kvinnediskursen er fremtredende i bildet.

De to andre bildene skiller seg like mye fra hovedbildet som de skiller seg fra hverandre. Det øverste bildet viser McCain og Palin i omfavnelse. Palins klær og frisyre antyder at vi fremdeles er på GOP-møtet hvor hun har holdt en tale og bildets bakgrunn kan minne om hovedbildets bakgrunn, med politiske aktivister som vifter med flagg. Bildet har en slags overskrift, ”DEN JEG TRENGER”, og i bildeteksten kan vi lese ”Sarah Palin omfavnes av presidentkandidat John McCain”. Det er med andre ord en annen vinkling i dette bildet enn det hovedsaken har. I hovedsaken forstår vi det som at Palin har ”slått alle menn” og er på vei til Washington, mens vi i det lille bildet blir vi fortalt at Palin er den McCain trenger for å vinne presidentvalget. Bildet står svært godt til segment 7, der McCain jo siteres på at Palin er den som best kan hjelpe ham med å rydde opp. Det er politikerdiskursen som primært opptrer her.

Det nederste bildet viser Palins foreldre, Chuck og Sally, hjemme i Alaska. De to tørker tårer og er åpenbart veldig tilfreds. Bildet er ikke ulikt den typen bilder lokalaviser tar av foreldrene til store idrettsstjerner under for eksempel OL eller VM. Foreldrene tørker gledesårer hjemme i sofaen fordi datteren i huset har ”slått alle menn”.

5.1.5 Foreløpig oppsummering av ”Slo alle menn”

Som jeg har vist, er det tre diskurser som i særlig grad preger ”Slo alle menn”; kvinnediskursen, morsdiskursen og politikerdiskursen. Sistnevnte ligger som et premiss for hele oppslaget.

Sett i lys av den kvantitative analysen, der Kvinne og Mor var de to variablene med hyppigst forekomst, er det ikke overraskende at kvinne- og morsdiskursen dominerer det første oppslaget om Sarah Palin. Det som er oppsiktsvekkende, er at det er VG selv som skaper Palin innenfor disse diskursene.

Hendelsen som er forutsetningen for hele oppslaget, er at Palin ble presentert som McCains visepresidentkandidat under en GOP-samling i delstaten Ohio. Talen hun holdt i Ohio, brukte VG to sitater fra, hvorav det ene, ”glasstak”-uttalelsen, kan plasseres i en kvinnediskurs. Resten av sitatene som ble gitt i Ohio, og sitatene som kom som en reaksjon på utnevnelsen, dreide seg om politikk og presidentvalgekampen. VG henter altså frem gamle uttalelser og

refererer gamle intervjuer, AP-intervjuet, for å konstruere Palin for første gang, konstruksjonen skjer primært innenfor morsdiskursen.

Vi lever selvsagt ikke i et kjønnsløst samfunn, og det at Palin som kvinne skiller seg ut fra mennene som normalt dominerer amerikansk politikk, er et åpenbart journalistisk poeng ut ifra nyhetskriteriene vi har diskutert. Også det at hun i ”april fødte sitt femte barn” kan sies å være nyhetsverdige, men det har veldig lite med amerikansk politikk å gjøre. En årsaksforklaring for at VG vektlegger fødselen av baby Trig så sterkt, kan være at avisen vil fremstille Palin som en kvinne som har samsvar mellom liv og lære: *Her har vi en dame som er motstander av abort, og når hun blir gravid, og barnet har Downs syndrom, så velger hun å beholde det.* På den annen side: Det bør vel ikke være overraskende at en politiker som er uttalt motstander av abort, lar være å ta abort? Det ville vel vært et større poeng om hun som abortmotstander valgte å fjerne et foster. Det ville jo vært en sak!

De mange sprikende identitetene VG gir Palin korrelerer med Entmans observasjoner i USA med hensyn til *slant* og *bias*. Siden vi i denne første artikkelen ikke har tidsaspektet som ifølge Entman (2010: 393) trengs for å snakke om bias, må vi la det uttrykket ligge. Men slant, en slags mangesidet skjevhet, finner vi plenty av i ”Slo alle menn”. Hun er en ”lite kjent” ”skjønnhetsdronning” med ”fem barn” og ”innebærer stor risiko”. Samtidig er hun en ”tøff leder”, ”kjent for kamp mot korrupsjon og vanstyre” og hun kan ”levere forandring og reform”. De motstridende merkelappene gjør teksten både nyansert og lite konsistent. Når tonen i et avisoppslag veksler mellom å være saklig og populistisk, kaller Hågvar verbalteksten schizofren (2007: 181). VGs fortellerstemme representerer både det saklige og det populistiske og veksler samtidig mellom å være refererende og analytisk. I så måte kan oppslaget sies å ha schizofrene trekk.

Neste artikkel vi skal analysere, er hentet fra ”Palin’s big week”.

Bristol (17) og Levis (18) ufødt STORPOLIT

LAFAYETTE (VG) Med uttalelsen «onsker ikke barn» står plutselig 18 år gamle Levi Johnston midt oppe i den amerikanske presidentvalgkampen.

Alkornet det i ortanen Gustav stilet og det republikanske landsmøtet virkelig skulle sette John McCain og visepresidentkandidat Sarah Palin (41) på dagorden. Blått en ny sønn opp.

Den 17 år gamle skolejenta og datteren til Palin, Bristol, er gravid i første måned. Levi Johnston er faren. I en erklæring fra Palindfamilien sto de fast på det svært unge parnet skulle gifte seg og at de i sammen skulle oppdø barnet.

Men nå var det furenda: Isar gamle Levi Johnston, selvklært mednek, lekse-koryfille som liker fest og musikk. Han skal etter sporene ikke være like klar for å bli far. På hans kjennetegn på allmenntannet Myspace har han statusen «I et forhold». Om barn står det ganske enkelt at han ikke vil ha det.

Levi Johnston

Urokkelig

Den konservatve visepresidentkandidaten, Sarah Palin, har i en årreids profilert seg som en svært sterk motstander av både sex for skolekapet og abort.

Jeg har vært en urokkelig støttespiller for antiabort siden siden jeg som barn forsto forsto hvilket grunnset et abort er så hun i et intervju med lokalavisen Anchorage Daily News i sin 2008-valgkamp for å bli guvernør i Alaska.

Palin ønsker å innføre utdanningsprogrammer i skolen for å lære ungdommen ikke å ha sex for skolekapet å ha sex og seksualundervisning i skolen og lære elevene om prevensjon, er brevkon kan eller McCain vilige til å støtte.

Ifølge flere valgkampere skulle nettopp denne holdningen sikre de konservative stemmene til republikanerne.

Barnedøren, Levi Johnston er vokst opp sammen med Bristol i byen Wasilla i Alaska. Levi var et år eldre enn kjæresten. Han spilte på Wasilla High School og var ifølge flere kamppartnere i lokalavisen litt av en hardhaus på tross. Blant Wasilla-knøpene så det trossbyggerne skal bli ifølge den Wisconsin-mærte avisen Chicago Tribune vært en offentlig kjent bevissthet på bybarne vestet et barn.

Høy stjerne

Om seg selv står han følgende: «Jeg er en «redneck» som liker snowboard, motocross, rasen jeg lever for å spille basketball. Jeg liker å dra på telttur og konge med vin-

Vil han være far til visepresidentkandidatens barnebarn?

mar, fiske og bare slapp av.» står det ifølge US Magazine. Offentliggjeringen av Bristols graviditet skal skyldes et falskt rykte om at Sarah Palins barn Trig, som hun fikk i april i år, egentlig var hennes tidligere barn. Trig er viktig på nær som en måte. Sarah Palins femte barn ble nemlig født med Downes sykdom. Det republikanske visepresidentkandidaten fikk greie på at barnet hadde syndromet men ønsket å ikke å ha det frem. Dette har gitt Palin en høy stjerne hos abortrasjonalistene.

Palin er også et fremtredende medlem av organisasjonen «Femistet for liv» ifølge deres nettsider er valgt ut en rekke av et samfunn som ikke har greid å møte kvinners behov.

Jeg tror på kvinners styrke og all potensial for menneskelig liv, sa hun til lokalavisen Anchorage Daily News i forbindelse med kampen for å bli guvernør i Alaska i 2008. Det har vært etakt skolepats mot makts McCain valgte visepresidentkandidat på, også fra republikanerne, etter at det ble kjent at han bare hadde vært femten år gammel da hennes tilbeder. Måten det ble kjent på at hennes 17 år gamle datter var gravid, og at mannen har en gammel dom for tykkeløping, har økt noe av spenningen.

Begeistret

Under valgkampen i Ohio

Levi drar til landsmøtet

Gevilde Bristol Palins kjæreste planlegger å stille opp med visepresidentkandidaten i landsmøtet, ifølge nyhetsbyrået AP.

Levi Johnston var et år gammel da hans foreldre ble drept i et fly-uhell i Alaska i 1972. Han ble adoptert av et par i Illinois.

Sherry Johnston sier at det over-

holdetiden er lagt press på sønnen for å gifte seg med Bristol Palin, den gevilde datteren til visepresidentkandidat Sarah Palin.

Assolutt ikke, fortalte Sherry Johnston under landsmøtet i Wasilla i Alaska, ifølge AP.

Johnston sier at det to tenåringsgjenger hadde planer om å gifte seg for de viste at Bristol (17) var gravid.

«Pyntet» Palin på nett

Bare 24 timer før Sarah Palins visepresidentkandidat ble offentliggjort, fikk informasjonen om henne på Wikipedia en rød røde-ovr.

Det er den angjelene avisen Daily Mail som har spikket Palins nettside. En nyhetsbyråer som kaller seg «Young Trigg» (Palin's yngste barn heter Trig) har lagt inn omkring 30 endringer. Blant annet historien om at han ble født i «Sarah Bernhards»-teater har

spilte så innført for basketballermet på skolen. Her ble det også begynn at hennes far sto opp. Måten, tre om morgenen for å kjøre seg og hvor populære hun var som guvernør i Alaska. På Wikipedia er det slik at du kan endre informasjon, men det blir lagret hverandre endringene. Alle disse endringene ble gjort. Stedet til «Young Trigg» i senere har det vist seg at vedkom mente ut med en av McCains valgkampere.

OMSTRITT: Gravid og ufødt Bristol Palin (17) holder Abraham Trig august. Republikanske presidentkandidat John McCain (tv) har nettopp

te barn blir NIKK

med morer, Sarah Palin snakker med folkemengden i Falston, Ohio, 29. januar. Et Alaska-governøren er bare utspresberedskapsledet. Foto: EPA

SETER DU KAN SLÅ SAMMEN TAR MINDRE Plass

I nye Peugeot 308 SW oppdager du raskt at vi har tenkt på alle dine behov. Her får du frihet til å ta med akkurat det du vil. Bare slå sammen ett eller flere seter, vipp dem opp på høykant eller ta ut alle sammen og få et stort bagasjegerum. Alt dette er mulig fordi alle baksetene er separate stoler. Nye Peugeot 308 SW bygger videre på det beste fra Peugeot 307 SW - en av Europas mest solgte biler. Bilen er blitt både bredere og lengre, og de elegante linjene kjennes du igjen på lang avstand. Du kan frakte så mange som opp til sju passasjerer og det store panoramataket i glass gir alle i bilen en fantastisk romfølelse. Velg mellom en rekke moderne, økonomiske og utslippsvennlige motorer. Opplev nye Peugeot 308 SW hos din nærmeste forhandler - eller på mobilen ved å sende **IMPONERT** til 2225. Juster den etter dine behov.

PRIS FRA KR 259.800,-

Nye 308 SW

Alle priser er inkl. mva. og ekskl. avgifter. Peugeot Norge AS, Postboks 18, 0401 Lillestrøm, Oslo. Peugeot Norge AS er en del av Peugeot Group. Peugeot Group er en del av PSA Peugeot Citroën. Peugeot Norge AS er en del av PSA Peugeot Citroën. Peugeot Norge AS er en del av PSA Peugeot Citroën.

5.2 "Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK"

Sjangermessig er dette oppslaget likt en nyhetsartikkel. Datelinen avslører at vi er USA, og skildringene i første del av brødteksten vitner om tilstedeværelse. Fotobylinen er med på å gi inntrykk av at VGs utsendte har snakket kildene i saken, men reportasjeelementene forsvinner utover i teksten, og referansene til andre medier og de gjengitte sitatene forteller oss at oppslaget like gjerne kunne vært skrevet av en deskreporter hjemme i Oslo.

Av til sammen elleve oppslag om Bristols graviditet var det dette oppslaget som handlet mest om Sarah Palin – og ikke om Levi eller Bristol. Den segmenterte utgaven av oppslaget finnes om vedlegg bakerst i oppgaven, og det vil være til stor hjelp å ha segmenteringsskjemaet for hånden når vi går i gang med analysen.

5.2.1 Innsirkling 1 – Kontekst

"Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK" sto på trykk 3. september og er det åttende oppslaget om Palin på fem dager. Frem til dette tidspunktet var det tre variabler som hadde dominert VGs omtale av henne: Kvinne, Mor og Ståsted. Oppslaget er VGs andre som hovedsakelig handler om tenåringsgraviditeten, og det er det aller første med førstesidehenvisning: På forsidens loft, altså banneret øverst på siden, står det "Palins gravide tenåringsdatter skaper POLITISK KAOS", og øverst til venstre er det et lite bilde av Bristol. Tre dager før oppslaget sto på trykk, omtalte VG på lederplass utnevnelsen av Palin som "underlig" og skrev "vi tror ikke hun er egnet til å bringe USA fremover, stakk sosialt konservativ som hun er, motstander av selvbestemt abort og ekteskap mellom folk av samme kjønn, og en varm tilhenger av USAs hasardiøst liberale våpenlovgivning". Vi husker at de fremste diskursene vi avdekket i det forrige oppslaget, var morsdiskursen, kvinnediskursen og politikerdiskursen med dens underdiskurser. Disse diskursene er derfor en del av dette oppslagets kontekst.

5.2.2 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling

Oppslaget består av seks hovedelementer:

- 1) Levis "uttalelse" om at han ikke ønsker barn. Segment 4, 11, 13*
- 2) Sarah Palin er sterkt imot abort. Segment 14-16 (og 17-19), 30-33*
- 3) Levi Johnston er en hardhaus og redneck. Segment 10, 22, 25*

4) *Graviditeten ble offentliggjort for å stanse ryktene om at Trig ikke er Sarah Palins sønn. Segment 27, 35*

5) *McCain har gjort grundig research på Palins bakgrunn. Segment 36-40*

6) *Barack Obama sier graviditeten ikke er relevant for Sarah Palins evne til å være visepresident. Segment 41-42*

Nyheten om graviditeten ble kjent to dager før ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK” sto på trykk. Det nye i oppslaget vi nå analyserer, er a) Levis ”uttalelse”, b) beskrivelsen av ham som hardhus og redneck, c) McCains gjentakelse av støtten til Sarah Palin og d) Obamas kommentar til graviditeten. Isolert kunne disse momentene ha vært grunnlag for egne oppslag, men sammenlignet med de andre hoveddelene i saken er det to som skiller seg ut: Levi skal bli far, men ønsker ikke barn, og Sarah Palin er sterk abortmotstander. Her ser vi kjernen i konflikten som er grunnlaget for oppslaget, og antagelig er denne konflikten årsaken til at VG i forsidehenvisningen snakker om ”POLITISK KAOS” og i undertittelen spør ”Vil han være far til visepresidentkandidatens barnebarn?”.

Konflikten er et resultat av det Hågtvar (2007: 50) omtaler som presentasjonsbaserte nyhetskriterier. Det er sammensetningen av opplysningene i oppslaget som gjør lesingen interessant, mens opplysningene i seg selv ikke er så spennende. Imidlertid finner vi tre logiske brister ved oppslaget. Den ene er artikkelen som sto på trykk dagen før, der en talsmann for McCain-leiren sa at Bristol og Levi skulle gifte seg og beholde barnet. Den andre bristen finner vi i en notis på samme side i avisa som oppslaget står. I notisen uttaler Levis mor, Sherry Johnston, at tenåringsene hadde planer om å gifte seg allerede før de visste om graviditeten. Det står også at Levi skal reise fra Alaska til St. Paul for å slutte seg til Palin-familien. Den tredje bristen er segment 8, der det står at tenåringsene skal oppdra barnet sammen. Disse tre opplysningene svarer på spørsmålet som stilles i undertittelen. Levi *vil* bli far til visepresidentkandidatens barnebarn. Dette viser at VG *skaper* en konflikt mellom Sarah Palin og tenåringen som skal bli far. Vi ser konturene av en konfliktdiskurs.

5.2.2.1 Diskursene

Familiekonfliktdiskursen

Konflikter ligger i både journalistikkens og politikkens natur, og politisk journalistikk skal belyse de motstridene partene. Det spesielle med konfliktdiskursen VG plasser Palin i her, er

at den motstridende parten ikke er politiker, men kjæresten til hennes eldste datter. Ved å sette sammen opplysninger som er gitt i ulike kontekster, skaper VG en spenning mellom Levi, som ikke vil ha barn på den ene siden og Sarah Palin, som på den andre siden er sterk abortmotstander. VG konstruerer konflikten ved å gjengi opplysninger fra Levi Johnstons Myspace-side og sammenstiller informasjonen med et intervju Palin ga under guvernørvalgkampen to år tidligere. Den praktiske konsekvensen av opplysningen fra Myspace vil være at Levi ønsker abort, og det strider ikke bare mot Palins personlige overbevisning, men også mot verdigrunnlaget hun og McCain driver valgkamp på (segment 17-19). Den konstruerte konflikten mellom Palin og Levi Johnston er grunnlaget for hele oppslaget, og helt fra førstesidehenvisningen til den siste mellomtittelen er det spenningen mellom den vordende far og mormor som driver saken fremover. De presentasjonsbaserte nyhetskriteriene er med på å skape saken.

Det problematiske med konstruksjonen er at den ikke er gyldig: Tre ganger frembringer VG informasjon om at Bristol skal bære frem barnet. Men det kan virke som om VG har falt for fristelsen til å dyrke potensialet til konflikt som ligger i de motstridende standpunktene. Ved å fremstille Levi som en villstyring etterlater VG et inntrykk hos leseren av at "redneckene" kan endring mening, kanskje insistere på abort og forkludre hele valgkampen. Riktignok skulle Levi Johnston vise seg å innebære en del trøbbel for Palin-familien, men alt dette kom etter at valget var over. *Familiekonfliktdiskursen* som bærer dette oppslaget, er en ny type diskurs, som vi i svært liten grad fant i det første oppslaget vi næranalyserte. Troopergate, striden med Palins tidligere svoger, kan forstås innenfor familiekonfliktdiskursen, men konflikten er langt ifra like tydelig som den mellom Palin og Levi Johnston, som ifølge VG skaper "POLITISK KAOS". Familiekonfliktdiskursen står også i sterk kontrast til det harmoniske bildet av Palin som "hockey mom", vi ble presentert for i det første oppslaget om henne.

Morsdiskursen

Datteren Bristol, som i egenskap av å være gravid strengt tatt er denne historiens hovedperson, er nærmest fraværende i artikkelen. Hennes passive roller etterlater et inntrykk av at hun har *blitt* gravid, og det er Levi som har *gjort* henne gravid. Denne rollefordelingen er med på å forsterke morsdiskursen Sarah Palin er plassert i. Det er ikke nødvendigvis Bristol Palin som har blitt gravid, det er den republikanske visepresidentkandidatens *datter* som venter barn, og med det har Sarah Palin som mor fått en delikat sak i fanget.

Også i denne artikkelen vektlegger VG yngstesønnen Trig og hans funksjonshemming. I segment 28-30 skriver VG "Trig er viktig på mer enn en måte. Sarah Palins femte barn ble

nemlig født med Downs syndrom. Den republikanske visepresidentkandidaten fikk greie på at barnet hadde syndromet (sic) men ønsket allikevel å bære det frem”. Ordet ”nemlig” gjør at formuleringen om sønnens viktighet skal tolkes dit hen at Trig er viktig *fordi han har Downs*. Igjen ser vi at VG bruker Sarah Palins valg om å bære frem en baby med Downs syndrom som prov på at hun er en ekte abortmotstander. Det som skiller morsdiskursen vi finner i denne artikkel fra morsdiskursen i ”Slo alle menn”, er at morsdiskursen her i stor grad ligger som premiss for hele oppslaget, slik politikerdiskursen lå som premiss for ”Slo alle menn”. Det ville aldri blitt ”POLITISK KAOS”, og det ufødte barnet ville aldri blitt ”STORPOLITIKK”, hvis ikke Sarah Palin hadde vært mor.

Kvinnediskursen Palin selv uttrykker i segment 16, 32 og 33 er et resultat av oppslagets premiss: De feministiske uttalelsene er gitt innenfor en morsdiskurs – Palins ”høye stjerne” blant abortmotstanderne skyldes, ifølge VG, at hun, som mor, bar frem Trig med Downs syndrom.

Politikerdiskursen

”USA-valg”-banneret som prydet ”Slo alle menn” er fraværende i dette oppslaget, men ordet ”STORPOLITIKK”, skrevet med i store bokstaver i overskriften, levner liten tvil om at artikkelen dreier seg om politikk i en eller annen form. Ingressen, ”Med uttalelsen ”ønsker ikke barn” står plutselig Levi Johnston midt oppe i den amerikanske valgkampen” gir også en klar indikasjon på at oppslaget handler om politikk. Imidlertid er det graviditeten som dominerer saken helt frem til siste mellomtittel. Palins fremtidige barnebarn er forutsetningen for politikerdiskursen hun omtales i. Hennes politiske standpunkt om seksuell avholdenhet før ekteskapet og motstand mot abort blir satt i et nytt lys grunnet datterens graviditet. De politiske sakene som skulle gi henne stemmer, slik VG påpeker i segment 19, kan nå holdes imot henne, siden hennes familie åpenbart har dårlig samsvar mellom liv og lære. Spørsmålet er naturligvis om en mor kan, eller bør, holdes ansvarlig for sin 17 år gamle datters sexliv, men saken er uansett av en så spektakulær karakter at pressen omtaler den. Den politiske diskursen Palin er en del av i dette oppslaget, har tydelig forbindelseslinjer til det private og det nære.

Den mer tradisjonelle politiske diskursen, som handler om valgkamp og debatter, finner vi først i segment 37, der John McCain forsvarer valget av Sarah Palin som visepresidentkandidat. McCain omtaler Palin som ”Alaskas store guvernør”, mens VG setter McCains forsvar av henne i sammenheng med Bristols graviditet og en bot ektemannen Todd fikk for fyllekjøring over 20 år tidligere. Udyktighetsdiskursen vi avdekket i den forrige

artikkelen er borte, og kritikken som rettes mot henne, av VG og VGs kilder, har røtter i noe Palins familiemedlemmer har gjort. Dette nære, og familiære, har slektskap til familiekonfliktdiskursen vi identifiserte over, og dette viser, slik vi så i teorikapittelet, at diskursene er uløselig knyttet sammen. Her ser vi at de private aspektene ved politikerdiskursen heger sammen med familiekonfliktdiskursen. Det er for øvrig interessant å observere hvordan politikerdiskursen avtar i styrke når vi sammenligner forsidehenvisningen med oppslaget brødtekst. På første siden snakker VG om ”POLITISK KAOS”, og det samme kaoset har i segment 41 blitt til ”McCain-Palin-kampanjens små problemer”.

5.2.2.2 Sitatene

Oppslaget har fem direktesitater og en ”uttalelse”. Uttalelsen er informasjon hentet fra Levi Johnstons Myspace-side, og konteksten den er gitt i, hører ikke sammen med resten av sitatene. I de tidlige segmentene kan det virke som om VG selv har undersøkt Myspace-siden, men i segment 26 går det frem at det er US Magazine som er kilden til opplysningen det refereres til, og det ligger nært å anta at US Magazine også er kilden til den første Myspace-opplysningen i segment 12 og 13. Sarah Palins sitater er også hentet fra en annen kontekst, et to år gammelt avisintervju med Anchorage Daily News i forbindelse med guvernørvalgkampen i Alaska. VG bruker uttalelsene hennes om abortmotstand som kontrast til Levi Johnstons uvilje mot å få barn. De to ytringene utgjør essensen i konflikten som bærer saken, og de er derfor en del av familiekonfliktdiskursen.

De to sitatene som er hentet fra artikkelens nåtid, er uttalt av John McCain og Barack Obama. I segment 38 og 39 forsvarer McCain valget av Palin, og segment 42 sier Obama at graviditeten til Bristol er irrelevant i valgkampen. Disse sitatene er gitt som en konsekvens av at graviditeten har blitt kjent, men befinner seg likevel innenfor den politiske diskursen.

5.2.2.3 Representasjon, identitet og relasjon

Mens vi i ”Slo alle menn” så et gap mellom Sarah Palins Alaska og det politiske Washington, er gapet i dette oppslaget mer familieorientert. Det er stor avstand fra ”hardhausen” og ”rednecken” Levi Johnston til guvernør Sarah Palin. Han liker ”fest og moro”, hun er en ”urokkelig støttespiller” for anti-abortsaken. De to forskjellige virkelighetene Johnston og Palin representerer, bygger opp under konflikten dem imellom, og VG illustrerer avstanden ved å sammenstille motstridende ytringer hentet fra ulike kontekster.

Vi har allerede sett hvor mye VG vektlegger Palins identitet som mor, og i dette oppslaget utvides identiteten til også å gjelde guvernørens rolle som svigermor og bestemor. Hun

omtales også som politiker, men identiteten hennes som mor er avgjørende. ”Vil han være far til visepresidentkandidatens barnebarn?” Oppslaget andre hovedrolleinnehaver er Levi Johnston. Han identifiseres som ”redneck”. Ordet oversettes av Kunnskapsforlaget¹⁶ til ”bondetamp, spesielt om uutdannet, fattig, hvit sørstatsbonde”. VG omtaler ham i til dels nedsettende ordelag: ”Men så var det faren da”. Implisitt i denne setningen ligger det at Johnston er utilstrekkelig, enkel og ikke helt til å stole på. Han er det motsatte av hva en politiker skal være, og han karakteriseres delvis som en opprører, og delvis som en trussel mot Palins politiske ambisjoner. Bristol er i stor grad holdt utenfor konflikten mellom Johnston og Palin, og det resulterer i at det er Johnston som må bære hovedansvaret for graviditeten. Det er han som har *gjort* henne gravid, ikke Bristol som har *blitt* gravid. Sarah Palins og Levi Johnstons verdener står langt fra hverandre og representerer svært tydelig familiekonfliktdiskursen.

Den altoverskyggende relasjonen i artikkelen er konflikten mellom Sarah Palin og Levi Johnston. Forholdet mellom Palin og McCain er uendret sammenlignet med forrige oppslag vi analyserte, mens relasjonen mellom Palin og Obama-leiren er mer forsonende og mindre rivaliserende i denne artikkelen enn i den forrige. Obama hevder datterens graviditet er irrelevant. Relasjonen mellom Palin og Johnston utgjør essensen i familiekonfliktdiskursen.

Dernest ser vi en relasjonsmessig endring i forholdet mellom reporter og publikum sammenlignet med forrige næranalyse. ”Slo alle menn” vekslet mellom å være refererende og analytisk, og publikums rolle var hele tiden passiv. I denne artikkelen legger reporteren mer opp til at publikum skal kunne tolke deler av teksten selv, og det gjelder særlig for måten Johnston omtales på. ”Men så var det faren da”, ”litt av en hardhaus på isen” og ”ishockeyspiller som liker fest og moro”. Disse utdragene har en annen tone enn den som brukes om de andre aktørene i teksten. VG antyder at Levi Johnston er en bråkmaker og en slik type mødre bør holde døtrene sine unna. Publikum dyttes i retning av å tolke det dit hen, men det står ikke skrevet noe sted. Antydningen fordrer publikums involvering i teksten.

16

http://www.ordnett.no/ordbok.html?search=redneck&search_type=&publications=2&publications=3&publications=17&publications=20&publications=23&publications=33&publications=36&publications=43&publications=1&publications=5&publications=11&publications=12&publications=18&publications=19&publications=21&publications=22&publications=34&publications=35&publications=9&publications=10&publications=7&publications=8&publications=15&publications=16 Sist åpnet 17.2.2011

5.2.3 Innsirkling 3 – Layout

Utseendemessig er de to artiklene vi har næranalysert svært like. Begge er dobbeltsidige oppslag plassert på side 20 og 21, begge har overskrifter som strekker seg som et loft over teksten og bildet, og begge har en undertittel plassert høyt oppe på venstre siden, mellom ingressen og brødteksten. Dessuten er begge dobbeltsidene preget av annonser i høyre spalte.

Også fotografisk er de to oppslagene like, men de skiller lag dersom vi ser på bildene i lys av diskursene i verbalteksten. Hovedbildet i ”Slo alle menn” og det eneste bildet i ”Bristol og Levis ufødte barn blir STORPOLITIKK” er hentet fra samme kontekst: stevnet i Ohio der Sarah Palin ble lansert som McCains visepresidentkandidat. Vi ser McCain, Palin og hennes døtre på podiet ved talerstolen. Rundt dem veives det med amerikanske flagg, og det er tydelig at valgkampdiskursen råder. Det hele fremstår som harmonisk, og bildet står av den grunn i sterk kontrast til verbalteksten, som jo tar utgangspunkt konflikten mellom Johnston og Palin. Familiekonfliktdiskursen er fraværende i bildet, men den visuelle utformingen av teksten tar derimot utgangspunkt i konflikten. Tre deler av teksten står med uthevet skrift, segment 9-13, segment 17-18 og segment 41, som henholdsvis handler om Johnstons motvilje mot barn, Palins motstand mot abort og Obamas uttalelse om at graviditeten er irrelevant. De to første bolkene i uthevet skrift kan tolkes som frontene i familiekonfliktdiskursen.

Verbalteksten er fordelt over tre spalter, der de to siste er barbert for å gi plass til to notiser, som må leses i tilknytning til hovedoppslaget. Den ene notisen handler om at informasjon om Palin på Wikipedia ble ”pyntet på” kort tid etter at hun ble lansert som visepresidentkandidat. Den andre notisen handler om at Levi Johnston drar til GOP-landsmøtet for å slutte seg til Palin-familien. Denne notisen, hvor Johnstons mor sier at tenåringene hadde planer om å gifte seg allerede før graviditeten ble kjent, utgjør én av de tre logiske bristene i hovedoppslaget, og den slår beina under familiekonfliktdiskursen.

5.2.4 Foreløpig oppsummering av ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK”

I motsetning til det første oppslaget jeg analyserte, der politikerdiskursen var oppslagets premiss, er det morsdiskursen som er premisset i ”Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK”. Men hoveddiskursen er familiekonfliktdiskursen. Forholdet mellom Sarah Palin og Levi Johnston spisses, ikke bare til randen, men faktisk også over. Konflikten dem imellom fremstår som lite troverdig siden VG-leseren både dagen før og på samme side som oppslaget får vite at Johnston *vil være* faren, og dermed ser det ut til at det ikke blir noe ”POLITISK KAOS”. Grunnen til at familiekonfliktdiskursen likevel er den mest

fremtredende i oppslaget, er VGs bruk av sitater. Ikke ulikt det som i etermediene kalles kryssklipping, henter avisen motstridende utsagn fra ulike kontekster og sammenstiller dem slik at de fremstår som konfliktfylte. Slik plasserer VG Palin i familiekonfliktdiskursen.

De mange identitetene Palin ble tildelt i ”Slo alle menn” er her redusert til et fåtall: Hun er abortmotstander, mor, og politiker. De tre rollene korresponderer godt med de tre mest markante diskursene i oppslaget: Familiekonfliktdiskursen, morsdiskursen og politikerdiskursen.

Pitbull me

Det er McCain som kan bli president, men det er Sarah Palin som er fremtiden til det Republikanske partiet.

– Du er lekker! roper en mann nesten helt fremme ved podiet i Lehigh Universitys idrettsarena i Pennsylvania.

– Og hva har det med saken å gjøre, svarer Sarah Palin, og sender sitt mest vinnende smil i retning av avsenderen, for hun fortsetter å leke opp om Barack Obama.

Mengden jubler: SARAH! SARAH! SARAH!

Det er slik de elsker henne; for-retningsmessig, tøff men akkurat så folkelig kokett at hun anerkjenner sin egen appell.

To-tre uker med latterliggjøring og hoderysting fra Saturday Night Live til tunge insider-republikanere i Washington, har ikke beveget hjemmepublikumet hennes en millimeter. På grasrota i det republikanske partiet har Sarah Palin en appell du må tilbake til Ronald Reagan på åttitallet for å finne maken til.

For kjæmvelegeme, som de hun treffer her i den gamle ståtbyen i Pennsylvania, er hun mer populær enn John McCain. McCain har alltid vært en outsider hos Republikanerne.

Dessuten er McCain åpenbart ukomfortabel med angrepene på Obama. Han har selv vært gjenstand for harde, usaklige personangrep, og han likte det ikke.

Palin, derimot, trives helt åpenbart i rollen som pitbull, med eller uten leppesjitt. Helt fra hun sto på scenen i Minneapolis under Republikanernes landsmøte og latterliggjorde Obamas frivillige innsats i fattigstrølene i Chicago før han studerte jus, har hun vist at det er dette hun er god til; skap en «dem mot oss»-stemning, som alle vinnerlag er avhengig av.

Selv har hun tegnet historien om seg selv som den vanlige, dobbeltarbeidende hockeymoren fra Alaska som kanskje ikke leser New York Times hver dag, men som ved hjelp av sunt bondevett og kjærlighet til fedrelandet er like kvalifisert til å styre landet som den intellektuelle snobbegjengen til Demokratene.

Med all respekt for McCain og Biden, de tilhører begge to fortiden. Det er Sarah Palin og Barack Obama som representerer morgendagens USA i dette valget.

De er nesten jevngamle. Obama

Sarah Louise Heath Palin (44)

Republikanernes visepresidentkandidat.

● **Født:** 11. februar 1964.

● **Bakgrunn:** Første kvinnelige guvernør i Alaska, og den yngste roensinne (2006). Borgmester i byen Wasilla (1996). Har arbeidet som sportsreporter og yrkesfisker.

● **Utdannelse:** Bachelorgrad i kommunikasjon og journalistikk fra University of Idaho (1987).

● **Religion:** Oppdratt som katolik, men sluttet seg senere til pinsebevegelsen.

● **Familie:** Gift med Todd Palin, har fem barn. Eldstesønnen Track tjenestegjør i den amerikanske hæren og skulle stasjoneres i Irak 11. september.

Sarah Palin til angrep med et smil

47 og Palin 44. Likevel er de så forskjellige som to amerikanere kan bli. Han er politisk formet av Chicago og storbypolitikken. Hun er småbyborgmester og guvernør.

Det er ingen kjærlighet mellom de to: «Dette er ikke en mann som ser Amerika slik du og jeg ser Amerika», sa Sarah Palin i sitt kraftigste angrep på Barack Obama for noen uker siden. «Vår motstander synes visst at Amerika er så ufullkommen at han henger rundt med terrorister som har sitt eget land som mål».

Selv har Sarah Palin hengt rundt med folk – blant andre ektemannen – som har vært medlem av Alaskas uavhengighetsparti, og dermed har sett Amerika som så ufullkommen at de har ønsket å løsrive hjemstaten fra hele føderasjonen.

Hun har hengt med folk i menigheten Wassilla Assembly of God, som tror at byen er stedet hvor de rene kristne skal samles når Gud snart utsetter resten av denne ufulkomne, syndige verden.

Valget denne gangen står mellom McCain og Obama. De mer eksentriske sidene ved Sarah Palins bakgrunn har stort sett blitt til sidespor i valgkampen. Men Palin er den av de fire kandidatene som offentligheten egentlig vet minst om. Hun er også den som med størst sannsynlighet skal gjennom en ny presidentvalgkamp, uansett utfall den 4. november.

d appell

REPUBLICANERNES FREMTID:
44 år gamle Sarah Palin trives åpenbart i rollen som angriper for republikanerne. Her er hun på et valg møte i Missouri denne måneden. Foto: AFP

OBAMA-FAN:
George Clooney

OBAMA-FAN:
Tom Hanks

OBAMA-FAN:
Jay-Z

OBAMA-FAN:
Neil Young

Stjerner for Obama

Bruce Springsteen er ikke den eneste kjendisen som er fascinert av Barack Obama. Rapperen Jay-Z holdt denne helgen to gratis konserter til støtte for Obama. Målet til den verdenskjente artisten er at amerikanerne registrerer seg og benytter stemmeretten. Også Billy Joel holder støttekonserter for demokratenes presidentkandidat.

Musikkprofiler som Neil Young, Bob Dylan og R.E.M. stemmer alle i med Barack Obama.

Skuespillere som Tom Hanks, George Clooney, Gillian Anderson og Alec Baldwin har også uttrykt sin støtte.

Obama hoster også støtte blant de velstående. Den store investoren Warren Buffett har erklært at han stiller seg bak ham.

John McCain har ikke like mange celebre støttespillere og har allerede antydnet at Obama hører mer hjemme med kjendiser som Paris Hilton og Britney Spears enn i Det hvite hus.

USAs motto

«In God We Trust» ble vedtatt som USAs motto av Kongressen i 1956. Ble opprinnelig preget på mynter under borgerkrigen. Etter 1956 skal mottoet prege alle mynter og sedler.

Som sagt ...

Under presidentvalgkampen i 1956 ropte en kvinne til Adlai E. Stevenson: – Senator, du får stemmen fra ethvert tenkende menneske!

Stevenson ropte tilbake: – Det er ikke tilstrekkelig, frue. Vi trenger et flertall.

5.3 "Pitbull med appell"

Dette oppslaget er hentet fra VGs bilag i forbindelse med den amerikanske valgkampen. Saken sto på trykk på side 30 og 31 fredag 24.10.2008, cirka halvannen uke før valgdagen. Sjangermessig har oppslaget en ubestemmelig form. Dateline mangler, det samme gjelder mellomtitler. Det kan tyde på at vi snakker om en kommentar. Like fullt innledes teksten med klare reportasjeelementer, men disse forsvinner utover i oppslaget. Oppslaget er derfor vanskelig å kategorisere i en bestemt sjanger, det fremstår som en hybrid mellom flere.

I kodeskjemaet utløser "Pitbull med appell" registrering for følgende ni variabler: Tro, Talen, Kvinne, Mor, Ukvalifisert, Tina Fey, Sitater, Begeistring og 2012. Oppslaget finnes i segmentert form som vedlegg bakerst, og igjen understreker jeg at det vil være nyttig å ha segmenteringskjemaet for hånden når man leser.

5.3.1 Innsirkling 1 – Kontekst

På dette tidspunktet i valgkampen hadde VGs interesse for Palin dabbet av igjen. Fra 9. til 18. oktober ble hun ikke omtalt en eneste gang på måter som var relevante for kodeskjemaet, men som tidligere nevnt skulle det komme en ny topp i Palins M, jamfør figur 2. "Pitbull med appell" utgjør starten på den andre toppen. Variablene som frem til nå hadde preget dekningen, var Kvinne (28), Mor (26), Ukvalifisert (18), Ståsted (18), Tro (15), Våpen (12) og Levi og Bristol (11). Før TV-debatten mot Joe Biden ble hun omtalt som en "løs kanon", og etter debatten skrev VG at man kunne "høre et lettelsens sukk" i Det republikanske partiet fordi Palin "besto". Diskursene som allerede utgjør konteksten for oppslaget er morsdiskursen, kvinnediskursen, politikerdiskursen og familiekonfliktdiskursen.

5.3.2 Innsirkling 2 – Journalistisk vinkling

De fem hovedmomentene i "Pitbull med appell" kan oppsummeres som følger:

- 1. Sarah Palin er fremtiden for Det republikanske partiet. Segment 3, 22, 33 og 34*
- 2. Palin er attraktiv. Segment 4, 5 og 6*
- 3. Palin er svært populær. Segment 1, 8, 9, 10, 11, 13 og 14*
- 4. Palin går til angrep. Segment 2, 7, 17, 18, 19, 24, 25, 26 og 27*

La oss nå utforske diskursene nærmere. Vi starter med de som er nye sammenlignet med de to andre oppslagene vi har næranalysert.

5.3.2.1 Diskursene

Fremtidsdiskursen

Tenkemåten som ligger til grunn for å snakke om Sarah Palin som en fremtidig presidentkandidat, har jeg kalt fremtidsdiskurs, og denne diskursen korrelerer direkte med variabelen 2012 i kodeskjemaet. Diskursen innleder hele oppslaget siden VG i første setning av ingressen fastslår at Palin er ”fremtiden”. Oppslaget avsluttes innenfor samme diskurs ved at avisen på samme profetiske vis hevder at Palin er den som med ”størst sannsynlighet skal gjennom en ny presidentvalgkamp”. Også midt i oppslaget blir VG-leseren fortalt at Palin er ”morgendagen”. Det interessante med denne diskursen er at den blir stående ene og alene som VGs påstand. Hvorfor hun er ”fremtiden,” blir ikke kommunisert. Mellom linjene kan vi tolke oss frem til at hennes popularitet blant ”hjemmepublikummet” er en av grunnene til at hun kan være en fremtidig presidentkandidat. Vi leser at hun på ”grasrota” er ”mer populær enn John McCain”. Heller ikke dette blir begrunnet eller dokumentert, men et vitnesbyrd om begeistringen hun vekker, får vi i VGs omtale av de fremmøtte i idrettshallen. Med store bokstaver, uthevet skrift og utropstegn hyller de henne ved å messe navnet hennes. Vi leser at de ”elsker henne”.

Det er med andre ord koblingen til hennes popularitet som sannsynliggjør VGs gjentatte påstander om at Sarah Palin er republikanernes fremtid. En direkte sammenheng påvises imidlertid ikke, og dermed oversetter VG det vi kan kalle en begeistringsdiskurs til en fremtidsdiskurs. Avisen leser hennes popularitet som et presidentkandidatur en gang i fremtiden. Naturligvis er det svært enkelt i etterpåklokskapens lys å arrestere VGs analyse. I skrivende stund, februar 2011, er det ennå ingen som vet om Palin blir presidentkandidat i 2012. Å utelukke det, vil være uklokt, på samme måte som VGs profeti i 2008 kan sies å være dristig – i alle fall så lenge det ikke bygges opp med gyldigere argumentasjon enn det vi ser i ”Pitbull med appell”. Fremtidsdiskursen kan være med på å forklare hvorfor Palin har fått mye medieoppmerksomhet også etter presidentvalget i 2008. Så lenge hun omtales som en fremtidig utfordrer til presidentjobben, tvinger mediene seg selv til å fortsatt følge nøye med henne.

Blondinediskursen

Det som jeg i den kvantitative analysen omtalte som blondinediskurs, ser vi tydelige spor av i ”Pitbull med appell”. Sitatet ”- Du er lekker”, som står i oppslagetets inngress, setter standarden for diskursen. Mannen som kommer med kommentaren, blir ikke identifisert, men budskapet hans virker utvetydig: Han synes Palin er pen, attraktiv, tiltrekkende, sexy. Hennes koketterende respons på mannens tilnærming – hennes ”mest vinnende smil” – kan ledes oss til å tro at hun aksepterer mannens utsagn, selv om hun verbalt sier noe helt annet: ”Og hva har det med saken å gjøre”. Her ser vi at VG drar veksler på det som for leseren allerede er kjent. Frem til denne saken sto på trykk, hadde Palin flere ganger blitt omtalt som attråverdig: Vi har lest at hun er ”misedeltager” og ”hot”. At hun her hun beskrives som ”lekker”, er derfor ikke helt ulogisk. Dette rimer godt med tankene til Jørgensen og Phillips om at tekstforfatteren benytter seg av allerede eksisterende diskurser for å skape en tekst (2008: 81).

I den utgaven av blondinediskursen vi ser i segment 4, 5 og 6, mangler oppfattelsen av Sarah Palin som dum, hun er kun deilig. Dumhetsaspektet innenfor blondinediskursen finner vi i segment 12, der VG refererer til Saturday Night Live-parodiene og betegner dem som to-tre uker med latterliggjøring. Også i segment 21, som er en referanse til Katie Couric-intervjuet der Palin ikke klarte å redegjøre for hvilke aviser hun leser, ser vi konturene av Palin som dum. Likeledes kan vi ane dumhetsaspektet i segment 29, der VG fremstiller Palin som naiv ved at hun settes i forbindelse med en menighet som tror at verdens siste overlevende mennesker skal få frelse i Palins hjemby Wasilla.

At en person som er dum, også er ukvalifisert virker innlysende, i hvert fall innenfor den politiske diskursen. Men at en ukvalifisert person også er dum, er slett ikke sikkert. Det er grunnen til at jeg bevisst har valgt å holde variabelen Ukvalifisert adskilt fra blondinediskursen. Variabelen som best korresponderer med blondinediskursen, er Miss og Tina Fey, og sistnevnte springer ut ifra variabelen Katie Couric.

Popularitetsdiskursen

Et nytt trekk ved konstruksjonen av Sarah Palin som kommer frem i ”Pitbull med appell”, er hennes enorme popularitet blant ”hjemmepublikummet”. Segment 1, 8, 9, 10, 11, 13 og 14 representerer alle denne popularitetsdiskursen. I segment 8 og 9, ”Mengden jubler: SARAH! SARAH! SARAH!” bruker VG nær sagt alle virkemidlene som finnes for å understreke hennes appell. Teksten står i uthevet skrift, navnet hennes er skrevet i store bokstaver med utropstegn for hver gang. I neste avsnitt forteller VG leserne at Palin er ”elsket”. Stemningen vi får formidlet fra idrettshallen, kan minne om atmosfæren før store rockekonsserter. Riktignok understreker VG at det er ”hjemmepublikummet” som hauser henne opp, men

populariteten hennes er det ingen tvil om. Populariteten kontekstualiseres delvis idet vi får vite at Palin er ”forretningsmessig, tøff og folkelig kokett”. De to første adjektivene er egenskaper som også kan brukes om eksempelvis både nåværende utenriksminister Hillary Clinton og tidligere utenriksminister Condoleezza Rice. Men det siste, ”folkelig kokett”, vil i mange tilfeller være forbeholdt mennesker som bevisst spiller på sin egen popularitet, og muligens også sitt eget utseende. Kan det tenkes at VG oppfatter Palins utseende som en av grunnene til hennes popularitet?

5.3.2.2 Sitatene

”Pitbull med appell” består av to sitater fra oppslaget nåtid, segment 4 og 5, og to sitater som er ”noen uker” eldre enn selve oppslaget, segment 25 og 27. Sitatene fra oppslaget nåtid er ordvekslingen mellom Palin-tilhengeren og Palin selv. Den lille samtalen hører tydelig hjemme i blondinediskursen. Isolert sett er Palins tilsvarende til mannen en avvisning, men VGs beskrivelse av Palins ansiktsuttrykk gjør at passiviteten blir en del av deiligheitsaspektet i blondinediskursen. Mannens tilrop til Palin har ingenting med politikk å gjøre, og beskrivelsen vil av mange bli oppfattet som kjønnsdiskriminerende. Ved å trykke sitatet helt fremst i brødteksten, og i uthevet skrift, forteller VG leseren at det skal tillegges vekt, eventuelt skal det fungere som et anslag for å dra med leseren videre i teksten – kanskje begge deler. Uansett spiller VG her på sex: Det er tilhengeren som kaller Palin ”lekker”, men det er VG som lar ham si det. Samtidig beskriver avisen Palins respons på tilnærmelsen som flørtende.

De to andre sitatene i ”Pitbull med appell” tilhører politikerdiskursen. Vi ser Palin gå til ”angrep”, slik undertittelen på oppslaget forteller. I motsetning til de to første sitatene er Palins utsagn her plassert mellom to anførselstegn, hvilket antyder at sitatet skal være ordrett gjengitt. Hun snakker i du-form og skaper med det en avstand mellom Obama og dem hun selv hører til. Utsagnets kontekst blir ikke redegjort for, men det Palin viser til, er Obamas forbindelser til Bill Ayers, en av grunnleggerne av den militante gruppen Weathermen på 1970-tallet. Hvor Palin har kommet med uttalelsen, blir vi heller ikke fortalt, men det er ”noen uker” siden. I alle de tre artiklene jeg næranalyserer i denne oppgaven, ser vi altså at VG tar i bruk Palin-uttalelser som er alt fra noen uker til flere år gamle. Som brikker i et puslespill blir sitatene plassert i teksten der de best hører hjemme med tanke på oppslaget vinkling. For dette oppslaget vedkommende er det i politikerdiskursen: VG lar Palin fremstille Obama i en farediskurs, og i segmentene 28 og 29 er det VG, som aktør i teksten, som plasserer Palin i den samme farediskursen. Farediskursen opptrer her som en underdiskurs til politikerdiskursen.

5.3.2.3 Representasjon, identitet og relasjon

”Hjemmepublikummet” og Palins popularitet i teksten bidrar til at vi får innblikk i hvordan Palin har det på sin hjemmebane. Vi kan få inntrykk av at stemningen i idrettsarenaen på universitetet i Pennsylvania er lik den virkeligheten Palin opplevde som umåtelig populær guvernør i Alaska, med såkalte ”approval ratings” på over 90 prosent, ifølge det konservative tidsskriftet *The Weekly Standard*¹⁷. Palin er ”elsket” i den virkeligheten hennes hjemmebane representerer. I motsetning til verdenene som ble representert i ”Slo alle menn”, er avstanden fra Palins Alaska til Washington nå liten. Borte er henvisningene til scooterkjøring og hverdagen som ordfører i småbyen Wasilla. Nå snakkes det om Palin som ”forretningsmessig og tøff”. Det virker som om Palins verden har flyttet seg nærmere Det hvite hus. Antagelsen understøttes av fremtidsdiskursen oppslaget hviler på: *Hun er fremtiden, og ved neste valg spiller hun ikke annenfiolin, da skal hun bli president*. Paradoksalt nok er motsatsen til denne verdenen ”innsider-republikanere” i hovedstaden (altså hennes egne partifeller), komikere som parodierer henne (Saturday Night Live) og – VG! I segment 28 og 29 går avisen inn som aktør i teksten og arresterer Palin for hennes dobbeltmorske angrep på Obama. Underforstått kan vi lese segmentene som følger: *Hvordan kan Palin mene at Obama utgjør en fare når hun selv åpenbart er farlig?* Også farediskursen må forstås som en underdiskurs til politikerdiskursen.

Identitetsmessig fremstår Palin fremdeles som svært allsidig. Morsrollen hennes er tonet ned, men hun er fremdeles en ”dobbeltarbeidene hockeymor”. I tillegg er hun ”lekker” som en blondine, ”tøff” som en politiker og aggressiv som en ”pitbull” – alt i et oppslag som handler om at det er Sarah Palin som er fremtiden for Det republikanske partiet. Det er altså politikerrollen som er den mest markante identiteten i oppslaget, selv om den sameksisterer med morsrollen og Palins identitet som pen kvinne. Vi ser med andre ord både politikerdiskursen, morsdiskursen og blondinediskursen i Palins identitet.

Undersøker vi relasjonen mellom de involverte i oppslaget, er det særlig ett trekk som skiller seg ut, og det er reporterens forhold til publikum. Innledningsvis er fortellerstemmen i oppslaget forutseende og spår at Palin er fremtiden. I brødtekstens første setning velger reporteren å tre tilbake og gir plass til ordvekslingen mellom den mannlige Palin-tilhengeren og Palin selv. Dernest forteller reporteren bakgrunnen for Palins popularitet. Det mest interessante rolleskiftet ser vi i segment 28 og 29, der VG selv blir en aktør i oppslaget idet avisen går til angrep på Palin slik hun har angrepet Obama i de foregående segmentene.

---

¹⁷ <http://www.weeklystandard.com/Content/Public/Articles/000/000/013/851orcjq.asp> Sist åpnet 17.2.2011

Publikums rolle er statisk, men den flakkende reporterrollen gjør at relasjonen mellom reporter og publikum endres gjennom hele teksten. Av andre relasjoner ser vi Palins forhold til hjemmepublikummet, som fremstår som harmonisk, og henne konfliktdominerte relasjon til Barack Obama. Imidlertid fremstår forholdet til Obama som forutsigbart og langt mindre spent enn forholdet vi så mellom Palin og Levi Johnston i det forrige oppslaget. Men unntak av Palins relasjon til den mannlige tilhengeren kan relasjonene i oppslaget hovedsakelig plasseres innenfor politikerdiskursen.

5.3.3 Innsirkling 3 – Layout

Rammene for ”Pitbull med appell” skiller seg fra de to øvrige oppslagene vi har analysert, siden oppslaget er en del av VGs valgbilag, og diskursen derfor allerede er satt: Dette handler om det amerikanske valget. Hele dobbeltsiden er belagt med saker fra valgkampen. ”Pitbull med appell” tar definitivt størst plass, men redaksjonen har også satt av en spalte helt til høyre på dobbeltsiden, der diverse kjendiser og musikere uttrykker støtte til Barack Obama. Vi ser også to generelle notiser om amerikansk politikk, som står helt uavhengig av oppslaget som dreier seg om Palin.

Verbalteksten i ”Pitbull med appell” er plassert til venstre på dobbeltsiden, og bildet er plassert til høyre, i tråd med Kress & Leeuwens vertikale deling (1996: 186). Vi ser Sarah Palin på en talerstol, hun har åpen munn og er tilsynelatende midt i et verbalt angrep på Obama. Om smilet er til stede, er vanskelig å tyde, men hun er åpenbart innbitt og aggressiv, noe også de knyttede nevene tydelig forteller. Nok en gang ser vi at Palins blikkretning er vendt til høyre. Hun ser vekk fra teksten og ut av oppslaget. På venstre jakkeslag har hun et amerikansk flagg. Palin står faktisk på en scene i alle bildene vi har analysert, men dette bildet er det eneste hvor familien hennes ikke er med. Bildet rimer dermed verken med morsdiskursen, familiekonfliktdiskursen, blondinediskursen eller noen av de andre diskursene vi har avdekket. Det er politikerdiskursen som har hegemoni.

Bildet er imidlertid ikke fra Pennsylvania, der reportasjeelementene i oppslaget er hentet fra, men fra delstaten Missouri. Fotobylinen, AFP, avslører at det ikke er VGs fotograf som har tatt bildet, og det ligger også nært å anta at heller ikke skribenten i oppslaget var til stede der bildet ble tatt. I bildeteksten kan vi lese at Palin ”åpenbart trives i rollen som angriper”, og slik fungerer bildet og bildeteksten som en kommentar til oppslagets tittel.

5.3.4. Foreløpig oppsummering av "Pitbull med appell"

Det er politikerdiskursen som er oppslagets premiss og hoveddiskurs, det ser vi også i bildebruken. Innenfor politikerdiskursen har jeg sirklet inn fremtidsdiskursen og popularitetsdiskursen som særlig fremtredende i dette oppslaget. Begge disse diskursene er av positivt karakter for Palin: Vi forstår henne som et fremtidshåp og som en politiker med popstjernestatus blant sine egne. Den siste diskursen jeg har sirklet inn, blondinediskursen, ble vi introdusert for i den kvantitative analysen, og i "Pitbull med appell" ser vi den opptre både med og uten dumhetsaspektet. Konstruksjonen av Sarah Palin som dum og deilig står i sterk kontrast til fremtidsdiskursen og popularitetsdiskursen. Denne mangefasetterte Palin kjenner vi igjen fra de tidligere oppslagene. Basert på det vi har lært til nå, kan derfor "Pitbull med appell" hevdes å være typisk for VGs dekning av Sarah Palin, til tross for at diskursene er noe endret sammenlignet med tidligere.

I oppgavens neste kapittel skal jeg diskutere hvordan funnene mine forholder seg til teorien jeg refererte til i kapittel 2.

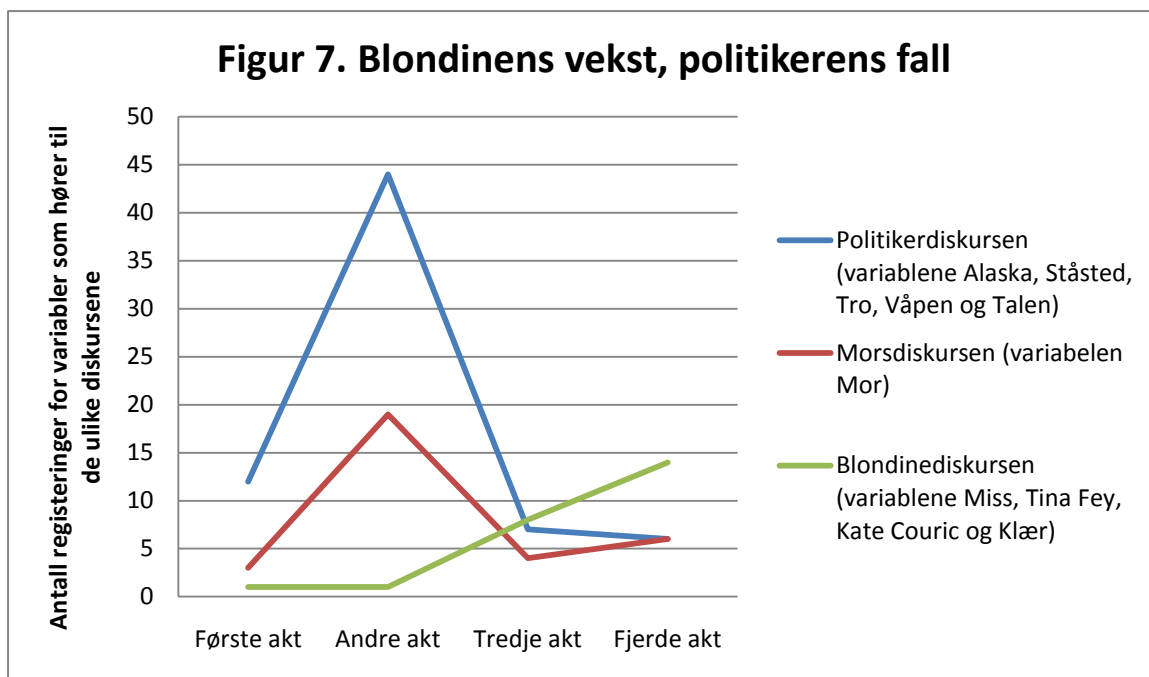
6. Diskusjon

Det jeg har gjort i denne oppgaven, er å ta utgangspunkt i VGs tekster om Sarah Palin. Jeg har tolket dem og forsøkt å finne diskursene. Oversatt gjennom Faircloughs tredimensjonale modell betyr det at jeg har gjort en tekstanalyse (dimensjon 1), tolkningen min har vært en prosessanalyse, som Fairclough kaller diskursiv praksis (dimensjon 2), og de overordnede forklaringene, den sosiokulturelle praksisen, finnes i analysen av det sosiale (dimensjon 3). Som jeg redegjorde for i metodekapittelet, oppfatter jeg at journalistikken i hovedsak ligger i den diskursive praksisen, det er på dette nivået jeg påpeker at VG foretar en journalistisk vinkling, og at resultatet blir konstruksjonen av Sarah Palin.

I dette kapittelet skal jeg diskutere funnene jeg har gjort i lys av det *teoretiske* utgangspunktet jeg redegjorde for i kapittel 2. Jeg vil drøfte hvordan diskursene jeg har avdekket, forholder seg til diskursteorien, substans teorien og journalistikkteorien. Diskursene jeg vil rette mest oppmerksomhet mot, er morsdiskursen, politikerdiskursen og blondinediskursen: De to første siden den kvantitative og den kvalitative analysen har vist at de er spesielt fremtredende, og den siste fordi jeg ser det som oppsiktsvekkende at en så nedlatende diskurs preget deknningen av en amerikansk visepresidentkandidat.

6.1 Palin-diskursene endrer karakter

Fra teorikapittelet husker vi at diskursanalysen ikke handler om å avsløre den objektive virkeligheten, hensikten er å undersøke hvordan vi skaper virkeligheten slik at den opptrer som sann og selvfølgelig (Jørgensen & Phillips 2008: 44). Gjennom mine analyser av VGs oppslag om Sarah Palin har jeg vist at den Palin vi ble kjent med i slutten av august, er en ganske annen enn den som ble presentert i avisen tre måneder senere. Endringen av den konstruerte Palin kan ha mange årsaksforklaringer, men som jeg viser i den kvantitative analysen, virker det som om Palins intervju med CBS-journalisten Katie Couric er et vendepunkt. Før intervjuet var blondinediskursen nærmest fraværende, mens diskursen etter intervjuet var svært fremtredende.

Figur 7 er en grafisk fremstilling av utvikling til politikerdiskursen, morsdiskursen og blondinediskursen utover i valgkampen. Her har jeg lagt sammen antall registreringer for variablene Ståsted, Alaska, Tro, Talen og Våpen, siden jeg oppfatter at disse i stor grad korresponderer med politikerdiskursen jeg har avdekket. Morsdiskursen korrelerer med variabelen Mor, og blondinediskursen henger sammen med variablene Miss, Katie Couric, Tina Fey og Klær. Jeg har bevisst holdt variabelen Ukvalifisert adskilt fra blondinediskursen, blant annet fordi en ukvalifisert person kan være dét i egenskap av å være uerfaren, og mangel på erfaring henger ikke nødvendigvis sammen med dumhetsaspektet jeg kartlegger i blondinediskursen. Likevel er det verdt å merke seg at forekomsten av Ukvalifisert øker samtidig som blondinediskursen trer frem. Kodeskjemaet bakerst viser at Ukvalifisert hadde 10 registreringer før CBS-intervjuet og 15 etter. Hadde jeg definert alle Ukvalifisert-forekomstene inn i blondinediskursen, ville grafen altså gått langt høyere enn hva den allerede gjør i tredje og fjerde akt. Jeg kan ikke fastslå en kausalsammenheng mellom blondinediskursen og Ukvalifisert-variabelen, men en rimelig antagelse må være at de påvirker hverandre og sammen forsterker bildet av Palin som inkompetent. I lys av Palins M, figur 2, kan vi se at det er politiker- og morsdiskursen som danner grunnlaget for den første toppen i kurven, mens det er blondinediskursen og den høye forekomsten av Ukvalifisert-variabelen som utgjør den andre toppen. Følgelig kan vi slutte at oppsvinget i omtale Palin fikk i dagene før og etter valget, kan tilskrives blondinediskursen og kilder som hevdet hun var ukvalifisert.

Tendensen er interessant i lys av oppgavens teoretiske rammeverk. Bergström & Boréus (2005: 309) påpeker jo at diskursene er dynamiske og at de endrer seg, og figuren viser en betydelig endring i diskursene rundt Palin. Forandringer som dette blir av Jørgensen og Phillips betegnet som en diskursiv kamp (2008: 15), der diskursene kjemper om hegemoni. For denne oppgavens del synes jeg det er riktigere å plassere VG som en aktør i denne kampen. Jeg oppfatter at det er VG som gir premissene for diskursene, ikke at det er en bestemt diskurs som på egenhånd kjemper om hegemoni. Ved at VG mot slutten av valgkampen skriver så mye om variabelen Klær – fra 1. til 8. november utløser variabelen sju registreringer – plasserer avisen Palin i blondinediskursen. Det er på ingen måte blondinediskursen som har tilkjempet seg den fremskutte plasseringen på egenhånd, eller som presser seg frem av den virkelige Palin. Det er VG, som ved sine konstruksjoner av Palin, sørger for at blondinediskursen regjerer på selve dagen for det amerikanske presidentvalget.

På samme måte kan vi si at Bristol Palins graviditet, og Sarah Palins potensielle konflikt med Levi Johnston illustrerer en diskursiv kamp mellom morsdiskursen, politikerdiskursen og familiekonfliktdiskursen. Her ser vi at diskursene av og til går over i hverandre, og det rimer godt med Michel Foucaults observasjon av diskurser som ”diskontinuerlige praksiser som krysser hverandre, av og til berører hverandre, men like ofte overser eller utelukker hverandre” (Foucault 1999: 29). Når VG sender en reporter til Alaska og spør Levi Johnstons tidligere hockeytrener om han hadde spesielt draget på jentene, er politikerdiskursen fullstendig utelukket og oversett. Samtidig ligger den som en forutsetning for at spørsmålet blir stilt: Hadde ikke John McCain valgt Sarah Palin som visepresidentkandidat, ville aldri en hockeytrener i Alaska ha uttalt seg i en norsk avis om dametekket til en av ungguttene han har trent. Den politiske diskursen ligger altså som premiss for alle de andre diskursene i VGs oppslag om Palin – den er så selvsagt at den blir tatt for gitt og kanskje oversett?

Det som tillater utvikling i diskursene, er at doxaen, det som vi ifølge Hågvar er stilltiende enige om (2007: 20), har endret seg. Med andre ord er det VGs endrede oppfatning av Sarah Palin gjennom valgkampen som gjør at VG-leseren får servert en Palin på valgdagen som skiller seg betydelig fra den Palin som for første gang ble omtalt knappe tre måneder før.

Jeg oppfatter at hovedårsaken til VGs endrede synspunkt er Katie Couric-intervjuet, som igjen banet vei for Tina Fey-parodien. Videre kan det virke som om intervjuet åpnet for å omtale Palin på mer nedsettende vis også på andre områder, jamfør ”bondeknøl på plyndringstokt” og referanser til at pornoindustrien etterligner henne. En hypotese kan derfor være at den dårlige figuren Palin gjorde i CBS-intervjuet, førte til at hun i VG ble definert som så

inkompetent at hun ble sårbar for ytterligere kritikk og negativ omtale. Dette ville kanskje ikke skjedd dersom hun hadde gjort en god figur hos Katie Couric. I diskursteoretisk forstand kan hendelser som CBS-intervjuet bli kalt *diskursive brudd* (Bergström & Boréus 2005: 313). Bruddet endrer VGs oppfattelse av hvilke aspekter ved Palin som kan aksepteres som sanne og reelle, og dermed forandres de uskrevne reglene for hvilke diskurser Palin kan plasseres i.

6.2 Entmans snøball og Goldmans teori

Dersom vi aksepterer Katie Couric-intervjuet som et brudd i VGs Palin-diskurser, vil det passe godt inn i teoriene til medievitaren Robert Entman og hypotesen til psykologiprofessor Jamie L. Goldman, som jeg refererte til i teorikapittelet. I sin analyse påpeker Entman (2010) at Sarah Palin fikk en svært fordelaktig dekning i første del av valgkampen, men at hennes medieopptredener på TV i midten av september var med på å snu den positive dekningen til noe negativt. Entman lanserer teorien om en negativ spiral med hensyn til politikeres omtale i mediene. Mekanismen Entman beskriver, er lik en snøballeffekt, der den negative oppmerksomheten vokser fortløpende. Ifølge Entman kan negativ omtale skape en "distribution of opinion" (2010: 395) rundt en person, og dette kan bane vei for nye negative oppslag. Grunnen til dette, mener Entman, er at journalister selv og journalistenes kilder blir påvirket av måten en politiker blir omtalt på. Folk blir altså påvirket av diskursene. Plasserer vi Palin som offeret i Entmans teori, kan vi se at hypotesen er plausibel. Kritikken mot Palin er i starten saklig, men utvikler seg og blir gradvis mer hardtslående, og kanskje urimelig? Ikke bare kommer angrepene mot Palin fra Det demokratiske partiet, noe vi jo forventer siden slikt er en del av den politiske diskursen. Angrepene kommer også fra hennes eget parti: Vi husker overskrifter som "SKADELIG for McCain-kampanjen" (1. november) og "Spises av sine egne" (8. november). Dessuten så vi i analysen av "Pitbull med appell" hvordan snøballeffekten manifesterte seg ytterligere gjennom VGs angrep på Palin i etterkant av Palins angrep på Obama.

Naturligvis er det vanskelig å si hva slags pressdekning Sarah Palin ville ha fått dersom hun hadde gjort et strålende intervju med Katie Couric. Imidlertid er min tolkning at de negative oppslagene som kom i kjølvannet av CBS-intervjuet, legitimerte blondinediskursen, og at det vi så utover i valgkampen, var snøballen som rullet. Palin ble oppfattet om inkompetent, og det legitimerte at hun kunne omtales som inkompetent. Tankerekken min understøttes ytterligere dersom vi går tilbake til substanssteoriens andre del: Goldman (2009) og medforfatter Nathan Heflick hevdet via sin studie av Sarah Palin og Angelina Jolie at stor oppmerksomhet rundt en kvinnes utseende vil føre til at hun blir oppfattet som mindre kompetent (Goldman & Heflick 2009: 600). Hvordan VG-leseren oppfattet Palin gjennom

valgkampen, ligger utenfor denne oppgavens område, men basert på mine analyser er det en rimelig antagelse at VG utover i valgkampen oppfattet Palin som lite kompetent, eller at avisen så fordeler i å fremstille henne som det. At det skyldes interesse rundt hennes utseende, kan vi ikke slå fast, men vi kan registrere at avisen utover i valgkampen skrev om Palins ytre på måter som faller langt utenfor politikerdiskursen: ”misedeltager”, ”hot”, ”lekker” og endelig avsnittet om at hun fremstilles i en pornofilm.

I teoridelen refererte jeg til Fairclough (2010: 132), som hevdet at én diskurs alltid kan betraktes som en eksponent for hvert av nivåene i den tredimensjonale modellen. For blondinediskursens del vil det si at selve ordene ”hot” og ”lekker” utgjør tekstdimensjonen i diskursen. Den journalistiske vinklingen, det å fremstille Palin som dum og deilig, skjer i den diskursive praksisen, og årsaken til at denne diskursive praksisen blir som den blir, finnes i den sosiokulturelle praksisen, altså dimensjon 3. Sagt enklere: VG bruker ord som ”hot” og ”lekker” om Palin for å vinkle saker spennig, og grunnen til at sakene vinkles spennig kan forklares med at VG må tjene penger for å overleve som institusjon i et kommersielt basert samfunn. Snur vi den sosiokulturelle praksisen på hodet, ville situasjonen trolig vært en helt annen. Dersom VG som institusjon var løsrevet fra markedslogikken, kunne avisen skrevet saker om Palin uten å ta hensyn til de næringslivsmessige betingelsene. Ville blondinediskursen hatt en like fremskutt posisjon da?

6.3 Det amerikanske bakteppet

Mitt forskningsdesign i denne oppgaven skiller seg markant fra PEJ-undersøkelsen jeg har referert til tidligere. Jeg har avdekket hvilke diskurser Sarah Palin plasseres innenfor i en norsk avis, PEJ har undersøkt den generelle valgkampdekningen blant mange amerikanske medier. Min undersøkelsesperiode er nesten tre måneder lang, PEJs kartlegging er avgrenset til seks uker. Men til tross for forskjellene finnes det enkelte aspekter det er interessant, og relevant, å sammenligne. Vi vender nå tilbake til morsdiskursen.

Kvantitativt har jeg vist at VG gjennom hele valgkampen var opptatt av at Sarah Palin er mor. Mor-variabelen utløste til sammen 32 registreringer og ble med det den nest hyppigste. I de to første kvalitative analysene viste jeg at det er VG selv som henter sitater fra andre kontekster for å konstruere et bilde av Palin som mor. Dette funnet står i sterk kontrast til PEJs kartlegging¹⁸, der bare 5 prosent av oppslagene om Palin ble kategorisert som *Personal*.¹⁹

---

¹⁸ <http://www.journalism.org/node/13310> Sist åpnet 17.2.2011

”Contrary to what some suggested, little of the coverage was about Palin’s personal life”, skriver PEJ i *Winning the Media Campaign*. Årsakene til at morsdiskursen tilsynelatende er langt mer fremtredende i VGs dekning enn i USA, kan være sammensatt. En forklaring kan være at det familiære synes å være tettere innvevd i den amerikanske politiske diskursen enn hva som er tilfellet i Norge. I USA kalles presidentens kone for førstedame, politikerens familiemedlemmer er ofte med på scenen ved større begivenheter, slik vi blant annet så i bildene av Palin i de to første næranalyserte oppslagene, og de siste 20 årene har Bush- og Clinton-familiene vist at Kennedy-slekten ikke er den eneste i USA der politiske verv tilsynelatende går i arv. Dersom vi formoder at familieaspektene i amerikansk politikk er mer fremtredende i USA enn i Norge, kan det forklare en del av kontrasten mellom PEJs funn og VGs dekning. Det som i USA kanskje betraktes som politikerdiskurs, faller utenfor definisjonen her i Norge. Sarah Palin kan slik sett hevdes å bli ”lost in translation”, siden hun i VG konstrueres i en så tydelig morsdiskurs, og siden politikerdiskursen ikke er mer dominant enn det den faktisk er. En annen forklaring kan være at VG rett og slett interesserer seg mer for Palin som mor enn det amerikansk media gjør, kanskje fordi Palins relasjon overfor potensielle velgere i Norge er tilnærmet ikke-eksisterende. I USA har hun derimot et ansvar som folkevalgt. Det at politiker-velger-relasjonen ikke finnes i Norge, gjør at VG kan være mer interesserte i fembarnsmoren Palin enn i visepresidentkandidaten Palin.

Et annet av hovedfunnene fra USA er Gallups undersøkelse foretatt midt i ”Palin’s big week”. Den viste at 33 prosent av de spurte mente Palin ble behandlet på en urettferdig negativ måte. Det interessante ved det er at undersøkelsen ble gjort før CBS-intervjuet og dermed også før blondinediskursens fremvekst. Hvordan vi i Norge oppfattet graden av rettferdighet i Palins pressedekning, er det ikke gjort undersøkelser av, men blondinediskursen jeg har påvist, kan i liten grad sies å være positiv for Palin: Å fremstille en politiker som dum og deilig fremmer ikke vedkommendes kandidatur. Derfor kan en rimelig antagelse være at andelen som mente Palin ble urettferdig behandlet, ville ha økt dersom samme undersøkelse hadde blitt foretatt i det jeg har definert som akt 3 og 4 – altså tidsrommet da variablene Ukvalifisert, Klær og Tina Fey var fremtredende.

Frem til nå har jeg drøftet resultatene mine ved hjelp av diskurs- og substanssteorien. Nå vender jeg blikket mot journalistikkteorien.

---

¹⁹ Riktignok viser Pews Top Events of Campaign 2008 (<http://people-press.org/report/469/election-news-interest>) - sist åpnet 17.2.2011- at Bristols graviditet var nummer to på listen over saker folk hadde hørt mest om i valgkampen. Imidlertid er det også her verdt å merke seg at dette er snakk om hva folk husker, og ikke hva som faktisk ble skrevet.

6.4 Hvordan passer VGs Palin-diskurser inn i VG-diskursen?

Da John Kerry tapte presidentvalget i 2004 for George W. Bush, var det med John Edwards som visepresidentkandidat, og da Al Gore tapte valget i 2000, var det med Joseph Lieberman som *running mate*. Verken Edwards eller Lieberman kan sies å ha vært gjengangere i VG etter valgene de tapte. Sarah Palin, derimot, kan vi stadig lese om. Følgelig kan vi anta at Palin må passe godt inn i VGs tankegang. Stemmer det?

Et amerikansk presidentvalg er naturligvis viktig å dekke for enhver avis, men at én visepresidentkandidat, Sarah Palin, skal få så mye oppmerksomhet, er et tankekors. Dette særlig siden hun mangler mange av kriteriene Wærstad (1993) har pekt på som viktige deler av VG-logikken, og som Hågvar (2003: 95) oppfatter som VG-diskursen. Sarah Palin kan neppe være *eksklusiv* for VG, hun kan ikke bygge opp et eget *VG-domene*, hun forsvarer i liten grad den *lille mannen* (i hvert fall ikke i Norge), hun er i liten grad *preget av sentimentalitet, forstemmelse eller indignasjon* og hun påviser sjelden *innlysende urettferdighet*. Hun har imidlertid egenskaper som gjør at hun blant annet kan fremstå som *truende* (våpentilhenger, ukvalifisert, dypt religiøs, abortmotstander) og *dramatisk* (barn med Downs syndrom, vordende bestemor til et barn født av en ugift tenåring). Hun kan tilby *innlevelse* (mor som kjører barna på trening, kvinne i mannsdominert område) og hun kan utvilsomt vinkles *uforutsigbart* og *originalt* (fembarnsmor, missedeltager, populær som en rockestjerne og dum).

At Palin mangler flere av ingrediensene som VG-logikken består av, kan derfor virke å være underordnet, siden de egenskapene hun faktisk har, kan redigeres sammen på en måte som blir svært spenstig. Slik ser vi at de presentasjonsbaserte nyhetsverdiene - sammenstillingen av opplysninger - kan være vel så viktige kriterier som Wærstads VG-logikk. Så kan vi bare gjette oss til hvordan VGs Palin-dekning ville ha blitt om avisen kunne presentere eksklusive nyheter om henne og, ikke minst, trykke eksklusive bilder innenfor blondinediskursen.

6.5 Palins nyhetsverdighet

Dersom Sarah Palins liv og virke bare delvis treffer blink med hensyn til VG-logikken over, finner vi en innertier hvis vi måler VGs konstruksjon av henne etter Galtung og Ruges standard (1965: 68). Hun er *elite people* fra *elite nation*. Hun blir betraktet *in personal terms, as due to the action of specific individuals*, og på mikroplan kan vi se at kravet om negative konsekvenser også er oppfylt. Utenriksjournalistisk er hun med andre ord godt stoff. For parallelt med Galtung og Ruges ideer ser vi at Palin besitter egenskaper som ofte er kriterier i kjendisjournalistikken: Hun er pen, kontroversiell og popstjernepopulær. I tillegg passer hun

utmerket inn i KVISA-regelen. Hun representerer *konflikt* både på det politiske og personlige planet. Hun representerer *vesentlighet* ved at hun kjemper om å få en av verdens mest innflytelsesrike stillinger. Vi kan finne *identifikasjon* i morsdiskursen hun plasseres i. *Sensasjonene* er mange og *aktualiteten* pågår gjennom hele valgkampen. Følgelig er hun en plettfri mediefigur. Det vil si: Hun blir konstruert som en plettfri mediefigur.

Dersom nyhetsverdiene definerer hva som er god journalistikk, vil det være rimelig å anta at det blant journalister vokser frem en norm der målsetningen er å oppfylle nyhetskriteriene. Et tankeeksperiment kan derfor være at VG tillegger Sarah Palin roller og egenskaper som gjør at hun blir godt avisstoff. Vi så det i ”konflikten” med Levi Johnston, den ble forstørret og krydret med ”ofanisme”. Kan det tenkes at Sarah Palin besitter *litt* av *alle* nyhetskriteriene vi har diskutert over, og at hun derfor blir forstørret på alle områder? Muligens kan det være hennes X-faktor, og kanskje en forklaring på hvorfor Palin blir plassert i så mange diskurser. For at hun er en medieyndling, synes helt klart. Selv etter at hun uventet gikk av som guvernør i Alaska sommeren 2009, har hun tiltrukket seg medier i en så stor grad at den politiske kommentatoren Dana Milbank i Washington Post i februar 2011 tok til orde for en Palin-fri måned²⁰. Lik en alkoholiker erkjente han at han hadde en avhengighet: ”I have a Sarah Palin problem”. Samtidig hevdet Milbank at “Palin is a huge source of cheap Web clicks, television ratings and media buzz”. Konsekvensen av Milbanks påstand er at Palin-stoff genererer inntekter for medieselskapene.

6.6 Sarah langs to spor

Den utgaven av Sarah Palin som VG presenterte høsten 2008, kan forstås langs to spor. Den ene forståelsen vil betrakte Palin som amerikansk politiker og stemmesanker (Anderson & Weymouth 2007:18). Langs dette sporet kan argumenter om journalistikkens samfunnsoppdrag og folkeopplysning tas i bruk. Det kan hevdes at vesentlighet og aktualitet er viktige kriterier, og at også Norges befolkning skal få informasjon om en amerikansk visepresidentkandidat, fordi det ut ifra et demokratisk perspektiv er nødvendig. I denne forståelsen vil politikerdiskursen som regel ha hegemoni, og andre diskurser vil forbli sidediskurser eller underdiskurser. Eventuelle avvik fra hegemoniet, for eksempel i tabloid retning, vil kunne aksepteres dersom målet helliger middelet.

---

²⁰ <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2011/01/20/AR2011012004349.html> Sist åpnet

17.2.2011

Det andre sporet Palin-dekningen kan forstås langs, er mer tilpasset dagens profittdrevne mediemarked (Anderson & Weymouth 2007:18). Realiteten i denne forståelsen er at oppslag om Palin må selge godt med aviser. Hvis det avisen skriver om Palin, er dårlig vinklet, vil utgaven selge lite (eventuelt vil det føre til lavere salg neste dag), og den uunngåelige konsekvensen av lave salgstall over tid er konkurs. Derfor må Palin-oppslagene, sammen med resten av artiklene og reportasjene, selge aviser. I denne forståelsen trenger ikke politikerdiskursen ha hegemoni. Den kan ha det, dersom redaksjonen mener det er formålstjenelig, men det kan også være at andre diskurser dominerer, for eksempel popularitetsdiskursen, familiekonfliktdiskursen, morsdiskursen eller blondinediskursen. Poenget her er at avisen foretar bevisste valg om hva som skal skrives om Palin, og hvordan det skal skrives, og at det er kommersielle hensyn som er styrende for valgene som tas.

At Levi Johnston på sin Myspace-side oppga at han ikke var interessert i barn, var likegyldig for VG helt frem til det viste seg at han var far til fosteret Bristol Palin hadde i magen. Da graviditeten ble kjent, skrev VG naturligvis om Johnstons Myspace-profil, og årsaken er åpenbar: Sarah Palin hadde fått en svært delikat sak midt i fanget, og saken inneholdt litt politikk (abortspørsmålet), litt konflikt (attpåtil med svigersønnen) og litt sex (alltid juicy). Denne blandingen selger aviser, og VGs oppgave ble ganske enkelt å fortelle den kinkige historien på en god måte. At historien ble konstruert av uttalelser og standpunkter gitt i ulike kontekster, ble det ikke lagt skjul på i oppslaget. Derfor kan det ikke hevdes at VG lurer folk, men den våkne VG-leser vil likevel registrere at konflikten mellom Sarah Palin og Levi Johnston *er* konstruert, og kanskje dratt litt lenger enn det strengt tatt er belegg for. En slik ”spissing” kan kalles god journalistikk, siden det kan gi gjenklang i flere av nyhetskriteriene. Journalistikken kan imidlertid også kalles spekulativ, siden vi kan anta at det ligger inntjeningshensyn i bunnen. Hva man kaller god, og hva man kaller spekulativ journalistikk, vil avhenge av synspunktet man har på avisleseren: Er mediebrukeren en forbruker med kjøpekraft eller en borger med stemmerett? I VGs diskurser om Sarah Palin virker forbrukerperspektivet å veie tyngst.

7. Konklusjon og kritiske bemerkninger

Problemstillingen for denne oppgaven har vært å avdekke diskurser i VGs dekning av Sarah Palin i presidentvalgkampen i 2008. Innenfor politikerdiskursen har jeg avdekket en farlighetsdiskurs, en ufarlighetsdiskurs, en dyktighetsdiskurs, en udyktighetsdiskurs, en fremtidsdiskurs og en popularitetsdiskurs. Videre har jeg avdekket diskurser som faller utenfor politikerdiskursen. Vi har sett morsdiskurs, familiekonfliktdiskurs, kvinnediskurs og blondinediskurs. Jeg har vist at politikerdiskursen har ligget som premiss for to av de næranalyserte oppslagene, og morsdiskursen har hatt samme rolle i det tredje. Av diskursene jeg har avdekket, er det morsdiskursen og blondinediskursen som kan sies å skille seg mest fra de tenkemåtene som vanligvis preger omtalen av politikere i norske medier. Ved å utforske diskursene har jeg vist at VG aktivt har gått inn for å konstruere Sarah Palin som mor. Jeg har også vist at avisen gjennom blondinediskursen har fremstilt Sarah Palin som dum og deilig, og at styrken i denne diskursen har økt jo nærmere valgdagen vi kom.

Hva betyr så disse funnene i en større sammenheng? Det denne masteroppgaven på generelt plan bidrar til, er å fylle en liten del av den hvite flekken på kartet over diskursanalyse av norske aviser, for øvrig noe Hågvar etterlyser (2003: 19). Jeg har vektlagt Faircloughs dimensjon to, den diskursive praksisen, fordi det er på dette nivået journalistikken befinner seg. Det er i den diskursive praksisen de redaksjonelle vurderingene foretas, og resultatet blir de vinklede oppslagene. Det er i den diskursive praksisen jeg har tolket meg frem til VGs Sarah Palin-diskurser. Videre har jeg bidratt til å vise at VGs dekning av Sarah Palin kanskje like mye som noe annet fungerer som krydder i den generelle dekningen av amerikansk politikk. Sarah Palins fremvekst som politiker i VG skjedde samme høst som økonomikrisen ble utløst. Konsekvensen av den var at store deler av verdensøkonomien ble reorganisert, og i USA ble viktige industrier som bank- og bilsektoren delvis nasjonaliserte. Sarah Palins potensielle rolle som lovgiver i denne krisen ble marginalisert i VG, og i stedet handlet Palin-artiklene om at hun var kvinne og mor, om hennes gravide datter, klønete TV-intervju, dyre klesdrakter og ”lekre” utseende. Naturligvis er det enkelt å kritisere VG for ikke å skrive om de ”viktige” sakene. Mot en slik kritikk kan det innvendes at avisen må finne en balanse mellom det som selger og det avisen burde skrive om i henhold til vesentlighetskravet i nyhetsverdiene. Imidlertid fremstår det som et paradoks når VG skriver at Palin er den vi ”egentlig vet minst om”, for strengt tatt vet vi ganske mye om henne: Vi vet at hun har vært missedeltager, at hun kjører ungene på trening, at hun ble bestemor tidlig, at hun liker å gå på elgjakt og at hun gjerne drikker øl med gutta på puben. En annen sak er om vi ”egentlig vet” hva slags politikk hun står for.

Akkurat som alle nyhetsartikler i avisene vinkles, er også denne oppgaven vinklet. Fortolkningen min av VGs tekster om Sarah Palin er én av potensielt veldig mange. Jeg har presentert et utsnitt, og utsnittet ville muligens sett annerledes ut om noen andre hadde skrevet denne oppgaven. Kvantitativt kan det innvendes at variablene jeg har definert, ikke fanger opp hele bildet av Palin. Jeg har imidlertid vist at jeg innledningsvis opererte med variabler som jeg siden forkastet, og at nye variabler ble føyd til etter hvert som jeg ble bedre kjent med empirien. Ved å spille med åpne kort har jeg forsøkt å styrke oppgavens reliabilitet og validitet. Kodeskjemaets interkoder-reliabilitet ble .89, noe som er godt over det som regnes som akseptabelt (Neuendorf 2002: 143). En annen bemerkning kan være at antall variabler ble så høyt som 20. Et alternativ kunne vært å definere en variabel som Familie, men da ville jeg gått glipp av viktige nyanser, blant annet med hensyn til Palins barn og ryktene som gikk ut at det var Bristol, ikke Sarah, som hadde født lille baby Trig.

På kvalitativt nivå innvendes det ofte mot diskursanalysen som metode at den er venstresidens samfunnskritikk (Tønnesson 2007: 230). Uavhengig av den påstanden vil jeg hevde at det jo er en fare for at egne verdier og forutinntatthet kan være med på å prege tolkningen av presstekster. På samme måte ville muligens en lingvist eller en sosiolog ha sirklet inn andre Palin-diskurser enn det jeg har gjort. Men som jeg refererte til i teorikapittelet:

Diskursanalysen handler nettopp om å tolke fremfor å måle (Hesmondhalgh 2006: 120). Verdinøytral tolkning forekommer meg nærmest utopisk. Jeg mener det alltid vil ligge en viss grad av subjektivitet til grunn i analysen. For å bøte på det Entman (2010) kaller *slant* og *bias*, har jeg forsøkt å analysere oppslagene på en mest mulig transparent måte, og både gjennom kodeskjemaet, segmenteringsskjemaene og figurene knyttet til de fire aktene har jeg *vist* hvilke diskurser jeg har avdekket.

Da Sarah Palin svarte “lipstick” på spørsmålet om hva som var forskjellen på en hockey mom og en pitbull, oppsummerte hun på mange måter det som skulle bli de to mest bemerkelsesverdige diskursene VG plasserte henne i: Morsdiskursen (hockey mom) og blondinediskursen (lipstick). Hvor fruktbart det er å forstå en amerikansk visepresidentkandidat innefor disse rammene, kan diskuteres. I denne masteroppgaven har jeg påvist diskurser som kan forklare hvorfor Sarah Palin ble så hyppig omtalt av VG i presidentvalgkampen i 2008. Dersom Sarah Palin skulle bli kandidat ved fremtidige presidentvalg i USA, vil det være en interessant oppgave for kommende mastergradsprosjekter å kartlegge eventuelle endringer i diskurslandskapet som omgir henne.

8. Litteratur

Anderson, Peter J. & Weymouth, Anthony (2007): "The Changing World of Journalism" i Anderson, Peter J. & Ward, Geoff: *The Future of Journalism in the Advanced Democracies*. Hampshire: Ashgate

Anderson, Peter J. (2007): "Introduction" i Anderson, Peter J. & Ward, Geoff: *The Future of Journalism in the Advanced Democracies*. Hampshire: Ashgate.

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (2005): *Textens mening och makt. Medtodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Bruhn Jensen, Klaus (ed) (2002): *A Handbook in Media and Communication Research*. London - New York: Routledge.

Continetti, Matthew (2009): *The persecution of Sarah Palin: How the elite media tried to bring down a rising star*. New York: Sentinel (published by the Penguin Group).

Entman, Robert M. (2010): *Media framing biases and political power: Explaining slant in news of Campaign 2008* in Journalism. Sage Journals Online.

Everett, Euris Larry og Furseth, Inger (2008): *Masteroppgaven. Hvordan begynne – og fullføre*. Oslo: Universitetsforlaget.

Fairclough, Norman (1995): *Critical Discourse Analysis*. London: Longman.

Fairclough, Norman (1995b): *Media Discourse*. London: Edward Arnold.

Fairclough, Norman (2010): *Critical Discourse Analysis. The Critical Study of Language*. Harlow: Longman.

Frederickson, B. & Roberts, T. A. (1997): Objectification theory: Toward understanding women's lived experiences and mental health risks. *Psychology of Women Quarterly*, 21, 173–206.

Foucault, Michel (1999): *Diskursens orden: Tiltredelsesforelesning holdt ved Collège de France 2. desember 1970, overs. og etterord Espen Schaanning*. Spartacus: Oslo. (Virusserien, nr. 3. Utkom første gang på fransk i 1971.)

Galtung, Johan & Ruge, Marie Holmboe (1965): The structure of foreign news: The presentation of the Congo, Cuba and Cyprus Crisis in Four Norwegian Newspapers. *Journal of Peace Research* (1965) 2: 64.

Gillespie, Marie & Toynbee, Jason (eds) (2006): *Analysing Media Texts*. Milton Keynes: Open University Press.

Goldberg, Jamie L. & Nathan Heflick (2009): Objectifying Sarah Palin: Evidence that objectification causes women to be perceived as less competent and less fully human. *Journal of Experimental Social Psychology* 45 (2009) 598–601.

Hellevik, Ottar (2006): *Forskningsmetode i sosiologi og statsvitenskap*. Oslo: Universitetsforlaget.

Hesmondhalgh, David (2006): "Discourse analysis and content analysis" i Gillespie & Toynbee (eds): *Analysing Media Texts*. Milton Keynes: Open University Press.

Hågvar, Yngve Benestad (2007): *Å forstå avisa. Innføring i praktisk presseanalyse*. Bergen: Fagbokforlaget.

Hågvar, Yngve Benestad (2003): *Hele folkets diskurs: en kritisk diskursanalyse av den gode VG-sak*. Oslo: Norsk sakprosa i samarbeid med Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening

Jørgensen, Marianne Winther og Louise Phillips (2002): *Diskursanalyse som teori og metode*. Roskilde: Universitetsforlaget.

Kress, Gunther & van Leeuwen, Theo (1996): *Reading Images. The Grammar of Visual Design*. London: Routledge

Lundgren, Kristina, Birgitta Ney & Torsten Thurén (1999): *Nyheter – att lesa tidningstext*. Stockholm: Ordfront förlag.

Murdock, Graham (2002): "Media, culture and modern times" i Klaus Bruhn Jensen (ed): *A Handbook in Media and Communication Research*. London - New York: Routledge.

McNair, Brian 1998: *The Sociology of Journalism*. Hodder Arnold.

Neuendorf, Kimberley A. (2002): *The Content Analysis Guidebook*. Thousand Oaks - London: Sage.

Neumann, Iver B. (2002): *Mening, materialitet og makt: En innføring i diskursanalyse*. Bergen: Fagbokforlaget.

NTB-språket – Ordliste og språklige råd (2007). Kunnskapsforlaget

Pew Research Center For The People & The Press (2008): *Winning the Media Campaign: How the Press Reported the 2008 Presidential General Election.*

Pew Research Center For The People & The Press (2008): *McCain's Image Improves – With Big Assist From Palin.*

Pew Research Center For The People & The Press (2008): *Many Say Press Has Been Too Tough On Palin.*

Roksvold, Thore (2005): *Var avisspråket bedre før? En metodetriangulert studie av normendringer i norsk avisspråk på 1900-tallet.* Dr.philos.-avhandling ved Det humanistiske fakultet, Universitetet i Oslo.

Rose, Lawrence (2009): *Metodelære.* Forelesning. Oslo: Institutt for statsvitenskap, 21.1.2009.

Schrøder, Kim Christian (2002): "Discourses of fact", i Klaus Bruhn Jensen (eds): *A Handbook in Media and Communication Research.* London - New York: Routledge.

Tønnesson, Johan L. (2007): "Hva søker sakprosaens sporhunder? Og hvorfor Hågvar ikke noen sporhund, men en oppdager". Etterord i Yngve Benestad Hågvar: *Å forstå avisa. Innføring i praktisk presseanalyse.* Bergen: Fagbokforlaget.

Vagle, Wenche, Margareth Sandvik og Jan Svennevig (2004): *Tekst og kontekst. En innføring i tekstlingvistikk og pragmatikk.* Landslaget for norskundervisning. J.W. Cappelens forlag.

Wærstad, Knut (1993): *Verdens Gang?* Hovedavhandling ved embetsstudiet i sosiologi. Universitetet i Oslo: Institutt for sosiologi.

9. Vedlegg

Vedlegg 1: Segmentering av "Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK"

Tekst	Stemme	Kommentar
1. Bristol (17) og Levis (18) ufødte barn blir STORPOLITIKK	VG	Overskrift..I motsetning til "Slo alle menn" er denne overskriften ikke en kommentar til bildet som illustrerer saken.
2. Vil han være far til visepresidentkandidatens barnebarn?	VG	Undertittel. Spørsmålet fremstår som noe malplassert, siden VG i en undersak på samme side skriver "Levi drar til landsmøtet" og Levis mor, Sherry, er sitert på at de to tenåringene hadde planer om å gifte seg før Bristol ble gravid. Også dagen tidligere, 2. september, skrev avisen at de to planla å beholde barnet.
3. LAFAYETTE (VG)	VG	Dateline. Det er i datelinen vi får informasjon om hvor artikkelen skrives fra – eller hvor avisen vil at vi skal få inntrykk av at den skrives fra. Her er det imidlertid uklart om vi befinner oss i Lafayette i delstaten Louisiana eller i delstaten Indiana, men det som synes klart, er at oppslaget er skrevet av VGs USA-korrespondent, noe også fotobylinen midt i brødteksten indikerer.
4. Med uttalelsen «ønsker ikke barn» står plutselig 18 år gamle Levi Johnston midt oppe i den amerikanske presidentvalgkampen.	Levi Johnston, indirekte	Ingress. Hvis undertittelen kan betraktes som en "set-up", er ingressen "pay-off'en". VG har funnet en "uttalelse" fra Johnston som er med på å så tvil om han vil beholde barnet. Som det skal vise seg i brødteksten, er "uttalelsen" hentet fra feltet der man legger inn personlig informasjon i nettsamfunnet Myspace.com. Det er altså ingen uttalelse i den forstand at Johnston har <i>talt</i> om seg selv. Men den logiske slutningen av spørsmålet i undertittelen og svaret i ingressen er: Nei,

		han vil ikke være far til visepresidentens barnebarn.
5. Akkurat det i (sic) orkanen Gustav stilnet og det republikanske landsmøtet virkelig skulle sette John McCain og visepresidentkandidat Sarah Palin (44) på dagsorden, blåste en ny storm opp.	VG	Brødtekst. Tenåringsgraviditeten sidestilles med orkanen Gustav, som førte til at rundt to millioner amerikanere måtte evakueres ²¹ . Orkanen tok mye av oppmerksomheten fra republikaneres landsmøte i Minnesota, og VG antyder at graviditeten også vil gjøre det. Vi ser at VG poengterer at Palin er 44 år gammel, mens McCains alder ikke registreres.
6. Den 17 år gamle skolejenta og datteren til Palin, Bristol, er gravid i femte måned.	VG	Brødtekst. Dette er sakens kjerne. Nyheten kom allerede 1. september, siden VG 2. september skrev en helside om hvor ”stolt” Sarah Palin var over at datteren var gravid. Dette segmentet er med andre ord ikke nytt, alle opplysningene i denne setningen sto på trykk i VG dagen før og ble kjent i USA enda en dag tidligere. Men vi kan anta at VG velger å trykke det igjen, for å understreke det spektakulære i at datteren til en kvinne som er motstander av sex før ekteskapet, er gravid – ugift og bare 17 år gammel. Ved å omtale datteren som ”skolejente” understreker VG at Bristol er ung.
7. Levi Johnston er faren.	VG	Brødtekst. Sammenstiller vi segment 1 og 2 er det vanskelig å komme til en annen konklusjon enn den vi får presentert i segment 7. I så måte virker den overflødig. Setningen er i seg selv verdinøytral og nøktern, og den gir ingen assosiasjoner til det som skal komme senere i brødteksten.
8. I en erklæring fra Palinfamilien (sic) slo de fast at det svært unge paret skulle gifte seg og at de i (sic) sammen skulle oppdra barnet.	Palin-familien, indirekte.	Brødtekst. Essensen i dette segmentet, at Bristol og Levi skal gifte seg, sto også på trykk i VG-utgaven dagen før, men da med en ikke navngitt person i McCain-leiren som kilde. Identiteten til subjektet i dette segmentet er uklart. Om ”de” viser til Palin-

²¹ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/7595196.stm> Sist åpnet 17.2.2011

		familien eller til Levi og Bristol blir ikke kommunisert, trolig er det snakk om det første. Videre viser bruken av adverbet ”svært” at VG oppfatter de vordende foreldrene om altfor unge til å få barn.
9. Men så var det faren da:	VG	Brødtekst. Tonen i dette segmentet bryter radikalt med tonen i segmentene forut. Språket er muntlig, men setningen virker nedlatende. I segment 8 hører vi om et ungt par som skal gifte seg og oppdra et barn, men i segment 9 er det liten tvil om at det kommer til å bli problematisk med en mann av Levi Johnstons kaliber. VG fremstår nærmest som bekymret; <i>hvordan skal nå dette gå, da?</i>
10. 18 år gamle Levi Johnston, selverklært redneck, ishockeyspiller som liker fest og moro.	VG, indirekte Johnston	Brødtekst. Med unntak av ”redneck” er det nok lite i omtalen av Johnston som ikke angår også andre 18-årige hockeyspillere. Ordet ”redneck” oversettes av Kunnskapsforlaget ²² til ”bondetamp, spesielt om uuttannet, fattig, hvit sørstatsbonde”. Vi får assosiasjoner til noe dumt og enkelt, kanskje til og med til noe farlig. Implisitt ligger det at Levi ikke er egnet til å oppdra et barn.
11. Han skal etter sigende ikke være like klar for å bli far.	VG	Brødtekst. I dette segmentet svarer VG igjen på spørsmålet i undertittelen: ”Vil han være far til være far til visepresidentenes barnebarn”. VG legger sammen to pluss to og lander på at Johnston ”ikke er klar”. Svaret på undertittelen blir derfor: Nei, 18-åringen vil ikke være far. Avisa tar et forbehold ved å

		skrive "etter sigende".
12. På hans hjemmeside på nettsamfunnet Myspace har han statusen «i et forhold».	VG, indirekte Johnston	Brødtekst. Dette segmentet er i hovedsak et bindeledd mellom det forrige og det neste. På det som virker å være Johnstons Myspace-side i skrivende stund, 15.11.2010, står han for øvrig oppført som "forlovet" og med hensyn til barn står det "gravid" ²³ .
13. Om barn står det ganske enkelt at han ikke vil ha det.	VG, indirekte Johnston	Brødtekst. Her finner vi igjen "uttalelsen" VG omtalte i ingressen. Segmentet antyder at 18 år gamle Levi Johnston har havnet i uløkke. Det står imidlertid ikke når denne "uttalelsen" er gitt. Segmentene 9-13 er skrevet i med uthevet tekst, som vitner om at VG tolker denne sekvensen som viktigere eller mer oppsiktsvekkende enn resten av brødteksten.
14. Urokkelig	VG	Mellomtittel. Adjektivet beskriver Sarah Palins støtte til abortsaken. Vi legger merke det at det ikke står en sitatstrek foran, og slikt sett er det VG som beskriver Palins abortmotstand som urokkelig.
15. Den konservative visepresidentkandidaten, Sarah Palin, har i en årrekke profilert seg som en svært sterk motstander av både sex før ekteskapet og abort.	VG	Brødtekst. Avsnittet markerer en ny utvikling i saken, vi er tilbake i politikerdiskursen, og det er Palins kristenkonservative ståsted som vektlegges. Hun omtales på en måte som gjør at hun fremstår som en motsetning til den unge mannen som har gjort datteren hennes gravid. Det er denne spenningen som driver saken fremover. Sarah Palin er imot sex før ekteskapet, den ugifte datteren er gravid, Sarah Palin er imot abort, Levi har "sagt" at han ikke vil ha barn – hva nå? Vi legger merke til at Palin ikke bare er en sterk motstander av abort, hun er en "svært sterk motstander".

²³ <http://www.myspace.com/levilovesbristol> Sist åpnet 17.2.2011

<p>16. - Jeg har vært en urokkelig støttespiller for antiabort saken (sic) siden jeg som barn først forsto hvilke (sic) grusomhet en abort er (sic) sa hun i et intervju med lokalavisen Anchorage Daily News i sin 2006-valgkamp for å bli guvernør i Alaska.</p>	<p>Palin, direkte tale</p>	<p>Brødtekst. Sitatet bekrefter VGs beskrivelse av Sarah Palin i det forrige segmentet. Imidlertid har VG igjen gått tilbake i tid for å finne et sitat som passer inn i dramaturgien i oppslaget. Uttalelsen er gitt til avisen Anchorage Daily News i Alaska to år tidligere, hvilket det heller ikke legges skjul på. Konteksten rundt Palin-sitatet skiller seg kraftig fra konteksten i Myspace-”uttalelsen” til Levi, men slik sitatet og uttalelsen presenteres i oppslaget, ser vi klart at det er konflikten mellom Palin og den unge mannen som er navet i spenningen.</p>
<p>17. Palin ønsker å finansiere utdanningsprogrammer i skolen for å lære ungdommen ikke å ha sex før ekteskapet.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. VG bruker Palins avholdenhetsprinsipp for ytterligere å bygge opp under konflikten med Levi. Her ser vi politikeren Palin om har blitt ydmyket av rednecken Levi. Hans ”fest og moro”-liv bryter med Palins politiske plattform, og ekstra pikant blir det naturligvis siden dette dreier seg om sex. Vi legger merke til at Bristols rolle er fraværende – det er Levi som har gjort Sarah Palins datter gravid.</p>
<p>18. Å ha sex og samlivsundervisning i skolen (sic) og lære elevene om prevensjon, er hverken hun eller McCain villige til å støtte.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Igjen blir John McCain dratt inn i oppslaget, og det legitimerer ordet ”STORPOLITIKK” fra tittelen. Segmentet bygger videre på det foregående og understreker ikke bare Palins, men hele McCain-kampanjens nærmest pavelige holdning til sex.</p>
<p>19. Ifølge flere valgekspertene skulle nettopp denne holdningen sikre de konservative stemmene til republikanerne.</p>	<p>VG, valgekspertene, indirekte</p>	<p>Brødtekst. Som i forrige næranalyse ser vi at en uidentifisert gruppe mennesker, ”valgekspertene”, trekkes inn for å målbære et bestemt synspunkt (sist var det ”politiske analytikere”). Denne gangen antyder de at Levi muligens kan ha forårsaket at McCain/Palin går glipp av stemmer. Segmentet gir ytterligere legitimitet til oppslagets overskrift, men avsenderen for budskapet er <i>de uspesifiserte andre</i>.</p>

<p>20. Barnefaren, Levi Johnston (sic) er vokst opp sammen med Bristol i byen Wasilla i Alaska.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Avsnittet vender tilbake til Levi, og her vever VG igjen Bristol inn i fortellingen. Vi introduseres for Levis bakgrunn og får vite at han må ha kjent Bristol i mange år.</p>
<p>21. Levi var et år eldre enn kjæresten.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. VG omtaler plutselig Levi i fortid. Dette er første gang i oppslaget vi får vite at de to faktisk hadde et kjærlighetsforhold før Bristol ble gravid.</p>
<p>22. Han spilte på Wasilla High Schools eget ishockeylag og var ifølge flere kamprapporter i lokalavisen litt av en hardhaus på isen.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Segmentet bygger videre på segment 9, 10 og 11. Også i dette segmentet kan vi ane en nedlatende holdning. "Litt av en hardhaus" passer fint i hop med "redneck". Siden hans idrettslige prestasjoner kan sies å være underordnet i denne sammenhengen, er det nært å tro at VG bruker "hardhaus"-opplysningen til å forstreke bildet av ham som uvøren, direkte og enkel (og kanskje litt dum?).</p>
<p>23. Blant Wasillas knappe 10 000 innbyggere skal det ifølge den velrenommerte avisen Chicago Tribune vært en offentlig kjent hemmelighet at bysbarna ventet et barn.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. VG skriver at "alle" i hjembyen visste om graviditeten. Opplysningen står løsrevet fra resten av teksten og fremstår som litt for god til å være sann. Det virker også som om VG tviler på at en avis med hovedsete i Chicago, nesten 6.000 km unna Wasilla, hevder at graviditeten var en offentlig hemmelighet. VG gir avisen hedersbetegnelsen "velrenommert", og den slags adjektiver om kilder brukes vel kun når en avis ikke helt går god for opplysningen den bringer til torgs?</p>
<p>24. Høy stjerne</p>	<p>VG</p>	<p>Mellomtittel. Sikter til Sarah Palins status blant abortmotstandere. Igjen sier vi at VG utelater sitatstreken, og betegnelsen blir stående for VGs regning.</p>
<p>25. Om seg selv sier han følgende: «Jeg er en «redneck» som liker snowboard,</p>	<p>VG, Levi Johnston,</p>	<p>Brødtekst. VG refererer til Levi Johnstons omtale av seg selv. Dette segmentet inneholder lite nytt</p>

motocross, men jeg lever for å spille ishockey.	indirekte	sammenlignet med segment 10. Hvem han kommer med karakteristikken til, opplyses det ikke om.
26. Jeg liker å dra på telttur og henge med venner, fiske og bare slappe av,» står det ifølge US Magazine.	VG, Levi Johnston, indirekte	Brødtekst. Segmentet er en fortsettelse av beskrivelsen over. Siden karakteristikken ligner på den vi fikk i segment 10, der Myspace var kilde, blir en rimelig antagelse at også denne informasjonen er hentet fra nettsamfunnet, men det er US Magazine som er oppgitt som kilde. Vi bør av den grunn formode at det er US Magazine som er VGs kilde til Levis "uttalelser", og at det er US Magazine som har vært på Myspace-siden til Levi. Vi ser at segmentene 25 og 26 er en forlengelse av segmentene forut, og at mellomtittelen i segment 24 derfor bryter opp bolken som dreier seg om Levi.
27. Offentliggjøringen av datteren Bristols graviditet skal skyldes et falskt rykte om at Sarah Palins barn Trig, som hun fikk i april i år, egentlig var hennes datters barn.	VG	Brødtekst. Denne informasjonen gikk frem av undertittelen i et Palin-oppslag som sto på trykk en dag tidligere. Da var det snakk om "spekulasjoner" og "rykteflom", og i dette oppslaget snakkes det om "rykter". Ingen av stedene får vi vite hvem som fremsetter ryktene, eller hvordan de har oppstått, og i så måte faller VG for fristelsen til å bli ryktespreder. Gjentakelsen av ryktefremsettingen har ingen betydning for vinklingen på saken, utover at den krydrer den og gjør den mer pikant, jmf ofanismen, for påstanden er ganske uhyrlig.
28. Trig er viktig på mer enn en måte.	VG	Brødtekst. Segmentet impliserer at Trig er viktig med hensyn til de anonyme påstandene rundt hvem som egentlig er moren hans. Samtidig peker segmentet frem mot neste segment. Kan det tenkes at Trig er viktig også for VG?
29. Sarah Palins femte barn ble nemlig født med Downs syndrom.	VG	Brødtekst. VG hevder at deler av Trigs viktighet har sammenheng med at han er utviklingshemmet.

<p>30. Den republikanske visepresidentkandidaten fikk greie på at barnet hadde syndromet (sic) men ønsket allikevel å bære det frem.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Segmentet står i sterk kontrast til segment 15 og 16, hvor VG omtaler Palin som en "svært sterk motstander" av abort. Derfor fremstår det som underlig at VG skriver at hun "allikevel" ville føde barnet, til tross for at fosteret hadde Downs syndrom. Et "likevel" ville vært mer på sin plass dersom Palin hadde valgt å fjerne fosteret; <i>Palin er abortmotstander, men valgte likevel abort</i>. Ordet "allikevel" avslører at VG oppfatter det som ålreit med abort dersom barnet har Downs.</p>
<p>31. Dette har gitt Palin en høy stjerne hos abortmotstanderne.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. At Palin er tro mot sine idealer, gjør henne populær blant sine likesinnede. Det er dette segmentet mellomtittelen i henspiller på.</p>
<p>32. Palin er også et fremtredende medlem av organisasjonen «Feminist for life.» Ifølge deres nettsider er «abort er en refleksjon av et samfunn som ikke har greid å møte kvinners behov.» (sic)</p>	<p>VG, Palin indirekte.</p>	<p>Brødtekst. Igjen henter VG uttalelser/sitater hentet fra en annen kontekst enn konteksten som omgir selve oppslaget. Palins abortmotstand blir plassert i en feministisk diskurs, og vi legger merke til at det religiøse aspektet nå er borte, til tross for at det var svært dominerende ved Palin-uttalelsene VG trykket i "Slo alle menn".</p>
<p>33. - Jeg tror på kvinners styrke og alt potensial for menneskelig liv, sa hun til lokalavisen Anchorage Daily News i forbindelse med kampen for å bli guvernør i Alaska i 2006.</p>	<p>Palin, direkte tale</p>	<p>Brødtekst. VG vender tilbake til intervjuet sitatet i segment 16 ble hentet fra. Hun uttaler seg som feminist og mor. Henvisningen til guvernørvalgkampen to år tidligere plasserer også uttalelsen i en politikerdiskurs. En utdyping av Trigs viktighet får vi ikke, men vi kan tolke det dit hen at Trig er viktig fordi han lot Sarah Palin få vise omverdenen at hun står for det hun sier.</p>
<p>34. Det har vært uttalt skepsis mot måten McCain valgte visepresidentkandidat på, også fra republikanerne, etter at det ble kjent at han bare hadde møtt henne</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. I dette segmentet tar oppslaget i ny retning, og her handler det om kritikk mot prosessen som ledet fram til at John McCain valgte Palin. Setningen har imidlertid ingen agens, vi får ikke vite hvem kritikerne er. I journalistisk forstand er opplysningen svært</p>

en gang før han ga henne tilbudet.		interessant, og jeg vil påstå at den fortjener eget oppslag. CNN ²⁴ , The Sunday Times ²⁵ og Wall Street Journal ²⁶ kjørte egne saker med nettopp den vinklingen.
35. Måten det ble kjent på at hennes 17 år gamle datter var gravid, og at mannen har en gammel dom for fyllekjøring, har økt noe av spenningen.	VG	Brødtekst. Spenningen det vises til, virker å være mellom McCain-leiren og kritikerne internt i GOP. Måten graviditeten ble kjent på, fikk vi vite om i segment 27, og ryktene var også en hovedingrediens i oppslaget om graviditeten dagen før. Todds fyllekjøring er en ny informasjon. VG løfter frem det de kritiske partifellene har imot Palin.
36. Begeistret	VG	Mellomtittel. Viser til McCains støtte til Palin
37. Under valgkampmøter i Ohio og Pennsylvania i går ble John McCain spurt om hva slags bakgrunnssjekk som ble gjennomført på Palin før hun ble tilbudt kandidaturet.	VG	Brødtekst. Tonen i dette segmentet viser at vi er tilbake i valgkampmodus med flere møter i flere delstater på en og samme dag. Det bygger videre på forrige segment og leder frem mot et sitat der McCain forsvarer seg mot kritikken som ble fremført i segment 34. Dette segmentet utgjør en klar politikerdiskurs og står helt løsrevet fra hovedvinklingen i oppslaget, nemlig at Levi ikke vil ha barn.
38. - Prosessen var grundig, og jeg er fornøyd med resultatet, sa McCain, og la til:	McCain, direkte tale	Brødtekst. McCains sitat tilbakeviser "den uttalte skepsisen" mot utvelgelsen av Palin og er tilfreds med den såkalte "vetting process".
39. - Jeg vil gjerne få gjentatt hvor begeistret jeg er for å ha Sarah Palin,	McCain,	Brødtekst. McCain fremstår som upåvirket av bråket rundt Palin, men at han må repetere sin begeistring

²⁴ <http://politicalticker.blogs.cnn.com/2008/08/29/how-mccain-chose-palin/> Sist åpnet 17.2.2011

²⁵ http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/us_and_americas/us_elections/article4641397.ece Sist åpnet 17.2.2011

²⁶ <http://blogs.wsj.com/washwire/2008/08/29/when-john-met-sarah-how-mccain-picked-palin/> Sist åpnet 17.2.2011

<p>Alaskas store guvernør, som visepresidentkandidat.</p>	<p>direkte tale</p>	<p>antyder at han erkjenner at det har vært mye negativ publisitet rundt henne. Og skulle McCain ha ytret seg tvilende til Palin, ville det jo satt ham selv i et dårlig lys.</p>
<p>40. Advokaten som har vært ansvarlig for bakgrunnsrapporten, sa at Palin uoppfordret hadde fortalt om datterens graviditet og om ektemannens over tjue år gamle arrestasjon for promillekjøring, da hun ble spurt om ting som kunne vanskeliggjøre kandidaturet.</p>	<p>VG, McCains advokat indirekte</p>	<p>Brødtekst. Ifølge dette segmentet har både Palin og McCain vært oppmerksom på det som nå blir brukt imot dem. Segmentet viser Palin som en redelig person som spiller med åpne kort og tilsynelatende ikke har noe å skjule. Fortsatt er vi langt unna hovedvinklingen i oppslaget. Den nedlatende tonen Levi Johnston ble omtalt i, er helt borte, og det er politikerdiskursen som råder.</p>
<p>41. Og de som trodde at Barack Obama ville slå politisk mynt på McCain-Palin kampanjens små problemer, tok feil. I en tale han holdt i Monroe, Michigan tok han et kraftig oppgjør med sammenblanding av politikk og privatliv.</p>	<p>VG, Obama indirekte</p>	<p>Brødtekst. Vi legger merke til kontrasten mellom ”små problemer” i dette segmentet og ”POLITISK KAOS”, som det sto i forsidehenvisningen. På samme måte som nyhetsartikler skrives med prinsippet om fallende viktighet, virker det også som det er et prinsipp om fallende konfliktnivå i artikkelen. Den store spenningen mellom Palin og ”svigersønnen” dominerte den første delen av oppslaget, men i dette segmentet ser vi mannen i som i utgangspunktet er Palins fremste rival, forsvare henne.</p>
<p>42. -La meg være så klar som mulig. Jeg mener at menneskers familier er forbudt område, og barn spesielt. Dette burde ikke være en del av politikken. Det har ingen relevans for guvernør Palins utførelse av jobben som guvernør eller hennes potensielle utførelse av jobben som visepresident, sa Barack Obama, selv sønn av en tenåringsmor.</p>	<p>Obama, direkte tale</p>	<p>Brødtekst. Kritikken fra Obama rettes mot pressen. Kanskje det er naturlig, siden Obama selv har vokst opp i utradisjonelle omgivelser. Uansett, i avslutningen på oppslaget ser vi to leirer som kjemper om Det hvite hus, men som danner felles front mot pressen. Konflikten som ble dannet ve hjelp av presentasjonsbaserte nyhetskriterier er helt borte når VG kun forholder seg til uttalelser gitt innenfor oppslagets kontekst.</p>

<p>43. Bildetekst: OMSTRIDT: Gravide og ugifte Bristol Palin (17) holder lillebroren Trig mens moren, Sarah Palin vinker mot folkemengden i Fairborn, Ohio, 29. august. Republikanernes presidentkandidat John McCain (t.v.) har nettopp kunngjort at Alaska-guvernøren er hans visepresidentkandidat. Foto: EPA</p>		<p>Bildet har ingen sammenheng med overskriften og vinklingen på saken. Vi kan anta at oppslaget hadde fått større plass i avisen dersom desken hadde hatt et bilde som kunne illustrert avstanden og konflikten mellom Levi Johnston og Sarah Palin. Bildet er hentet fra GOP-møtet i Ohio der Palin ble lansert som McCains visepresidentkandidat.</p>
--	--	--

Vedlegg 2: Segmentering av "Pitbull med appell"

Tekst	Stemme	Kommentar
1. Pitbull med appell	VG	Overskrift. Delvis kommentar til bildet. Tittelen spiller både på Palins egen pitbull-uttalelse og hennes popularitet som politiker. Vi må anta at VG her presenterer en bevisst tvetydighet: Palin er aggressiv og scorer politiske poeng.
2. Sarah Palin til angrep med et smil	VG	Undertittel. Akkurat som noen pitbuller er kamphunder som skal gå i strupen på motstanderen, skal også Palin angripe. Men i motsetningen til hunden skal Palin bruke smilet som angrepsvåpen. Et smil som vi tidligere i valgkampen har lært er dekket med lepestift. Tidligere har Palin også blitt kjent under økenavnet fra barndommen – Sarah Barracuda.
3. Det er McCain som kan bli president, men det er Sarah Palin som er fremtiden til det Republikanske (sic) partiet.	VG	Ingress. Profetisk slår VG fast at det er Palin, ikke McCain, som skal representere GOP i tiden fremover. Dette skjer om lag to uker før valgdagen, og utfallet av valget er på dette tidspunktet åpent: McCain kan fremdeles vinne, og gjør han det, er det strengt tatt han som er GOPs fremtid de neste årene. Positivt om Palin.
4. -Du er lekker! roper en mann nesten helt fremme ved podiet i Lehigh Universitys idrettsarena i Pennsylvania.	Tilhenger av Palin, direkte tale	Brødtekst. Tilrop fra en fan som mener Palin er attraktiv. Mannens plassering, helt fremme ved scenen, antyder at han er en ivrig Palin-tilhenger, men tilropet er ikke av politisk art. Det dreier seg om hennes utseende og hvor godt mannen liker det han ser. Kommentarens kontekst er politisk, men det han sier, kan plasseres i blondinediskursen – hun er hot. Segmentet står i uthevet skrift, hvilket betyr at VG betrakter avsnittet som viktig.
5. -Og hva har <i>det</i> med saken å gjøre,	Palin,	Brødtekst. Palins svar til mannen går ut på at kommentaren hans er irrelevant i denne sammenhengen.

svarer Sarah Palin,	direkte tale	Anføringsverbet "svarer" understreker at hun har gått med på den lille dialogen med tilhengeren.
6. og sender sitt mest vinnende smil i retning av avsenderen,	VG	Brødtekst. Omtalen av Palins ansiktsuttrykk vitner om avstand mellom det hun sier og tonen det blir sagt i. VG omtaler smilet som vinnende og etterlater med det et inntrykk av at hun takker tilhengeren for komplementet eller at hun er smigret. I dobbeltheten som ligger i Palins svar og smil, kan vi ane at VG oppfatter Palin som flørtende. For avisleseren blir konklusjonen er at Palin er lekker, men at det ikke har noen ting med saken å gjøre.
7. før hun fortsetter å lekse opp om Barack Obama.	VG	Brødtekst. Avisen er tilbake i politisk modus og viser til Palins angrep (jmf tittelen) på motstanderen. Her er blondinediskursen forlatt, og det er politikerdiskursen som gjelder. Denne setningen har jeg delt i tre segmenter for tydeligere å vise kontrastene i den. Dette siste segmentet i setningen korrelerer med politikerdiskursen.
8. Mengden jubler:	VG	Brødtekst. VG illustrerer stemningen i salen
9. SARAH! SARAH! SARAH!	Tilhengerne roper	Brødtekst. Med store bokstaver, utropstegn og uthevet skrift gis leseren inntrykk av Palins popularitet. Måten Palin presenteres på her, er ikke ulik omtalen rockestjerner får i avisene.
10. Det er slik de elsker henne; 11. forretningsmessig, tøff men akkurat så folkelig kokett at hun anerkjenner sin egen appell.	VG	Brødtekst. For å understreke Palins popularitet blant de fremmøtte, skriver VG at hun er "elsket" av tilhengerne sine. At en politiker midt i en valgkamp blir elsket, er nok ikke en del av den norske politikerdiskursen. Muligens mener VG det amerikansk-engelske "love", som jo betyr å like og å elske? Hun får karakteristikk som ofte er forbeholdt menn ("tøff" og "forretningsmessig"), men omtales også som "kokett"

		og med selvinnsett nok til å benytte seg av sin egen forse. Å være folkelig kokett som politiker kan bety at man har velgertekke, og tar man stemningen i salen i betraktning, er det nettopp det Palin har. Segment 9-11: Positivt om Palin.
12. To-tre uker med latterliggjøring og hoderysting fra Saturday Night Live til tunge insider-republikanere i Washington, har ikke beveget hjemmepublikummet hennes en millimeter.	VG	Brødtekst. VG skriver at Palins tilhengere står last og brast ved hennes side, til tross for kritikken og parodiene i det siste. Kan det tenkes at hun har blitt mobbet, og at "hjemmepublikummet" slår ring om henne? "Hjemmepublikummet" er uansett uberørt av kritikken og blondinediskursen, som finnes i SNL-latterliggjøringen. Segmentet viser at Palin står meget sterk blant sine egne, selv om deler av eliten i GOP mener hun er ukvalifisert. Hun er både svært populær og svært upopulær. Mens segment 4 til 11 i brødteksten har vært av refererende karakter, endrer skribenten stil i segment 12: Leseren blir tatt med ut av idrettshallen i Lehigh, og analytisk forklarer VG i de neste segmentene bakgrunnen for Palins popularitet.
13. På grasrota i det republikanske partiet har Sarah Palin en appell du må tilbake til Ronald Reagan på åttitallet for å finne maken til.	VG	Brødtekst. VG forteller er at det er grunnplanen i GOP som utgjør fanskaren hennes. Det er dette som er "hjemmepublikummet". Sammenligningen med den svært populære president Reagan, som jo var filmstjerne før han ble politiker, forsterker imaget av Palin som glamorøs – i idrettshallen blir hun hyllet som en filmstjerne eller rockestjerne. Positivt om Palin.
14. For kjernevelgerne, som de hun treffer her i den gamle stålbyen i Pennsylvania, er hun mer populær enn John McCain.	VG	Brødtekst. Hvilke kjernevelgere det her er snakk om, utdyper ikke VG, men vi kan anta at det er snakk om GOPs kjernevelgere. VG hevder Palin setter McCain i skyggen blant denne velgergruppen, men hva påstanden er basert på, får leserne ikke vite. Det vises ikke til noen popularitetsmålinger som underbygger det VG skriver, og påstanden blir stående som VGs oppfatning. Positivt

		om Palin
15. McCain har alltid vært en outsider hos Republikanerne.	VG	Brødtekst. VG skriver at McCain ”alltid” har stått utenfor partiets politikk, og dette kan forklare hvorfor han er mindre populær enn Palin. At McCain overlegent vant ²⁷ nominasjonsstriden i GOP, blir ikke nevnt.
16. Dessuten er McCain åpenbart ukomfortabel med angrepene på Obama. Han har selv vært gjenstand for harde, usaklige personangrep, og han likte det ikke.	VG	Brødtekst. McCain karakteriseres som lite tilfreds med skittkasting i politikken, og det tegnes et bilde av en forsiktig og kanskje tafatt presidentkandidat med en visepresidentkandidat som er på andre enden av skalaen. Tidligere har kontrastene mellom McCain og Palin hovedsakelig bunnet i aldersforskjell. Nå tydeliggjør VG at Palin er mer uvøren og konfronterende i stilen.
17. Palin, derimot, trives helt åpenbart i rollen som pitbull, med eller uten lepestift.	VG	Brødtekst. Her tar VG opp igjen poenget fra oppslaget overskrift og undertittel. Det er Palin som skal gjøre McCains <i>dirty work</i> . Avisen spiller på Palins eget sitat om pitbuller og lepestift og skriver at Palin liker seg i rollen som angriper. Innenfor politikerdiskursen fremstår hun som aggressiv og proaktiv. Implisitt ligger det her at Palin må angripe, og slå, Obama for å vinne førstepremien – et fireårig opphold i Washington.
18. Helt fra hun sto på scenen i Minneapolis under Republikanernes landsmøte og latterliggjorde Obamas frivillige innsats i fattigstrøkene i Chicago før han studerte jus,	VG	Brødtekst. Avisen tar leseren med tilbake til GOP-landsmøtet der pitbull-kommentaren først falt og skriver at det ikke bare er Palin som har blitt gjort narr av. Hun kan også herse, og i dette tilfellet er det senator Barack Obama det går ut over.
19. har hun vist at det er dette hun er god til; skap (sic) en «dem mot oss»-stemning, som alle vinnerlag er	VG	Brødtekst. VG skriver at Palin har dokumenterte egenskaper som er nødvendig i alle lag som vil vinne. Hun skal ved flere anledninger ha vist at hun er flink til

²⁷ http://www.realclearpolitics.com/epolls/2008/president/republican_delegate_count.html Sist åpnet 17.2.2011

avhengig av.		å rakke ned på andre og bygge opp under eget omdømme og innsats – som jo er en av bærebjelkene i den politiske diskursen.
20. Selv har hun tegnet historien om seg selv som den vanlige, dobbeltarbeidende hockeymoren fra Alaska,	Palin, indirekte	Brødtekst. VG forteller hvordan Palin har ønsket å fremstille seg selv og fremstiller henne på nettopp denne måten i dette segmentet. Men som vi har sett tidligere i denne oppgaven, kan det settes spørsmålsteget ved om det kun er Palin som har tegnet dette bildet. Analysene jeg har foretatt hittil i oppgaven, antyder at VG i stor grad har vært med på å tegne dette bildet, blant annet ved å sette sammen Palin-sitater fra ulike sammenhenger, enkelte ganger fra flere år tilbake i tid. Morsdiskursen springer ut fra både VG og Palin selv.
21. som kanskje ikke leser New York Times hver dag, men som ved hjelp av sunt bondevett og kjærlighet til fedrelandet er like kvalifisert til å styre landet som den intellektuelle snobbegjengen til Demokratene.	Palin, indirekte	Brødtekst. Mangelen på avislesing henspiller på Katie Couric-intervjuet, der Palin ikke kunne redegjøre for hvilke aviser hun leste hver dag. Her er VG så vidt innom blondinediskursen, men samtidig står det at man ikke nødvendigvis blir regjeringsdyktig av å lese de store avisene i USA. Vi legger merke til at hele segmentet er en del av det bildet Palin tegner av seg selv – og som VG hjelper henne med. At demokratene blir omtalt som en ”intellektuell snobbegjeng” er underforstått et synspunkt Palin har, men faktisk, slik det står, er det VGs påstand.
22. Med all respekt for McCain og Biden, de tilhører begge to fortiden. Det er Sarah Palin og Barack Obama som representerer morgendagens USA i dette valget.	VG	Brødtekst. Igjen hevder VG at Palin representerer fremtiden for GOP, på samme måte som Obama er fremtiden for demokratene. Slik morgendagen er omtalt her, må den forstås som å gjelde fra etter presidentvalget i 2012, ikke valget som kun er to uker unna. Siden Obama i valgkampen markedsførte seg kraftig under slagordet ”Change”, kan Palin lett også assosieres ved dette mottoet når de sidestilles på denne måten. Leseren blir fortalt at det er Obama og Palin som

		utgjør forandringen og det nye for USA i denne valgkampen. Positiv om Palin.
23. De er nesten jevngamle. Obama 47 og Palin 44. Likevel er de så forskjellige som to amerikanere kan bli. Han er politisk formet av Chicago og storbypolitikken. Hun er småbyborgermester og guvernør.	VG	Brødtekst. VG nyanserer sidestillingen. Obama fremstilles som en urban leder, mens Palin gis mer rurale assosiasjoner. Han er senator, hun er guvernør, og i rikspolitisk forstand ligger det mest tyngde i de første.
24. Det er ingen kjærlighet mellom de to:	VG	Brødtekst. VG vil illustrere gapet mellom Palin og Obama.
25. «Dette er ikke en mann som ser Amerika slik du og jeg ser Amerika»	Palin, direktesitat	Brødtekst. Her går pitbullen til angrep. Retorikeren Palin snakker i du-form til mottakeren, og hun hevder hun har samme syn på USA som mottakeren har. Hun skaper avstand til Obama og omtaler ham på en måte som lett gir assosiasjoner til frykt.
26. sa Sarah Palin i sitt kraftigste angrep på Barack Obama for noen uker siden.	VG	Brødtekst. Avisen rangerer verbalangrepet som det alvorligste Palin har kommet med overfor demokratene. Nok en gang ser vi at VG henter en uttalelse gitt i en kontekst vi ikke blir informert om, denne gangen er det ”noen” uker siden kommentaren falt. I etermedier kalles slik bruk av sitater for kryssklipping. Det gir en redaksjon anledning til å bruke et sitat gitt i en kontekst inn i en annen. Således kan redaksjonen spise uttalelsen eller ”strekke” den. Dette gir gjenklang i Hågvars presentasjonsbaserte nyhetskriterier. Tidligere har VG hentet gamle sitater for å konstruere morsdiskursen – her skjer det for å skape et bilde av Palin som angriper og pitbull innenfor politikerdiskursen.
27. «Vår motstander syns visst at Amerika er så ufullkomment at han henger rundt	Palin,	Brødtekst. VG gjengir resten av angrepet, også det i sitatform. Saken Palin viser til, er Obamas forbindelser

<p>med terrorister som har sitt eget land som mål».</p>	<p>direktesitat</p>	<p>til Bill Ayers, en av grunnleggerne av den militante gruppen Weathermen på 1970-tallet. At det er Ayers-saken det siktes til, blir ikke forklart for leseren.</p> <p>Segment 25 til 27 gir gjenklang i undertittelen om at Palin går til ”angrep med et smil”. Riktignok mangler smilet i angrepssituasjonen, men det fikk vi jo referert i segment 6, og da var det ”vinnende”. Vi legger også merke til at sitatet mangler sitatstrekk, men er omgitt av anførselstegn, noe vi husker fra teorikapittelet indikerer at uttalelsen er ordrett gjengitt. Kan det tenkes at VG gjør dette for å markere avstand til Palins uttalelse? Farediskursen Palin antydte om Obama i segment 25, kommer her til syne – innenfor politikerdiskursen.</p>
<p>28. Selv har Sarah Palin hengt rundt med folk – blant andre ektemannen - som har vært medlem av Alaskas uavhengighetsparti, og dermed har sett Amerika som så ufullkomment at de har ønsket å løsrive hjemstaten fra hele føderasjonen.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. Avisa skriver at Palin har ”hengt rundt med folk” som vil ha uavhengighet for Alaska. Avisa spiller videre på Palins påstand om Obama, men det synes uklart hva som menes med å ”henge rundt”. Imidlertid gir avisen inntrykk av at Palin ikke er fremmed for tanken om et løsevet Alaska.</p>
<p>29. Hun har hengt med folk i menigheten Wassilla (sic) Assembly of God, som tror at byen er stedet hvor de rene kristne skal samles når Gud snart utsletter resten av denne ufullkomne, syndige verden.</p>	<p>VG</p>	<p>Brødtekst. VG skriver videre at Palin har ”hengt rundt” med medlemmer av den dypt religiøse – i manges øyne fanatiske – menigheten Wasilla Assembly of God. Igjen synes det uklart hva slags forbindelse Palin har hatt eller har til menigheten, men VG etterlater et inntrykk av at Palin er naiv – tror hun virkelig at verdens siste overlevende skal få frelse i en liten småby i Alaska? Mens segment 25-27 fremstår som Palins angrep på Obama, virker segment 28 og 29 som et motangrep på Palin, ikke fra Obama, men fra VG. Avisen angriper henne, slik hun har angrepet motstanderen sin. Palins formuleringer ”så ufullkomment” og ”henge rundt med” har VG etterapet. I motsetning til Palins angrep er VGs uten smil. De to angrepene kan klart plasseres i en</p>

		<p>politisk diskurs, men underforstått i anklagene ligger det at Palin ser på Obama som en fare, og VG ser på Palin som en fare. Farlighetsdiskursen opptrer her innenfor politikerdiskursen. Med hensyn til presentasjonsbaserte nyhetskriterier går VG i disse segmentene inn i teksten og blir en tydelig aktør i diskursen og en rival til Palin. Avisen "arresterer" henne for å stemple Obama som en fare for USA når hun åpenbart ikke, ifølge VG, har feiet for sin egen dør.</p>
<p>30. Valget denne gangen står mellom McCain og Obama.</p>	VG	<p>Brødtekst. VG forlater her farlighetsdiskursen og trer samtidig ut av aktørrollen fra de foregående segmentene. Faktisk forlates også Palin, siden det er de to presidentkandidatene som omtales.</p>
<p>31. De mer eksentriske sidene ved Sarah Palins bakgrunn har stort sett blitt til sidespor i valgkampen.</p>	VG	<p>Brødtekst. VG bruker adjektivet "eksentrisk" om "sidesporene", som vi i dette oppslaget kan anta er Wasilla Assembly of God og Alaskas uavhengighetsparti. Imidlertid er setningen tilbakeskuende og oppsummerer i så måte valgkampen frem til dette tidspunktet. Av den grunn kan vi undres om sidesporene også omfatter Palins missebakgrunn, medieoppslagene om at hun ikke er Trigs mor, Levi Johnstons Myspace-profil og parodiene på Saturday Night Live og kritikken om at hennes garderobe kostet partiet altfor mye penger? Hvis et sidespor er et spor som fører ingensteds, kan de "eksentriske sidene" ved Palin ha vært et sidespor for de amerikanske velgerne, men for VG har jo nettopp disse sakene gitt avisa mye å skrive om: Sidesporene har vært hovedsporet.</p>
<p>32. Men Palin er den av de fire kandidatene som offentligheten egentlig vet minst om.</p>	VG	<p>Brødtekst. Avisen slår fast at Palin er den mest ukjente i kvartetten Obama, Biden, McCain og Palin. Paradoksalt nok har VG brukt deler av dette oppslaget til å skrive om de "eksentriske sider" ved Palin. Mellom linjene i dette segmentet kan det ligge en kritikk av pressen (og</p>

		<p>kanskje inkludert VG?), som ikke har klart å omtale den ”egentlige” Sarah Palin på en tilfredsstillende måte.</p> <p>Men selvsagt skyldes mangelen på kunnskap også det faktum at hun frem til dette har hatt svært kort fartstid på den nasjonale politiske arenaen.</p>
<p>33. Hun er også den som med størst sannsynlighet skal gjennom en ny presidentvalgkamp, uansett utfall den 4. november.</p>	<p>VG, fortolkende</p>	<p>Brødtekst. VG henter her opp igjen spådommen fra ingressen. Profetisk skriver avisen at det er Palin, og ikke McCain, Biden eller Obama, vi kommer til å se i presidentvalgkampen i 2012. Til grunn for denne konklusjonen ligger at president Obama ikke stiller til gjenvalg og at Palin vinner nominasjonsstriden i eget parti. Påstanden begrunnes ikke ytterligere og blir stående som VGs spådom. Uansett pekes Palin ut som en figur som vil prege GOP og det politiske landskapet i USA også ved neste presidentvalg.</p>
<p>34. REPUBLIKANERNES FREMTID: 44 år gamle Sarah Palin trives åpenbart i rollen som angriper for republikanerne. Her er hun på et valgmøte i Missouri denne måneden. Foto: AFP</p>	<p>VG, fortolkende</p>	<p>Bildetekst. Vi ser et bilde av Sarah Palin på en talerstol. Hun har åpen munn og er tilsynelatende midt i et verbalt angrep på demokratene. Om smilet er til stede, er vanskelig å tyde, men det er åpenbart at hun er innbitt og aggressiv, noe også de knyttede nevene tydelig forteller. Nok en gang ser vi at Palins blikkretning er vendt til høyre. Hun ser vekk fra teksten og ut av oppslaget. På venstre jakkeslag har hun et amerikansk flagg, og det er i grunnen lite i bildet som ikke tilhører politikerdiskursen. Bildet er imidlertid ikke fra Pennsylvania, der reportasjeelementene i oppslaget er hentet fra, men fra delstaten Missouri. Fotobylinen, AFP, avslører at det ikke er VGs fotograf som har tatt bildet, og det ligger også nært å anta at heller ikke skribenten i oppslaget var til stede der bildet ble tatt.</p>

Vedlegg 3: Kodeskjema

På de neste sidene følger det komplette kodeskjemaet. Den vertikale raden helt til venstre angir oppslagene nummer. Innholdskategoriene, altså variablene, står oppført helt øverst i dokumentet, fra venstre til høyre, og korrelerer med definisjonene gjengitt i metodekapittelet.

I den vertikale raden Sjanger* står det en bokstav som angir oppslaget form. Sjangrene er forkortet på følgende måte: A = artikkel, L = leder, F = faktaboks, K = kommentar, N = notis, R = reportasje, P = portrett.

Etter samme mønster er raden Forfatter** kortet ned til en bokstavkode: B = Aud Berggren, G = Anders Giæver, H = Kine Hanssen, HJ = Guri Hjeltnes, HU = Marcus Husby, N = Mona Grevi Norman (og Jørn Kaalstad), R = Kim Riseth, RØ = Svein A. Røhne, S = Hanne Skartveit, ST = Ole Kristian Strøm, Ø = Per Olav Ødegård.

Nå spiller verken sjanger eller forfatter noen betydning i den kvantitative analysen, men kategoriseringen kan være nyttig ved videre analyser av VGs oppslag om Palin.

Variablenes forekomst er ikke registrert med en "x", men et tall som indikerer antall registreringer for hver variabel.

	Alaska	Ståsted	Tro	Levi og Bristol	Talen	Våpen	Kvinnene	Mor	Ikke Triggs mor	Miss	Trooper	Katie Couric	Ukvalifisert	Tina Fey	Stater	Klær	Begeistring	Klær	2012	Annet	Sjanger*	Forfatter**	Dato
1	1	1	1			1	1	1		1	1		1		1						A	Ø	30.08
2		2				2	2	2					2								L		31.08
3	2	3				3	3														F		31.08
4		4	2			4	4	3					3								A	G	31.08
5	3	5				5	5	4					4								K	RØ	02.09
6		6		1			6	5	1												A	H	02.09
7				2			7	6													N		03.09
8		7		3			8	7	2						2						A	G	03.09
9						6	9	8													N		03.09
10	4			4			10	9					5								R	G	04.09
11		8		5			11	10	3						3						A	N	04.09
12		9		6		7	12	11													F		04.09
13		10	3	7		8	13	12													K	RØ	04.09
14		11	4				14	13					6								K	S	04.09
15					1		15	14													L		05.05

16	5			8			16	15											R	G	05.09	
17		12	5		2	9	17	16											K	G	05.09	
18																		1			07.09	
19																		2			07.09	
20					3														K	HJ	08.09	
21																		3			09.09	
22	6	13	6	9	4		18	17			2		7				9		K	G	09.09	
23	7		7																K	G	09.09	
24					5		19	18											K	RØ	10.09	
25	8		8								3						10		A	G	10.09	
26																		4			13.09	
27		14	9		6	10	20	19					8						L		13.09	
28						11	21	20											N		14.09	
29	9	15	10	10	7	12	22	21	4	2	4		9		4		2	11		R	G	14.09
30																			5			14.09
31		16	11				23	22											F		14.09	
32		17					24						10						L		15.09	

33																			6			16.09	
34				8																	K	G	18.09
35			12															12		N		24.09	
36																				7			27.09
37																				8			28.09
38																				9			28.09
39										1	11	1						13		A	G	01.10	
40				9						2	12	2								A	G	02.10	
41	10												5					14		A	G	03.10	
42						25	23														K	G	04.10
43										3	13										L		04.10
44																	3				R	G	04.10
45													6					15		A	G	06.10	
46																				10			09.10
47						26	24					14	3	7							R	G	09.10
48																				11			10.10
49																				12			11.10

50																			13			13.10		
51																				14			17.10	
52			13																		K	G	18.10	
53																					15			18.10
54																					16			20.10
55											15											A	G	20.10
56		18																				R	R	21.10
57																					17			22.10
58													1		16							N		23.10
59															17				18					24.10
60			11								16	8										F		24.10
61											17											K	RØ	24.10
62			14			27	25															F		24.10
63			15	10		28	26				18	4	9		4		1					K	G	24.10
64		19											10									K	G	25.10
25	11					13	29	27									2					K	RØ	25.10
66						14																K	RØ	29.10

67						30	28						11					R	R	29.10
68																	19			30.10
69																	20			31.10
70															18	2		K	RØ	31.10
71															19			N		31.10
72													3					A	Ø	01.11
73														5				P	B	01.11
74						31	29			19			4		20	3		A	G	01.11
75						32	30			20						4		K	RØ	02.11
76																	21			02.11
77					15										6			A	G	02.11
78													5		21			N		03.11
79										5								N		03.11
80						33												L		04.11
81						34	31											A	ST	04.11
82										21						5		F		05.11
83		16							5	4	22		12	6		22	6	A	G	05.11

84																				A	HU	06.11	
85													6								N		06.11
86												23			7		23				K	G	07.11
87															8						A	G	08.11
88						35	32				5	24	7		9		24	7			K	G	08.11
89																			22				08.11
90						36						25	8								K	G	15.11
91																			23				15.11
92																			24				16.11
93																			25				19.11
Sum	11	19	16	11	10	15	36	32	4	2	5	5	25	8	12	9	7	24	7	25	-	-	-
	Alaska	Ståsted	Tro	Levi og Bristol	Talen	Våpen	Kvinne	Mor	Ikke Triggs mor	Miss	Trooper	Kate Couric	Ukvalifisert	Tina Fey	Sitater	Klær	Begeistring	Kilder	2012	Annet	Sjanger*	Forfatter**	Dato